14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη΄ 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἁγιορείτου (†1809).

Ἦχος γ΄. Ἑωθινὸν δ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα

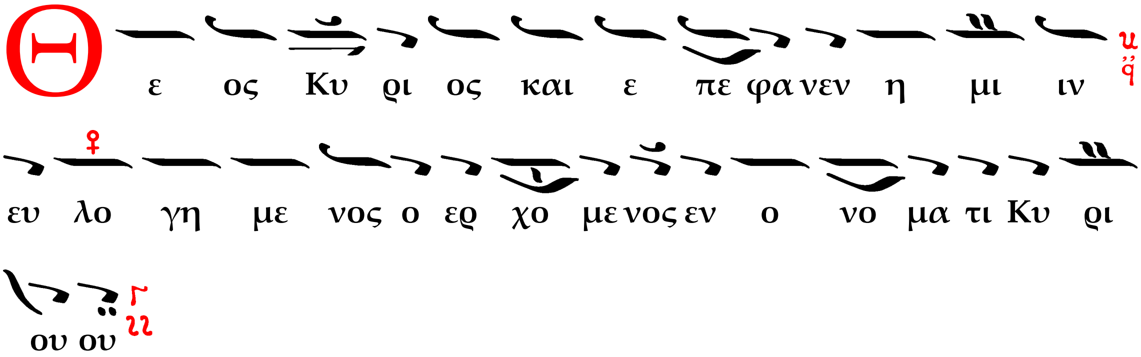

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

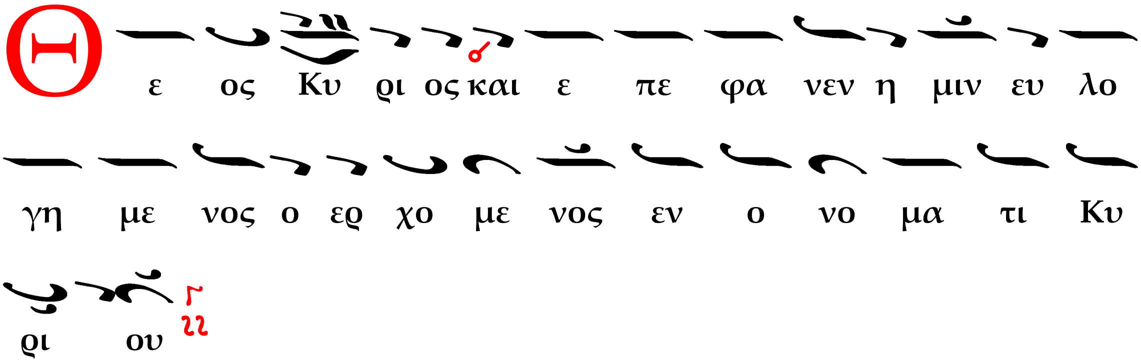

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

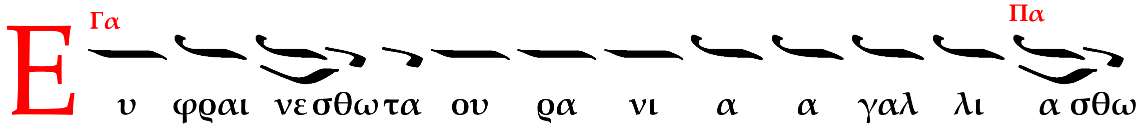

Γα
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

Πα
χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

Γα
α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε

νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

ος

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Γα

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τȣς πα τε

ρας η μων Θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των προς

την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη σας

Δ
πο λυ ευ σπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον

θα να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη

πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την
φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα

Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των
κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε

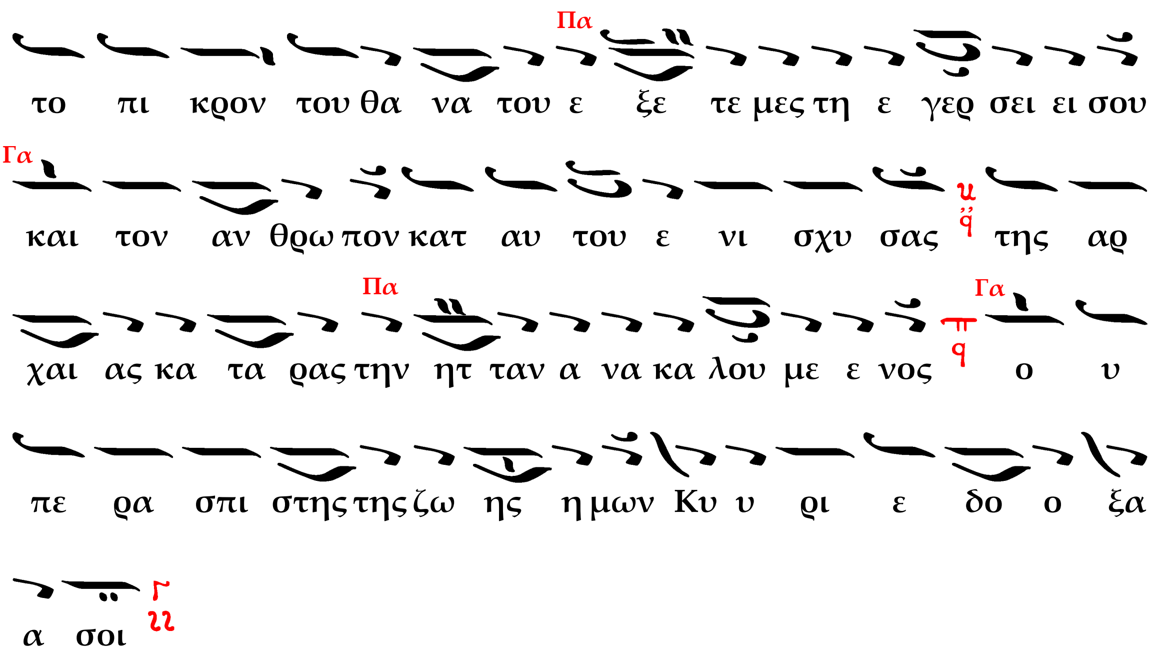

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

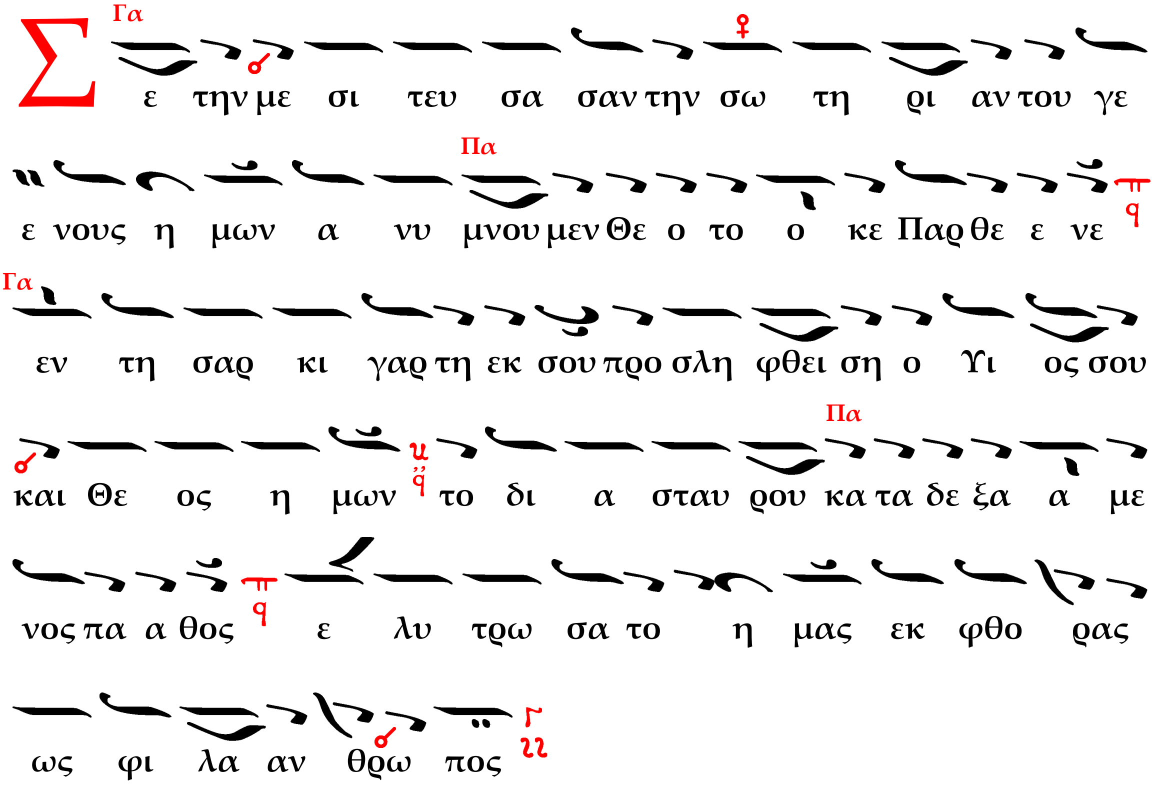

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

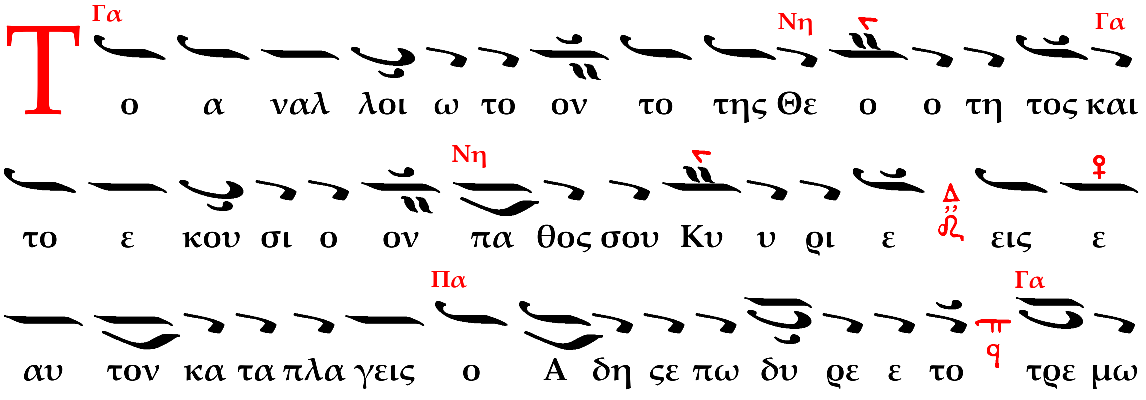

την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με δι
ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου

Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μυ υ στη ρι ι
ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθαρ σι
α αν εν δε δυ ται δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ

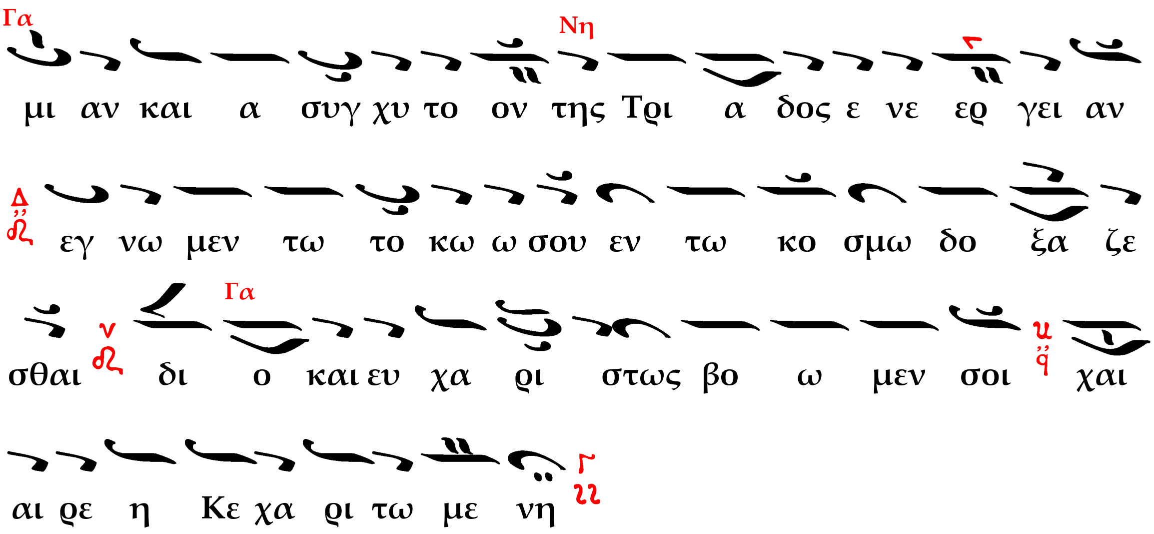

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινοῦ.

Ἦχος πλ. α' Κε

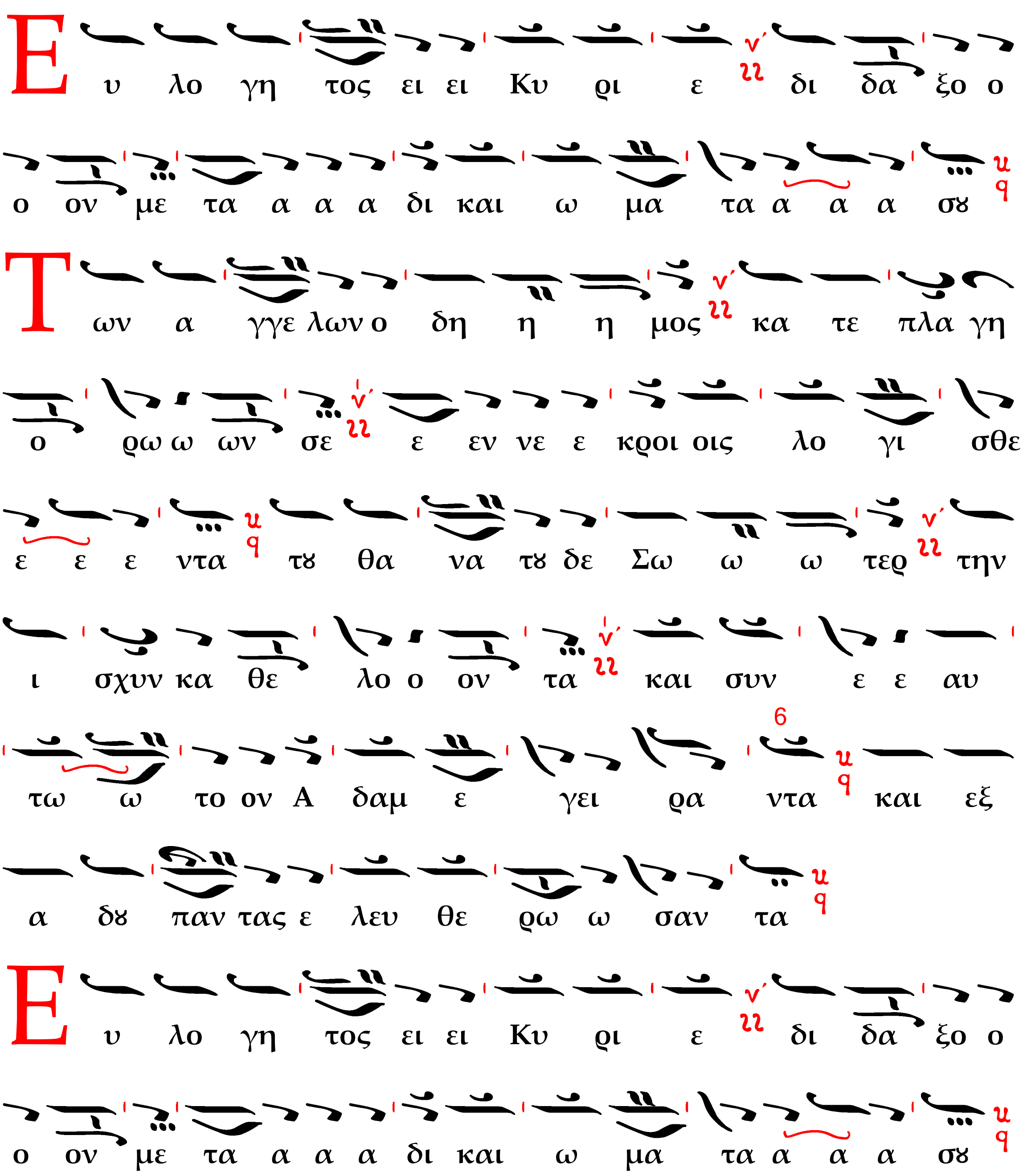

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α συ

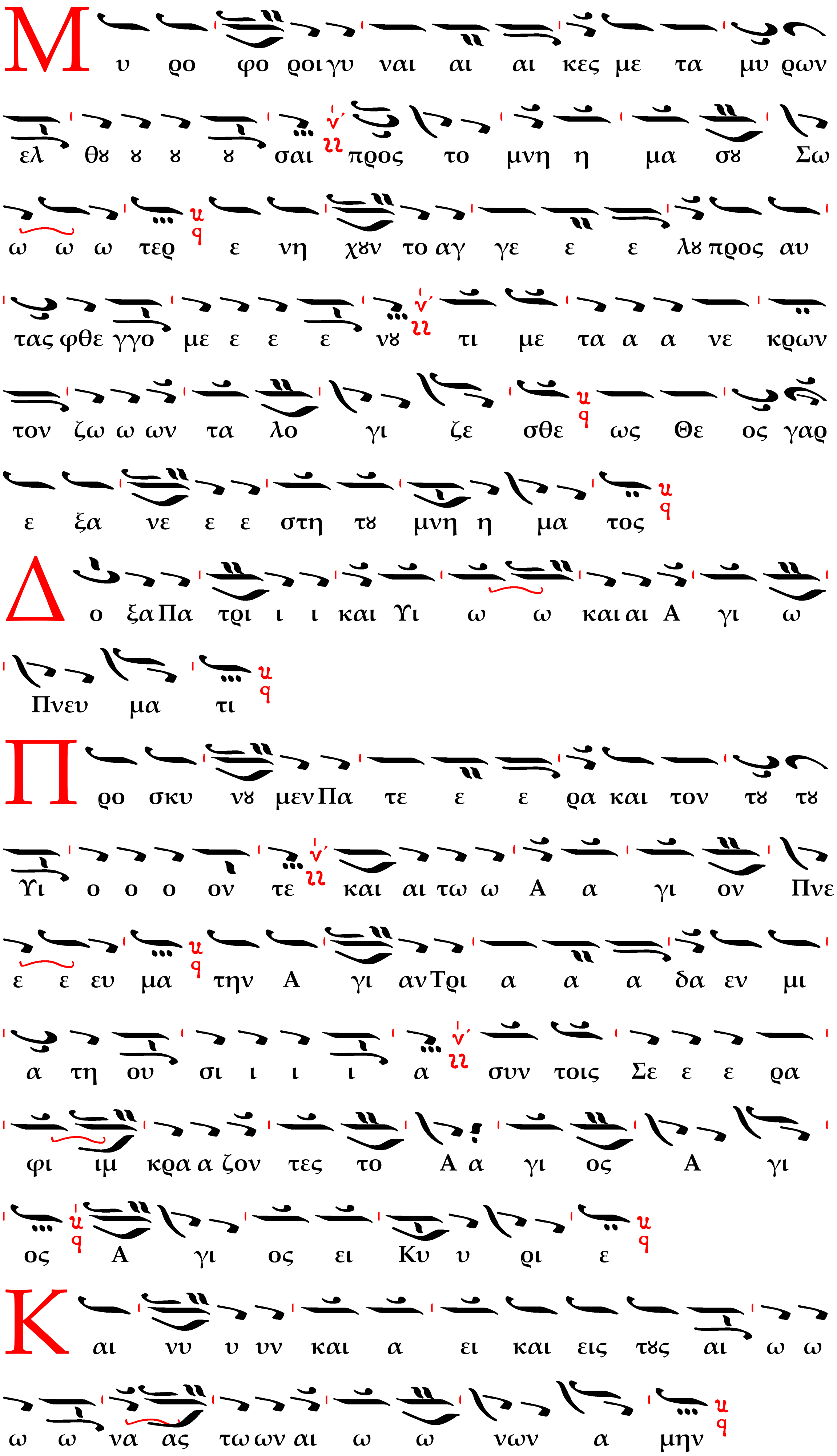
Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θȣ ȣ ȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω
ω ω ω τερ ε νη χȣν το αγ γε ε ε λȣ προς αυ
τας φθε γγο με ε ε ε νȣ τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τȣ μνη η μα τος
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι
Π ρο σκυ νȣ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τȣ τȣ
Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα
φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τȣς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην

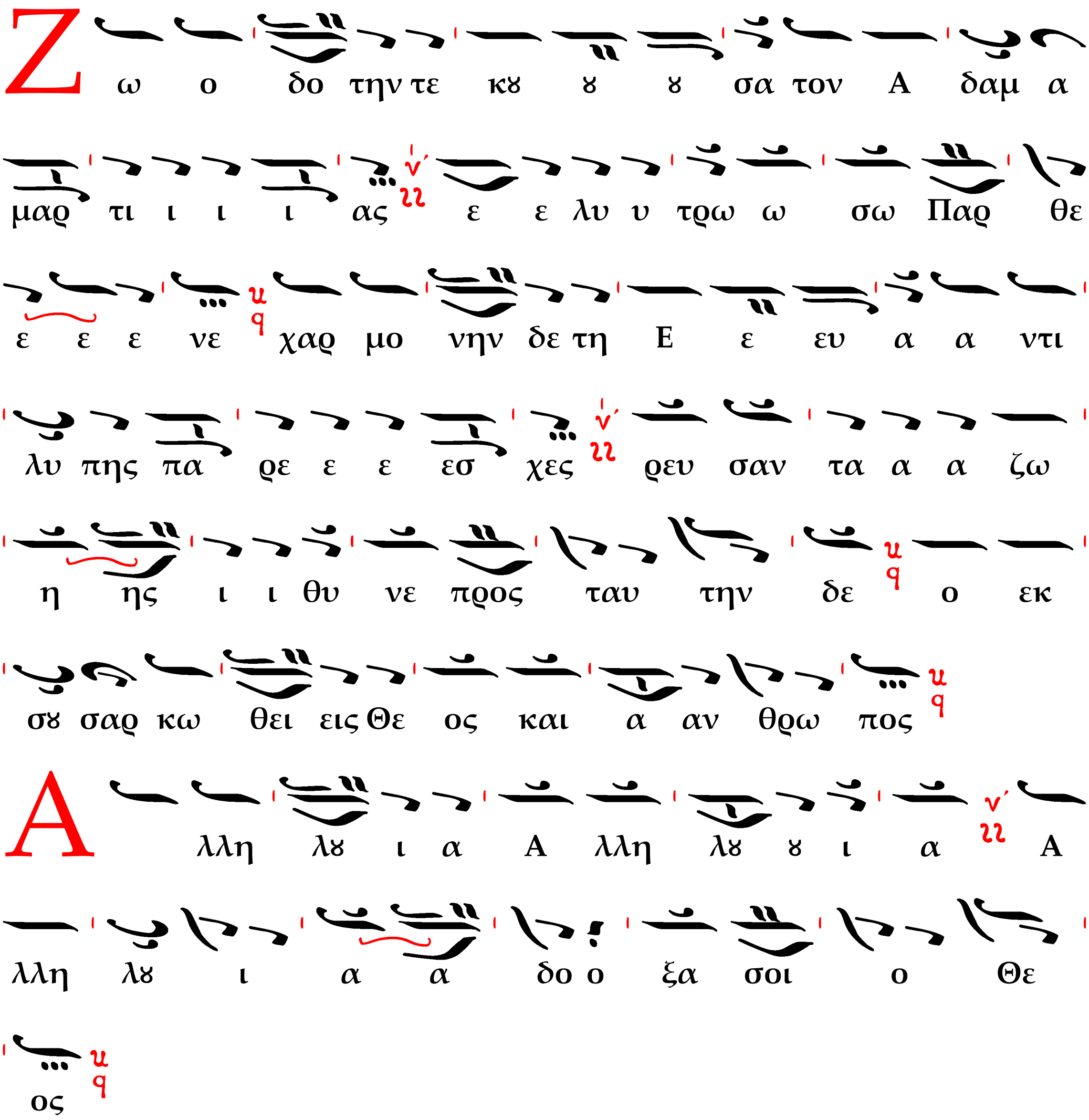

Τὸ τρίτον.

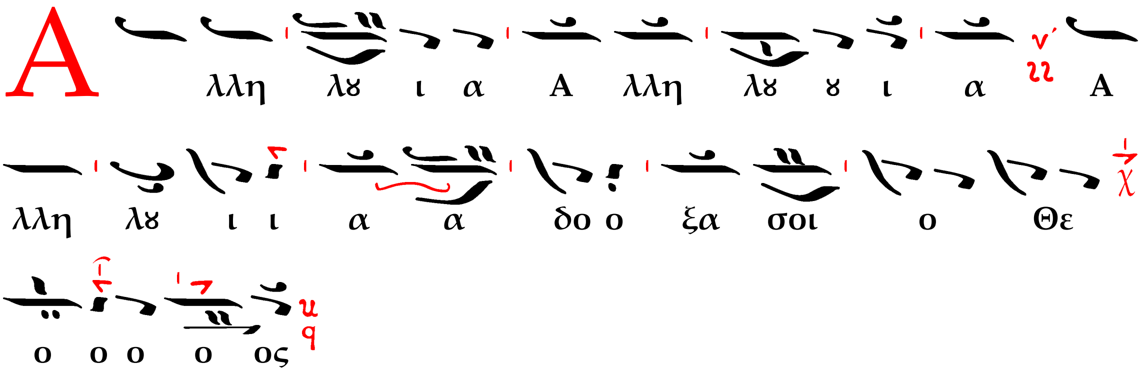

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος

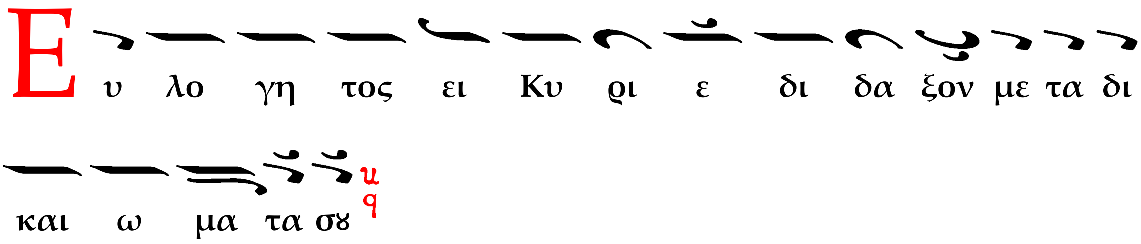

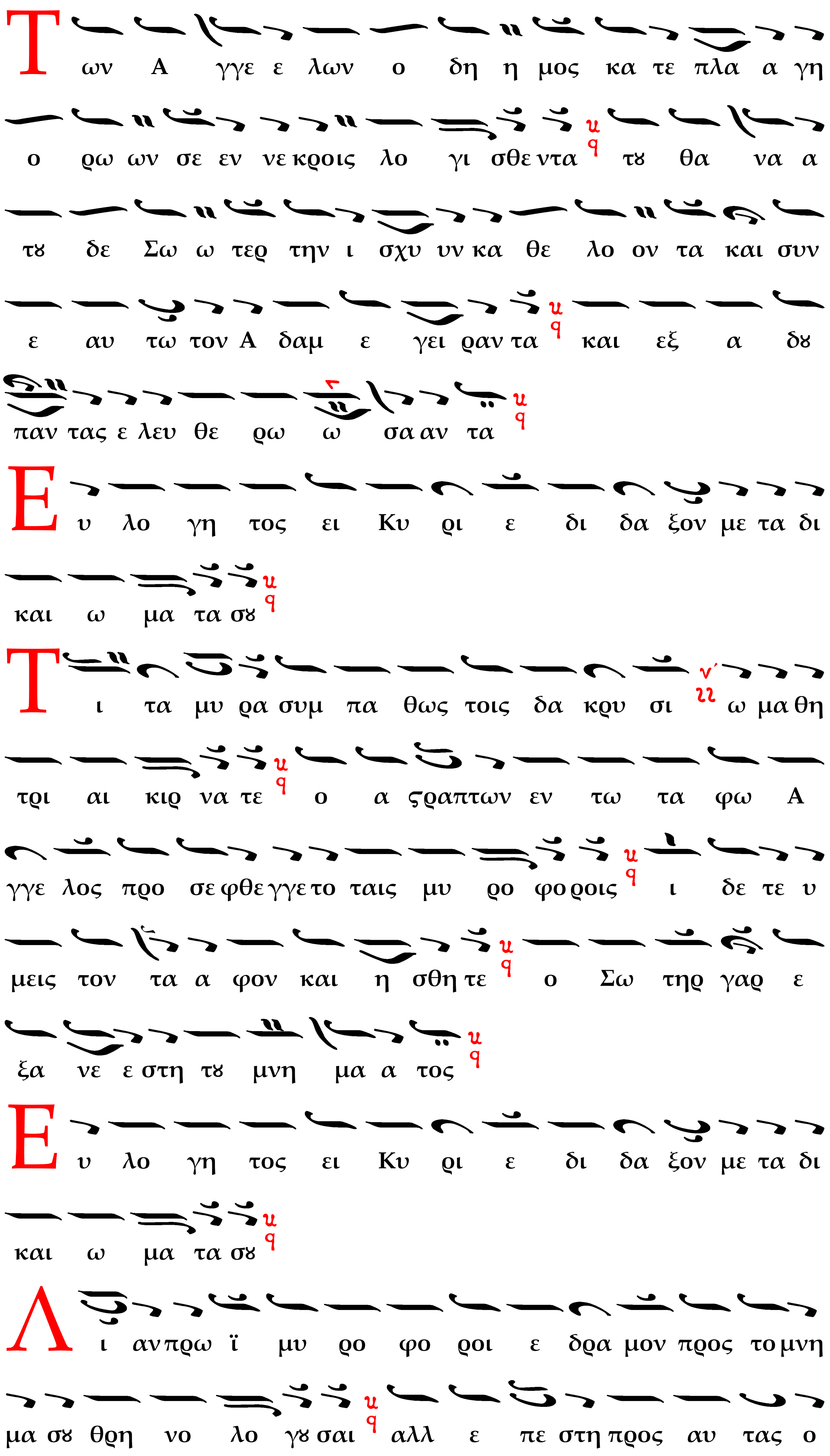
Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τȣ θα να α
τȣ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δȣ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α ϛραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τȣ μνη μα α τος
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Λ ι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σȣ θρη νο λο γȣ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

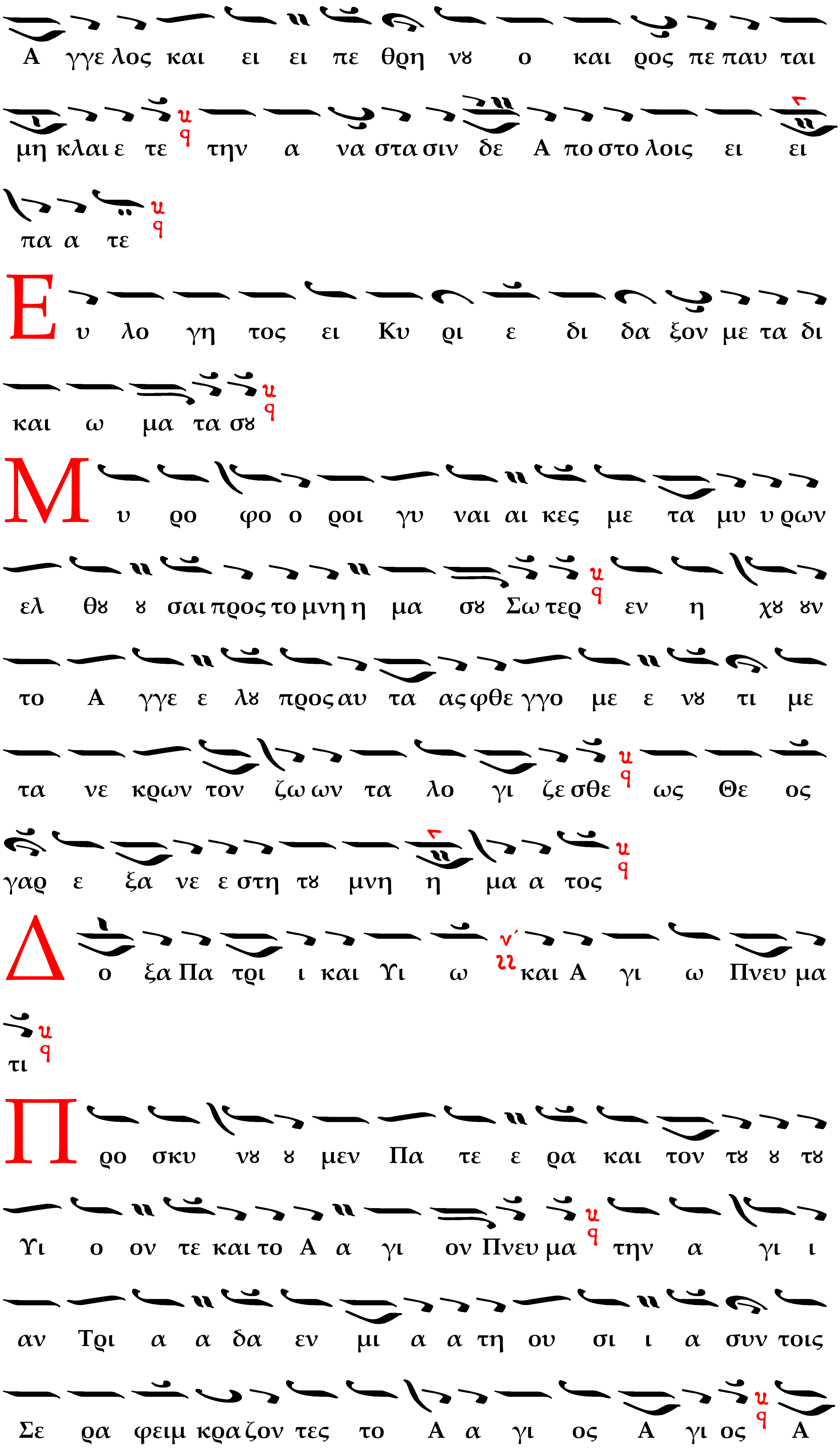
Α γγε λος και ει ει πε θρη νȣ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω τερ εν η χȣ ȣν
το Α γγε ε λȣ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νȣ τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τȣ μνη η μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο σκυ νȣ ȣ μεν Πα τε ε ρα και τον τȣ ȣ τȣ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

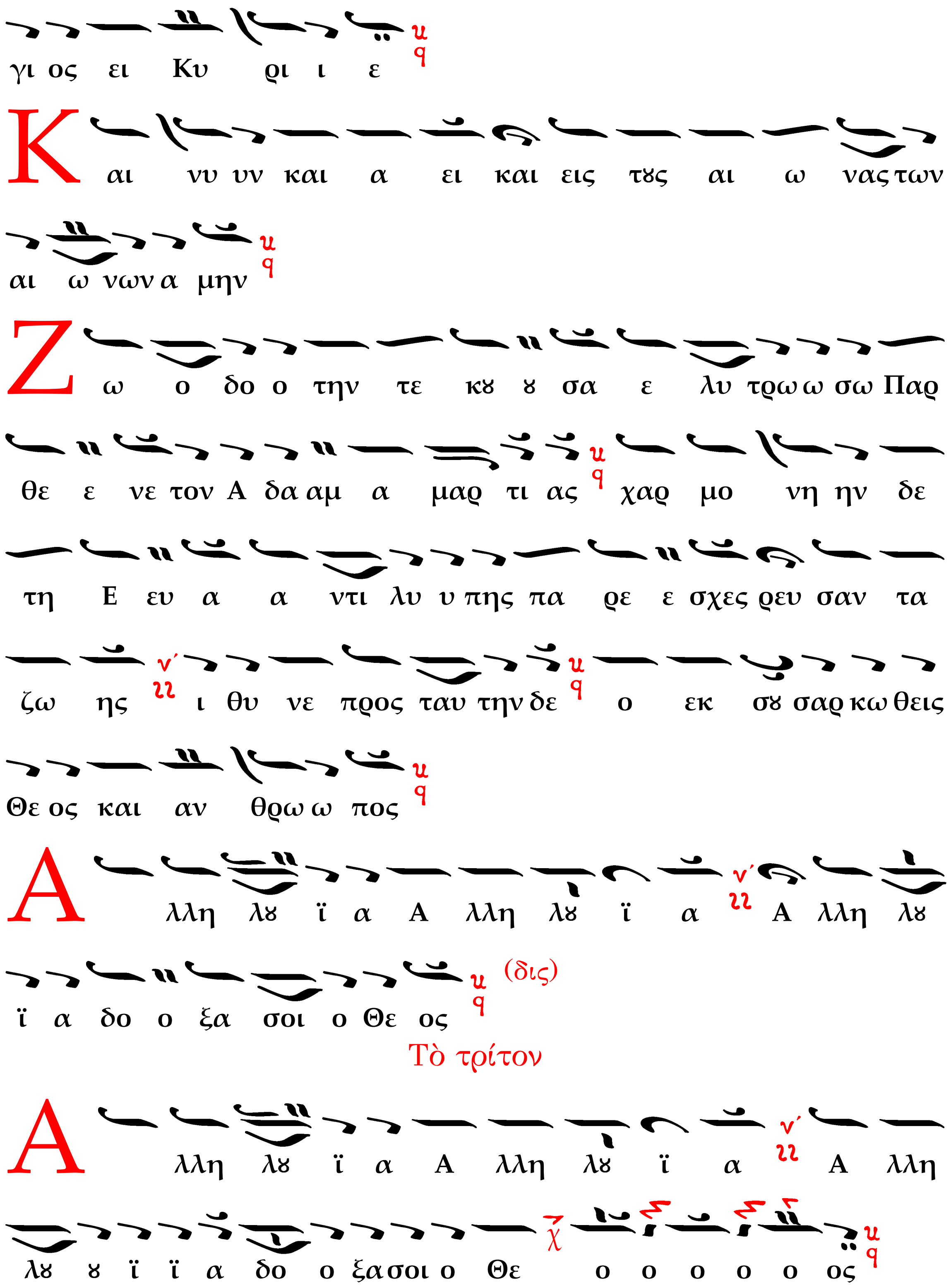

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου!

ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα

Ἀντίφωνον Α

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
κυ σον Λο γε

Εν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Εαν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

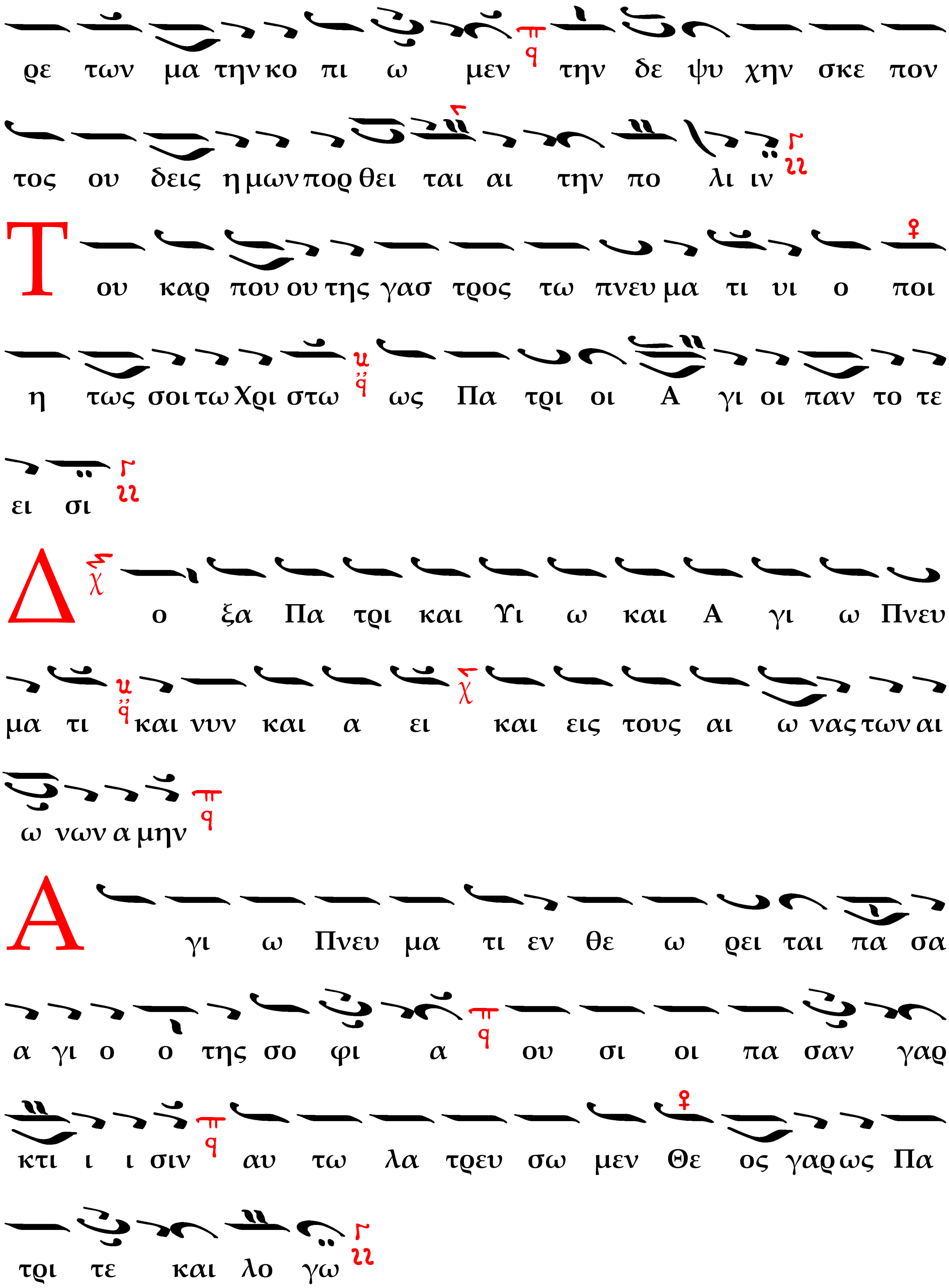
ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις η μων πορ θει ται αι την πο λι ιν
Του καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα
τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄

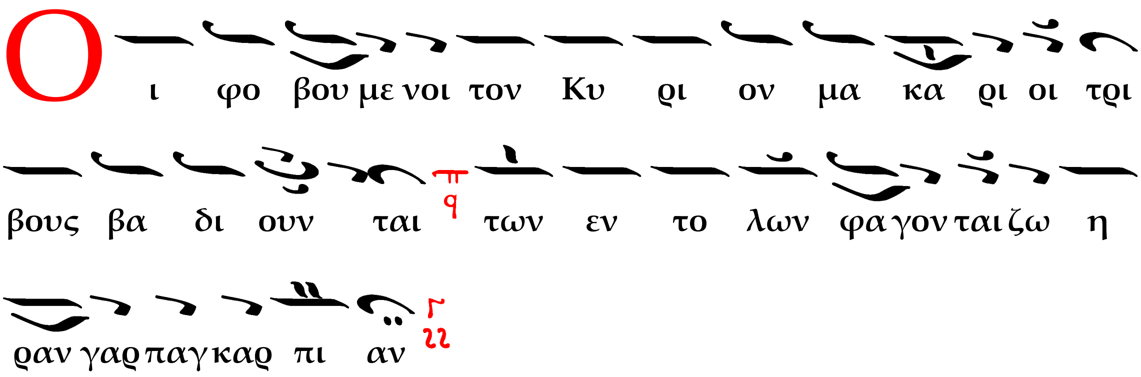
Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ παγ καρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου ςα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν
Πα τρι γαρ α νυ μνει ται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με
νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με

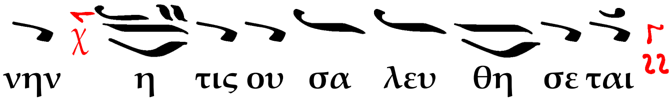

Στίχος β΄.Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

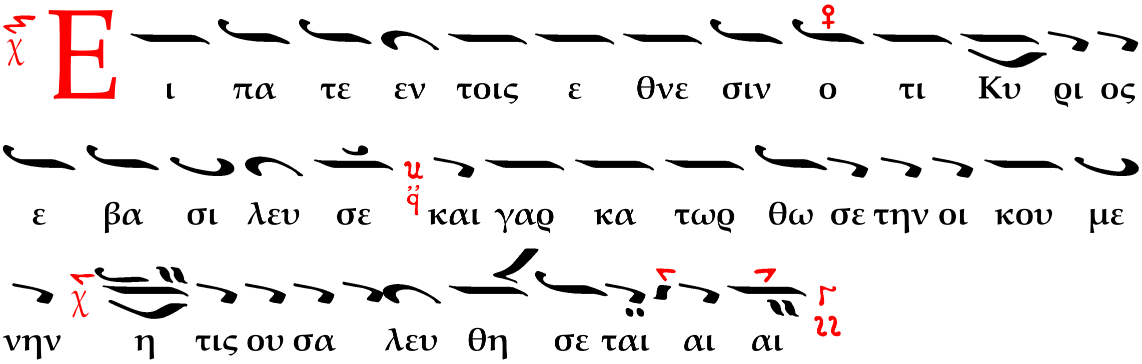

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

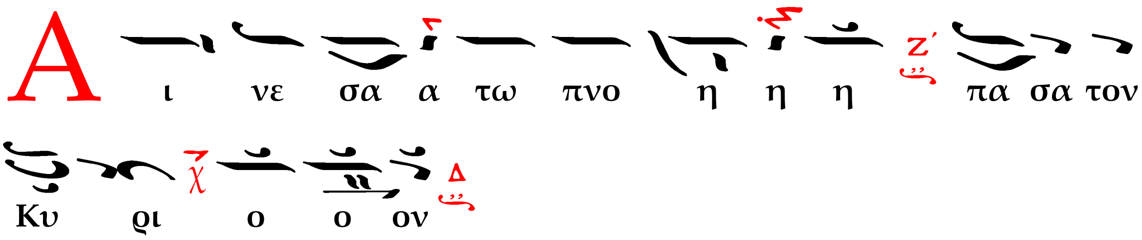

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κδ΄ 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

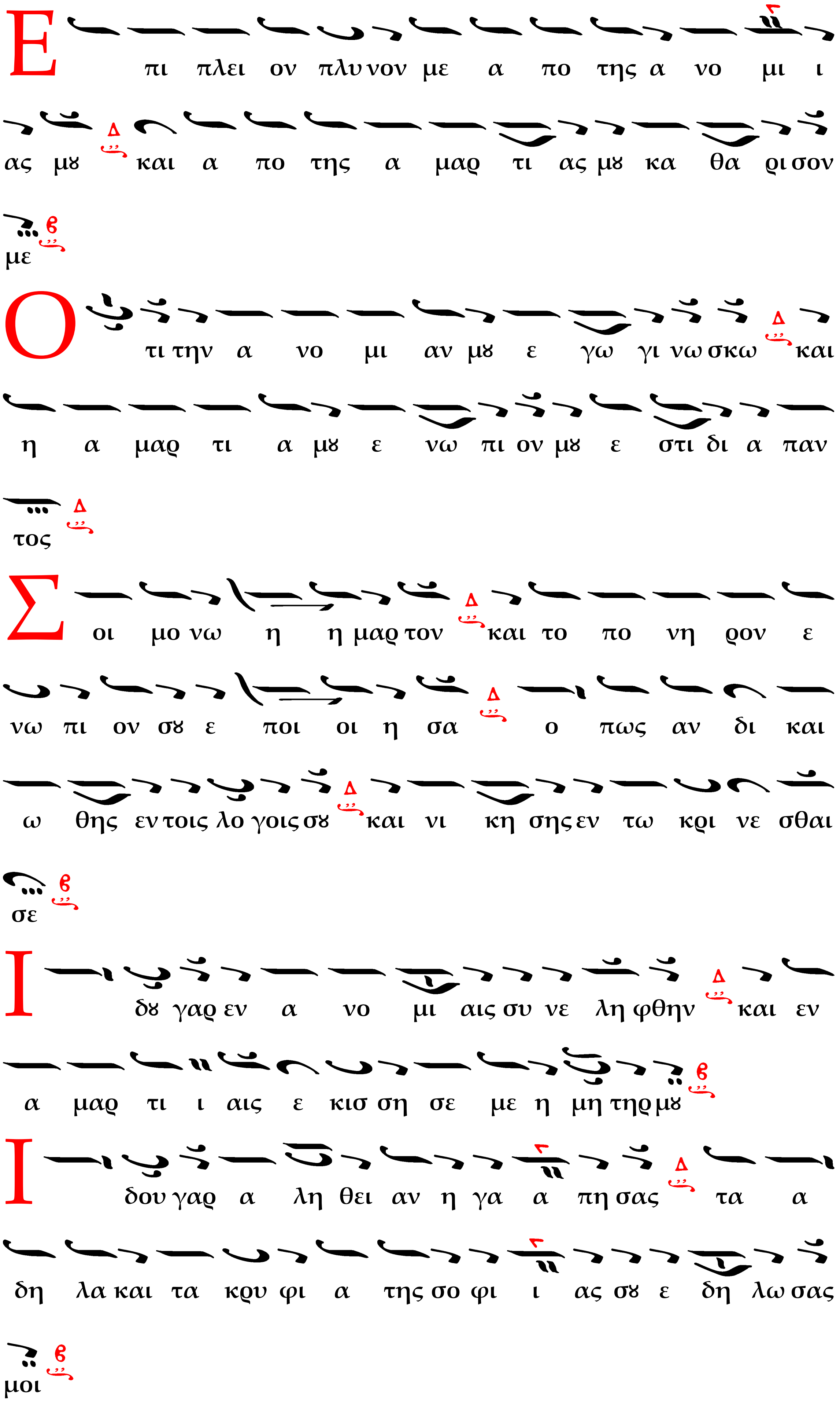

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

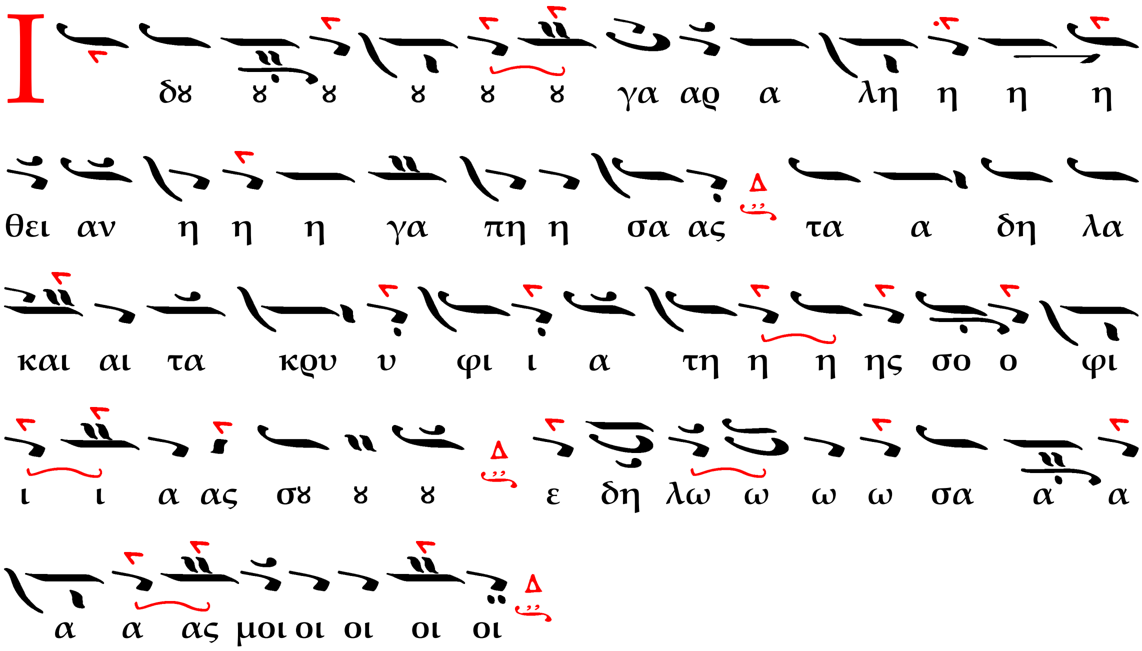
Ι δȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σȣ ȣ ȣ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ α΄ χορός.

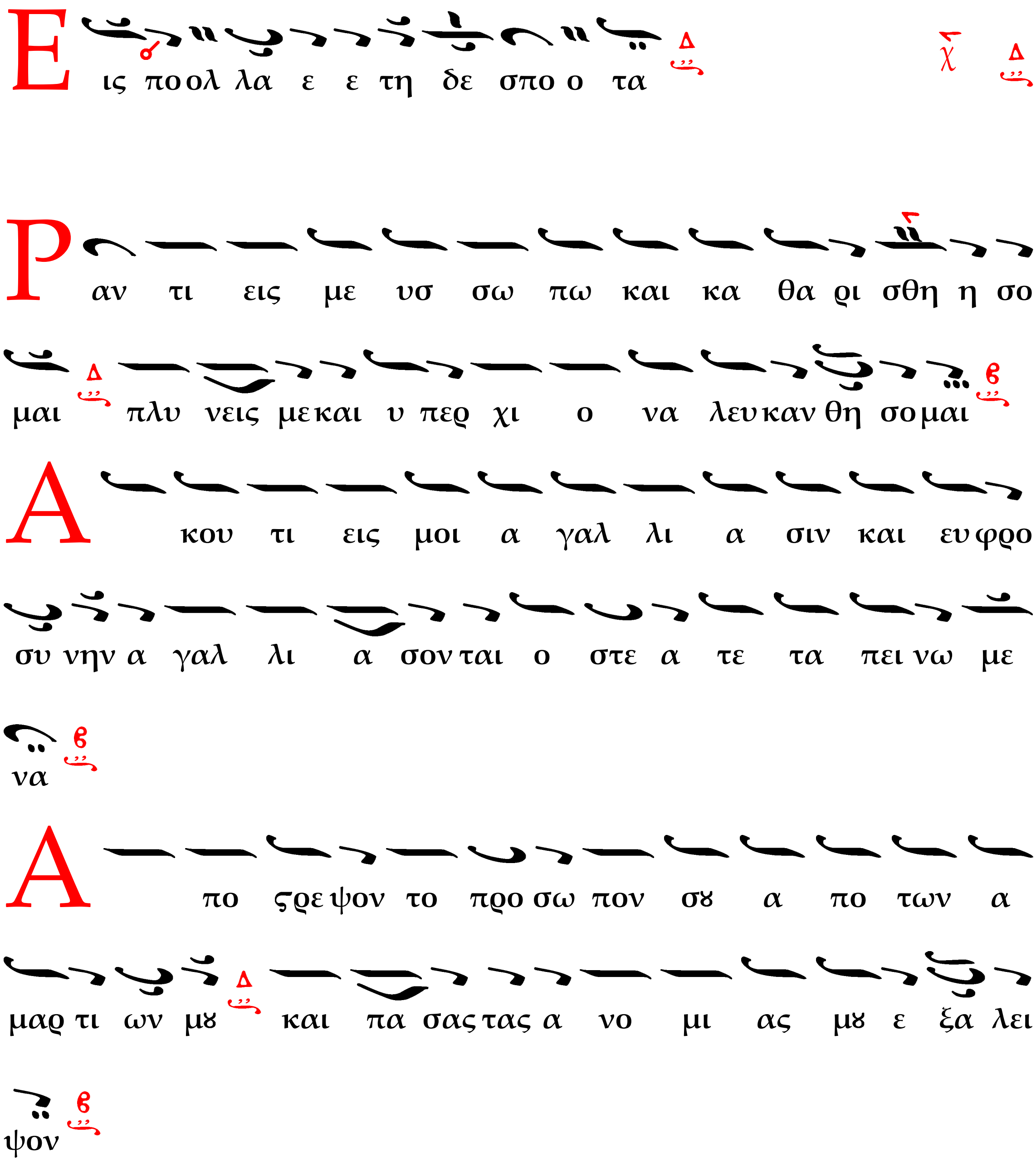
Ε ις πο ολ λα ε ε τη δε σπο ο τα
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις μεκαι υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Α πο ςρε ψον το προ σω πον σȣ α πο των α
μαρ τι ων μȣ και πα σας τας α νο μι ας μȣ ε ξα λει
ψον

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μȣ

Μη α πορ ρι ψης με α πο τȣ προ σω πȣ σȣ και
το Πνευ μα σȣ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μȣ

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σȣ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δȣς σȣ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψȣ σι

Ρυ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μȣ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μȣ την
δι και ο συ νην σȣ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μȣ α ναγ γε λει την αι νε σιν σȣ

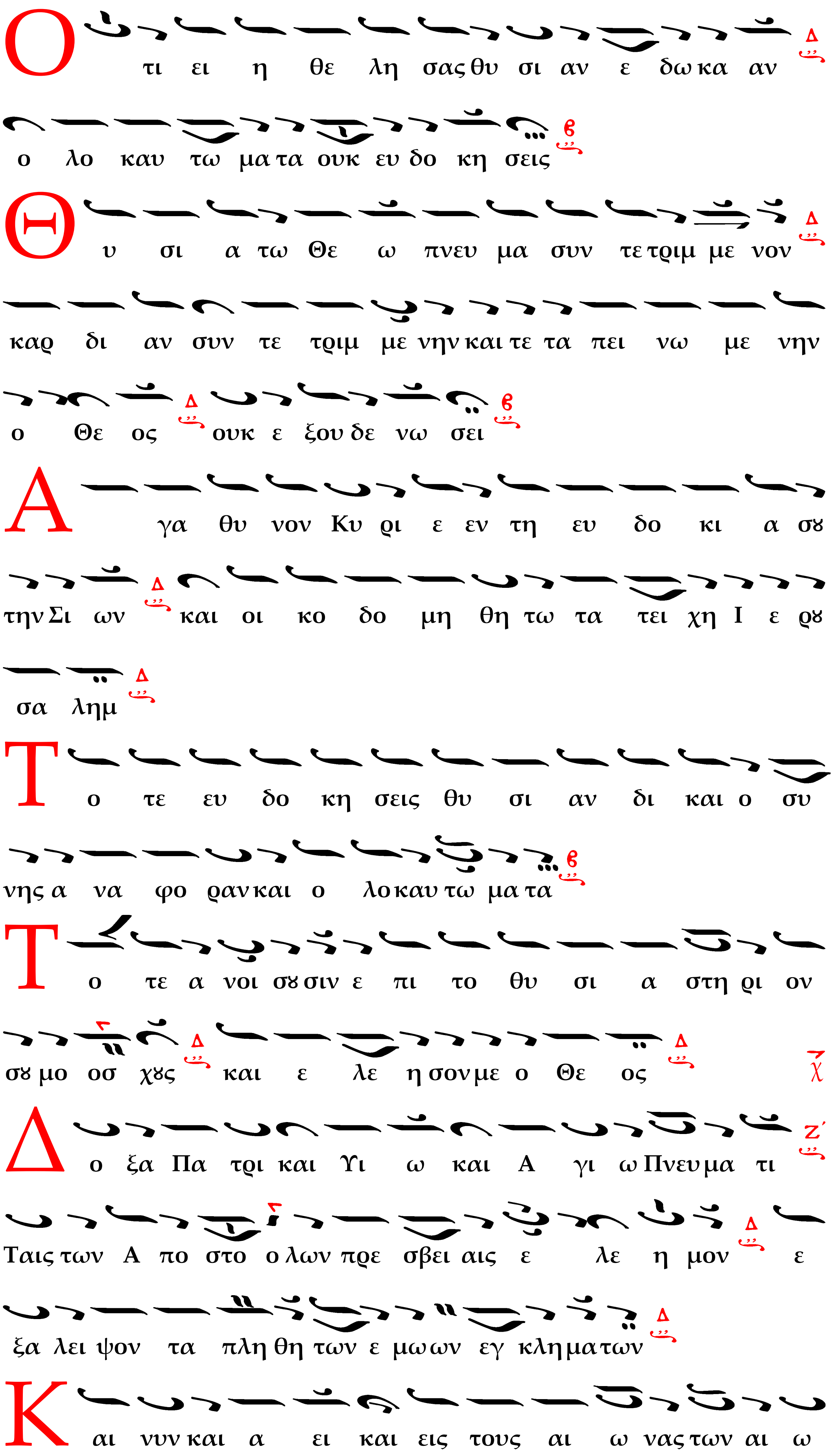
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σȣ
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρȣ
σα λημ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα
Το τε α νοι σȣ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σȣ μο οσ χȣς και ε λε η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϑ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μϑ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φϑ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α α των

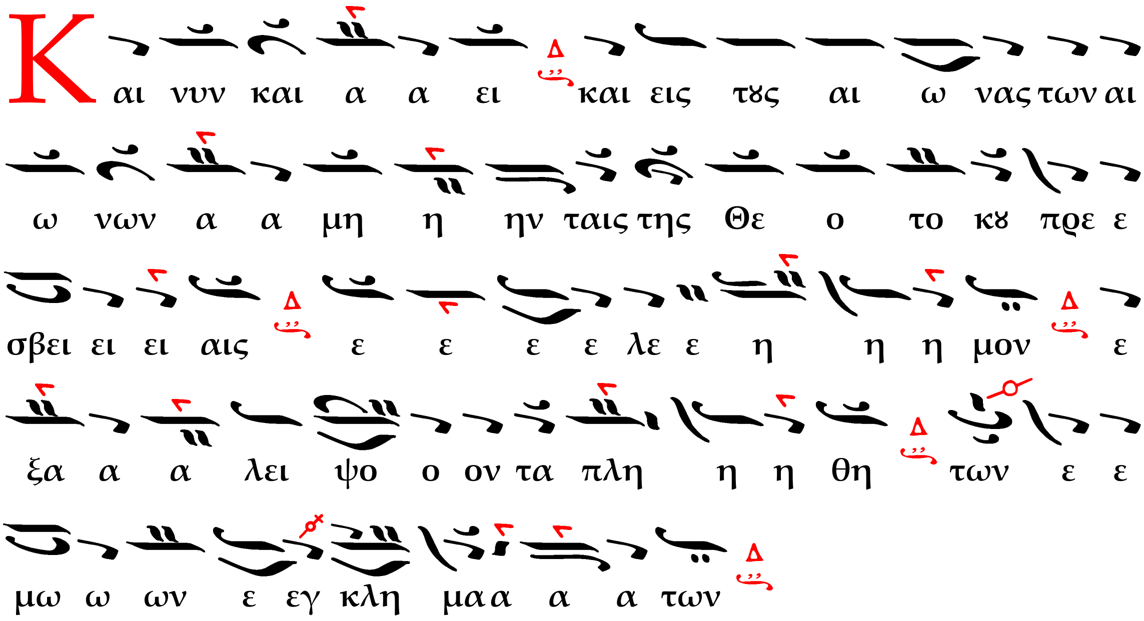

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

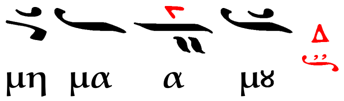

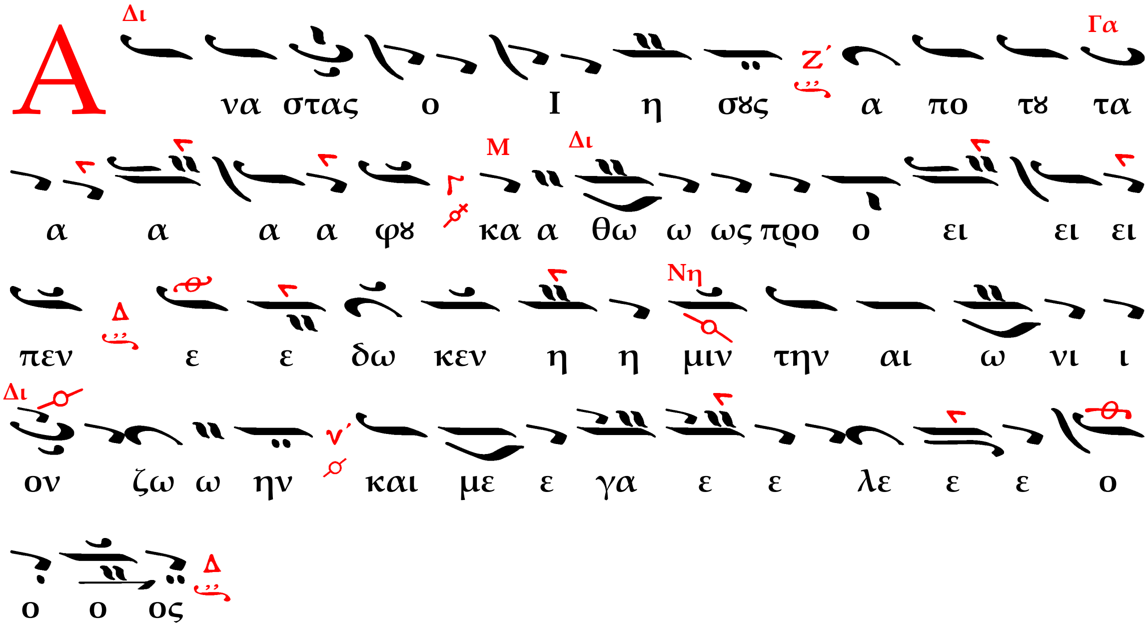

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἱρμῶν) εἰς δ΄ καὶ οἱ δύο τῶν Πατέρων (ἄνευ εἱρμῶν) εἰς η΄.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θάλασσαν, Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς

ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σήν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ᾿ ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων,
ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·
Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· *Φιλόθεος.*
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ᾿ οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανών.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἑξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Δόξα.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ᾐσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ

βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Πατέρων. Ἦχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινούς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ.δ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεί, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἁρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δόξα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ᾅδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ᾅδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Μεσῴδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράυνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ κρατήρ, ὃν

φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχ. Ἥπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἡδέως,
Μεθ' οὗ σὸς Ὀνήσιμος ἥκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηίνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἱλάριος, λιθοβοληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Ἱλάριον καὶ τὸν Ἀκύλαν λίθοις
Ἄνδρες πλάνοι κτείνουσιν, οἷς θεοὶ λίθοι.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Πέτρος, ὁ νέος, τοὺς πόδας ἐκκοπείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπροσκόπτως βαίνοντα τὸν θεῖον Πέτρον,
Ἐζημίωσαν τῶν ποδῶν ἀφαιρέσει.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἡράκλειος, ῥοπάλοις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Τὰς ἐκ ῥοπάλων Ἡράκλειος αἰκίας,
Ὡς Ἡρακλῆς ῥόπαλον αὐχήσει τάχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

Στίχ. Νίκην, ὦ Νικόδημε, τῷ πιστῷ δήμῳ
Δίδωσιν ὁ λόγος σου Πνεύματι θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἐν Ῥάξῳ ἐν τῇ Ἁγιοφάραγγι ἀσκήσαντος καὶ διδασκάλου τῆς νοερᾶς προσευχῆς χρηματίσαντος, ἔτι δὲ καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐκεῖσε διαλαμψάντων Πατέρων.

Στίχ. Ὡς ὁ Ἠλίας ἐν φάραγγι προσεκαρτέρειτε,
Οὐ κόρακα, ἀλλὰ Περιστερὰν τὴν θείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Μὰρβ τοῦ Τουρκμενιστὰν μαρτυρήσαντος διὰ χειρῶν

μιαρῶν τῶν Ἀγαρηνῶν.

Στίχ. Φωτὸς ὢν τέκνον Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης,
Ἐλέγχει σκότος Ἄγαρ καὶ στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, ἡγουμένου τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ Μονῆς τοῦ Μαχρίστσι.

Στίχ. Στέφανος ὁ Στέφανος τῶν μοναζόντων,
Ἐν Ῥωσσίᾳ πέφυκε καὶ Χριστοῦ οἶκος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Νεομαρτύρων· Ἐμμανουήλ, τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀνεζίνας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Γεωργίου καὶ Μαρίας τῶν ἐκ Μελισσουργείου μὲν Καλυδωνίας τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου τῆς Κρήτης καταγομένων, ἐν δὲ τῷ ὑψώματι τοῦ φρουρίου Πεχλιβὰν Ταμπιασὶ ξίφει τελειωθέντων ἐν ἔτει ,αχπα΄ (1681).

Στίχ. Ἐμμανουὴλ ἔσπευσεν εἰς μαρτυρίαν,
Μετὰ γυναικὸς αὐτοῦ, τμηθέντες ξίφει·
Σὺν αὐτοῖς δ᾽ ἀθλοῦνται πιστὰ ὁμοῦ τέκνα.
Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ὑπέθαλπεν ἀγάπη.
Ὦ Τριάδος σεπτῆς ἀπείρου εὐνοίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τετάρτης Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος υνα΄ (451) συνελθόντων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτῖσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α΄

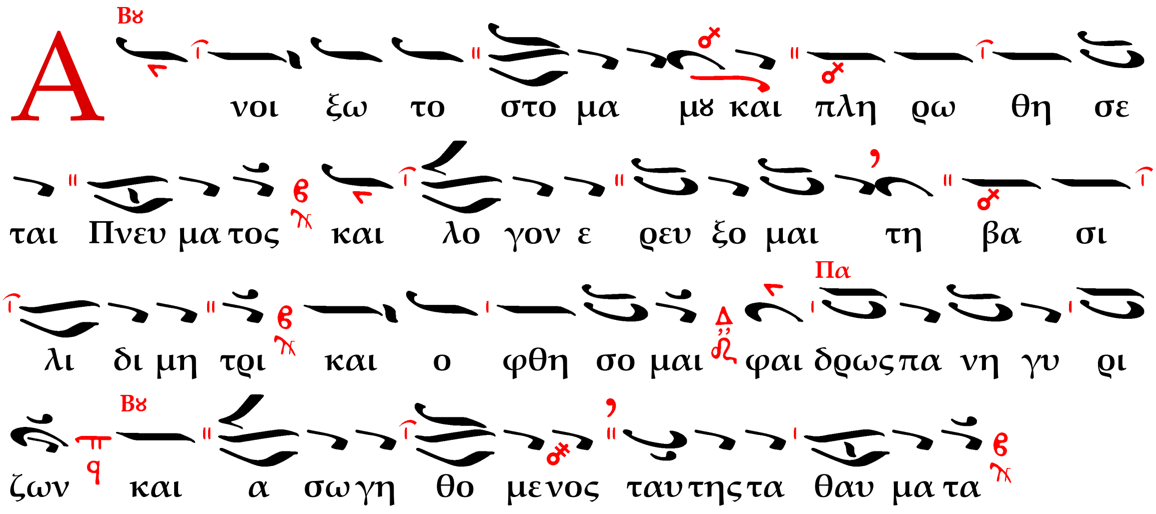

ᾠδὴ γ΄

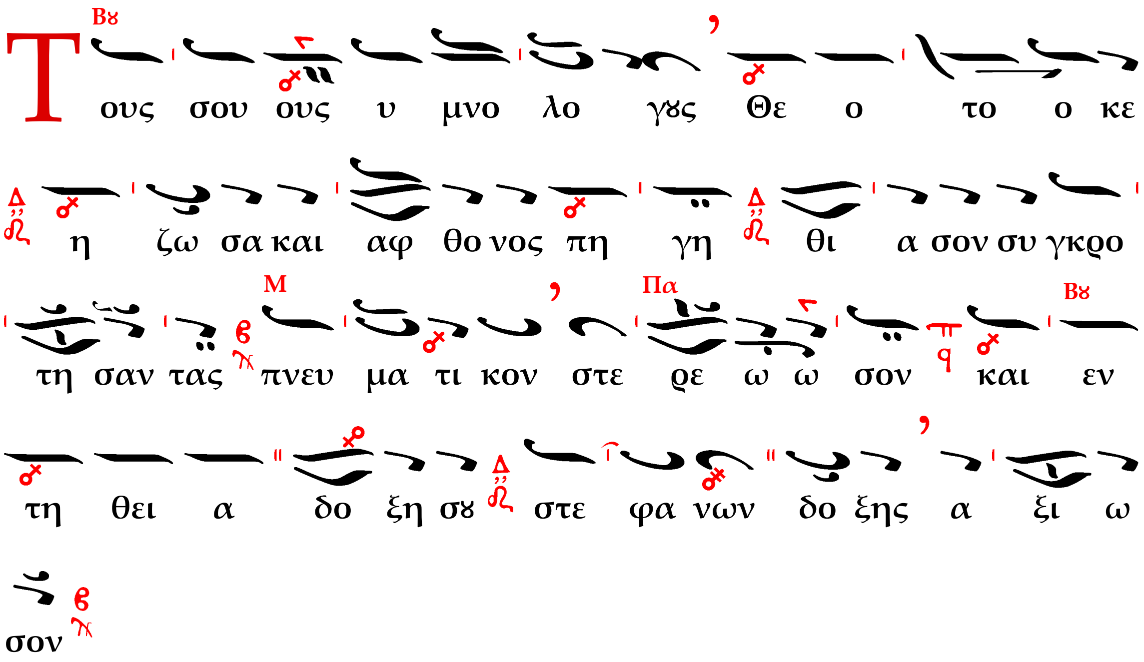
Τ ους σου ους υ μνο λο γȣς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σȣ στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ᾠδὴ δ΄

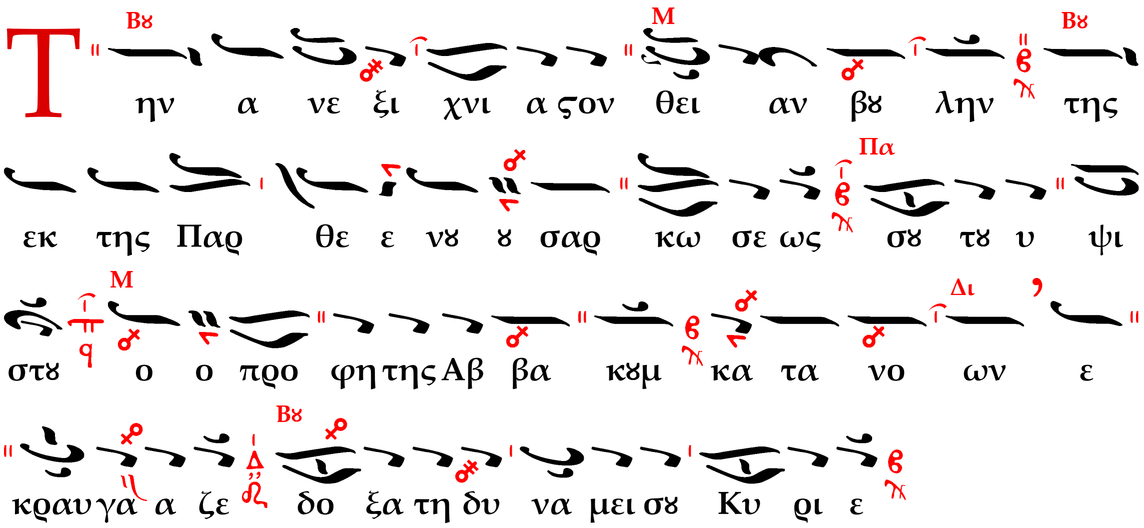
Τ ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βȣ λην της
εκ της Παρ θε ε νȣ ȣ σαρ κω σε ως σȣ τȣ υ ψι
στȣ ο ο προ φη της Αβ βα κȣμ κα τα νο ων ε
κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σȣ Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε΄

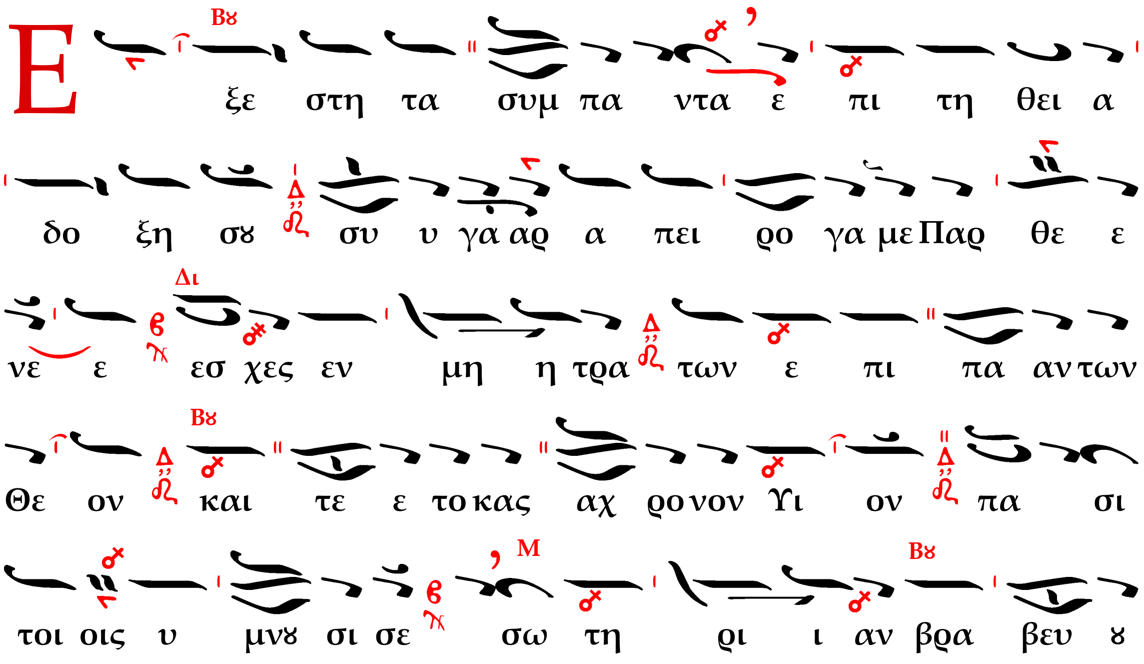
Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σȣ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των
Θε ον και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνȣ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ȣ

σα

ᾠδὴ ϛ´

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ´

Ουκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η´

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το το τε με εν τυ πον με νος νυν δε ε νερ γου με ε

νος την οι κȣ με νην α πα σαν α γει ρει

ψα αλ λȣ ȣ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα

ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τȣς αι

ω ω να α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μȣ τον Κυ ρι ον

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μȣ ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μȣ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δȣ λης αυ τȣ ι δȣ γαρ α πο τȣ νυν μα

κα ρι ȣ σι με πα σαι αι γε νε αι

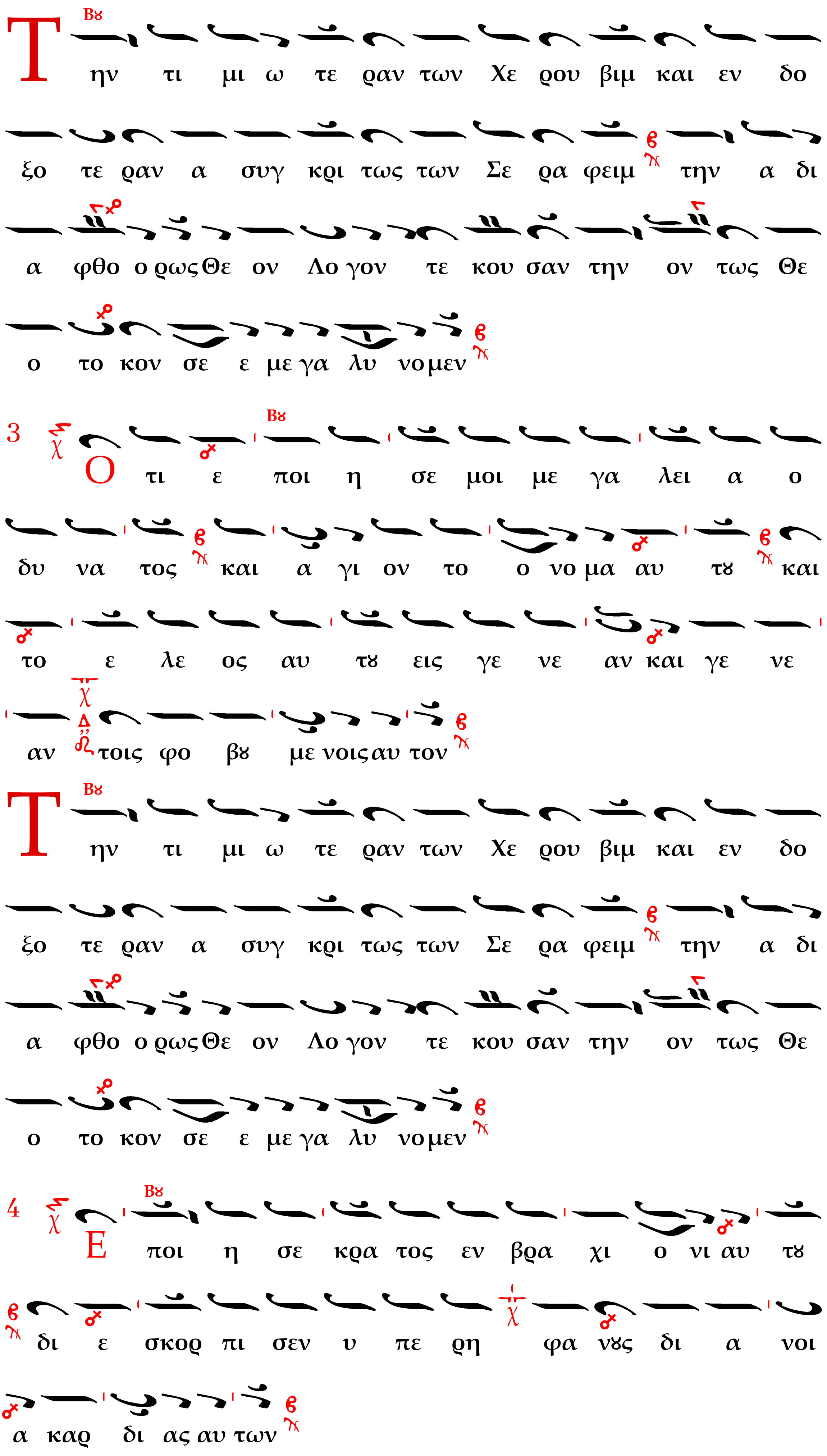
Βϗ
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τϗ και
το ε λε ος αυ τϗ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βϗ με νοις αυ τον
Βϗ
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
4 Βϗ
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τϗ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νϗς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

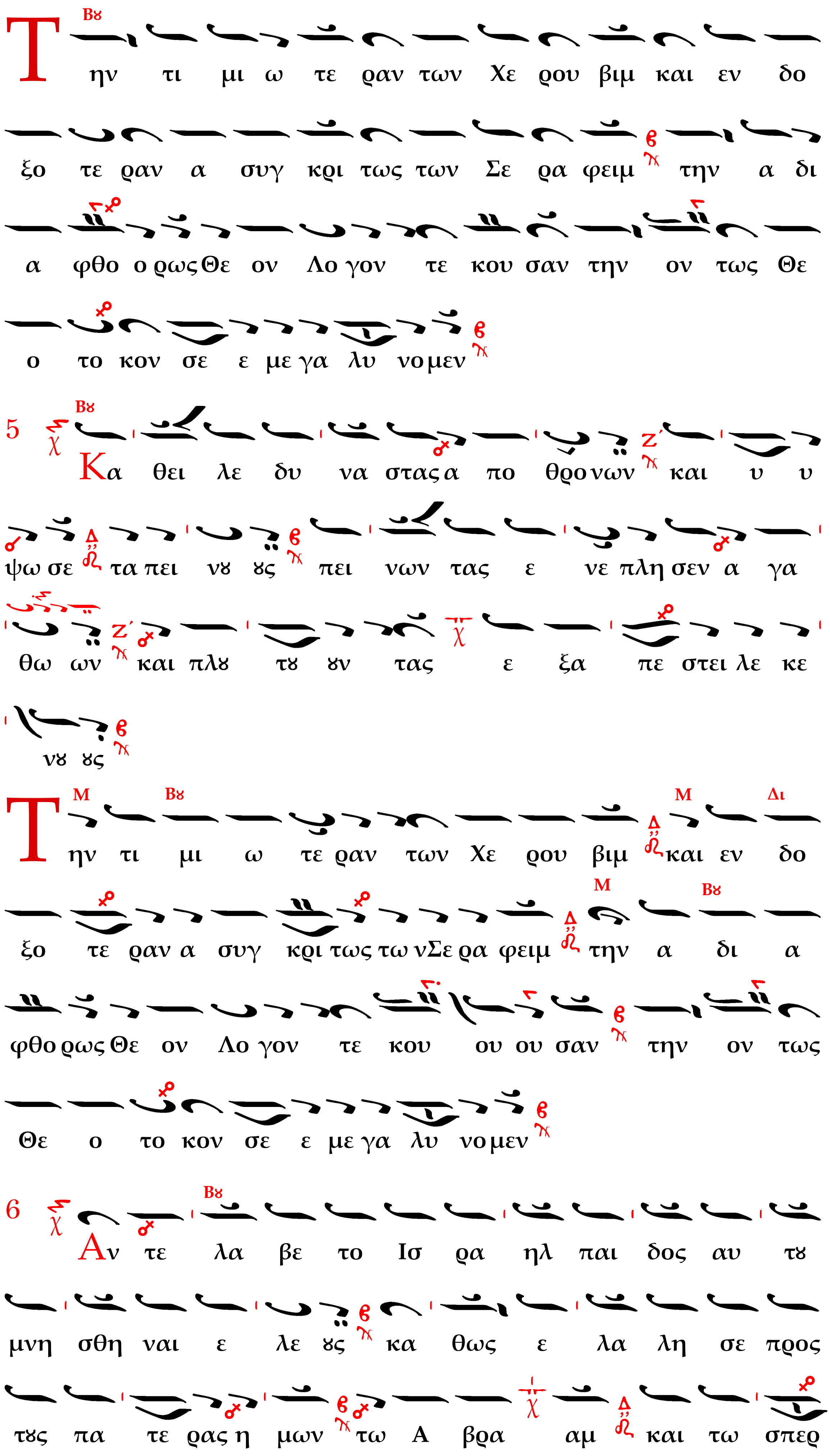
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νȣ ȣς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλȣ τȣ ȣν τας ε ξα πε στει λε κε
νȣ ȣς
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω νΣε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τȣ
μνη σθη ναι ε λε ȣς κα θως ε λα λη σε προς
τȣς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

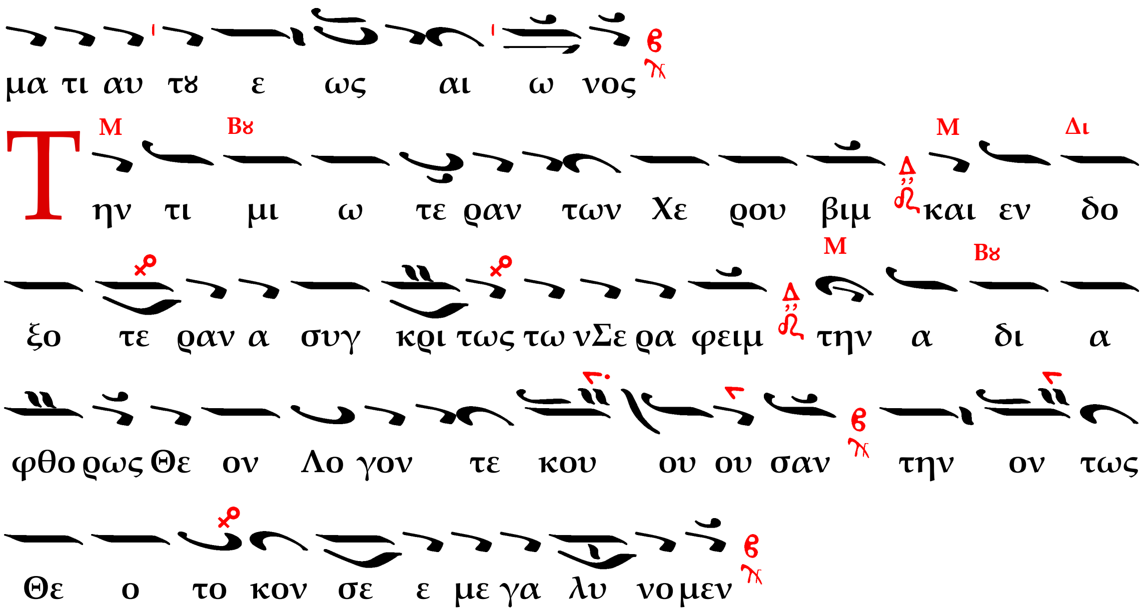

ᾠδὴ θ΄

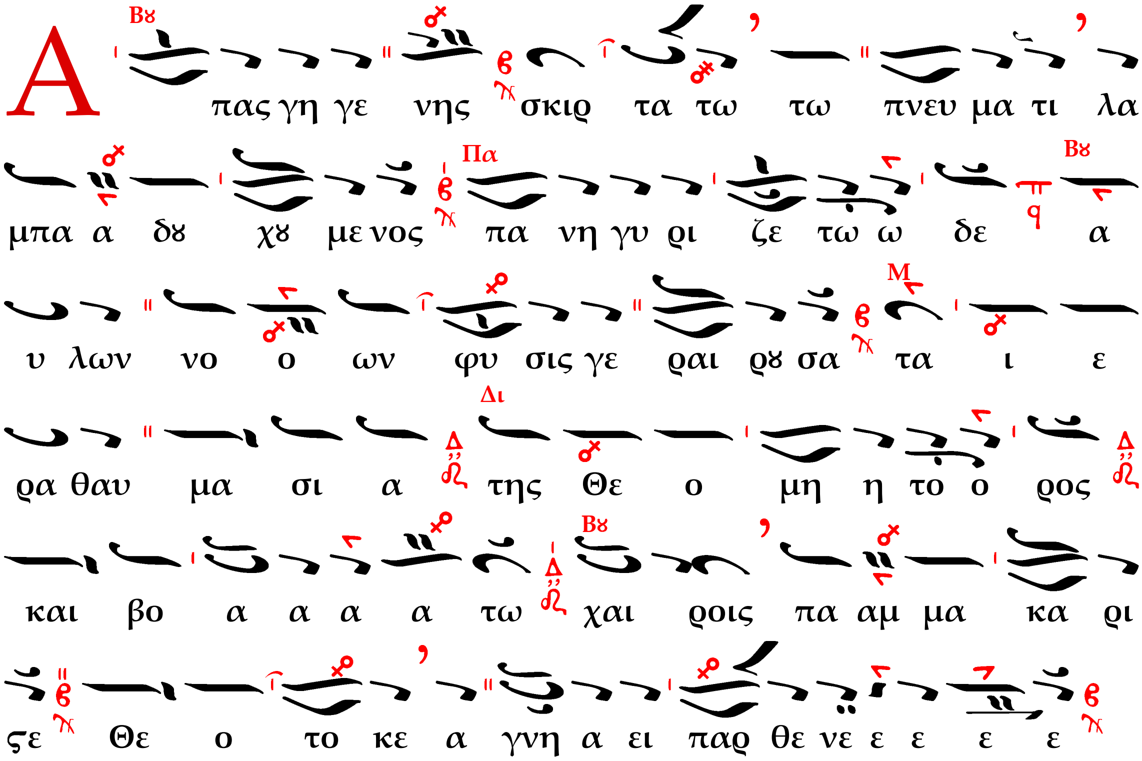

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

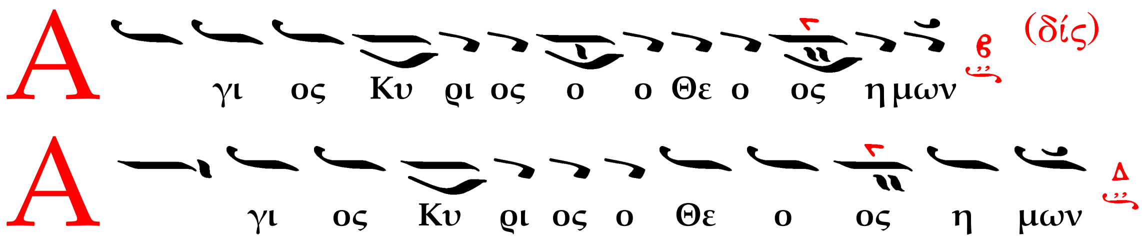

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τȣ Δ

ὁ β΄ χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ΄.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Εἶθ᾽ οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀποῤῥήτως, τὸν δι᾽ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα

Γα Πα
Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Μ Γα
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

Κε Γα
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι

Πα
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις

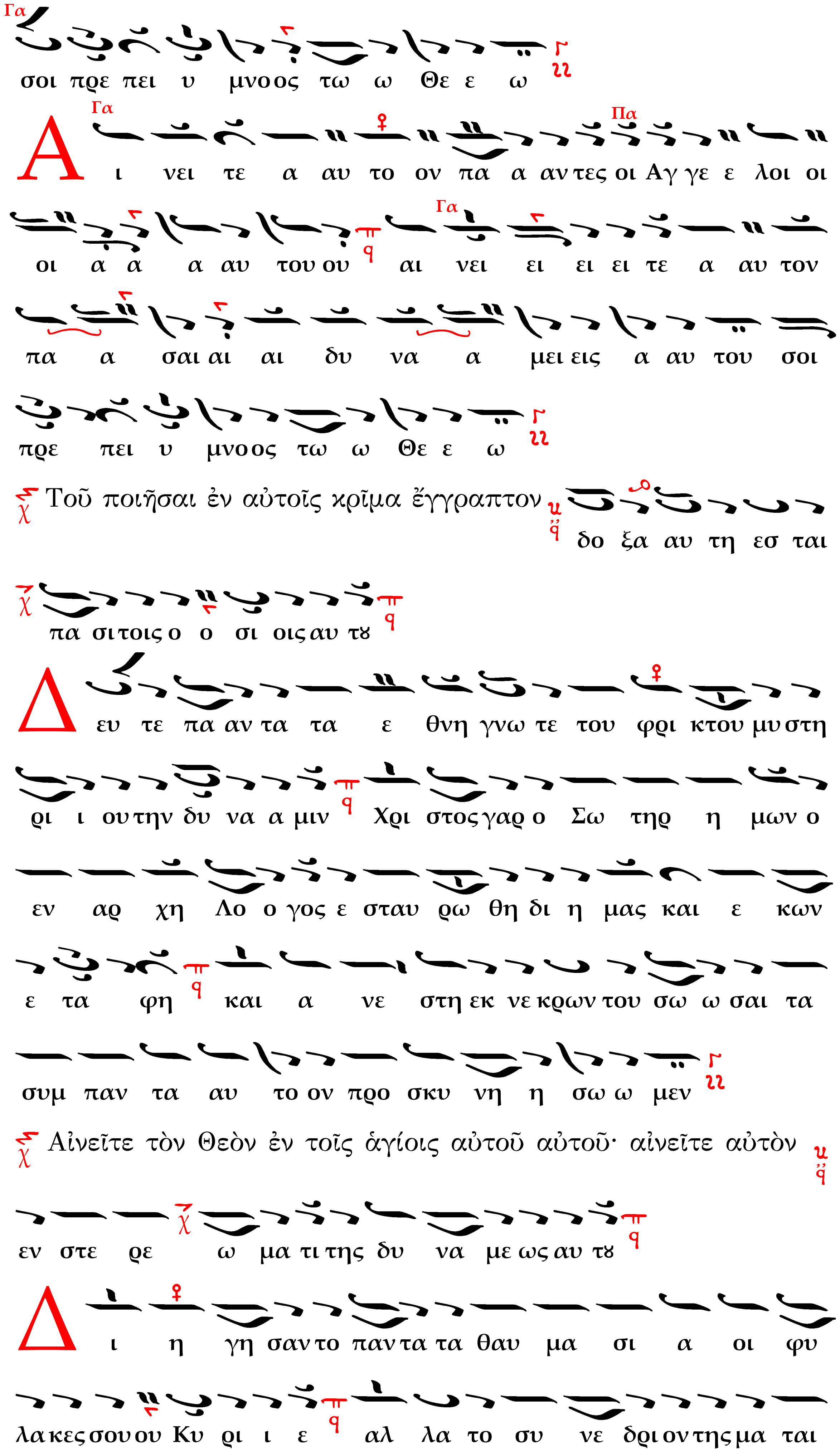
Γα
σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι οι
Γα Πα
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
Γα
πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη εσ ται
πα σι τοις ο ο σι οις αυ τȣ
Δ εν τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ στη
ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο
εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων
ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ω σαι τα
συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τȣ
Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ
λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ταιν

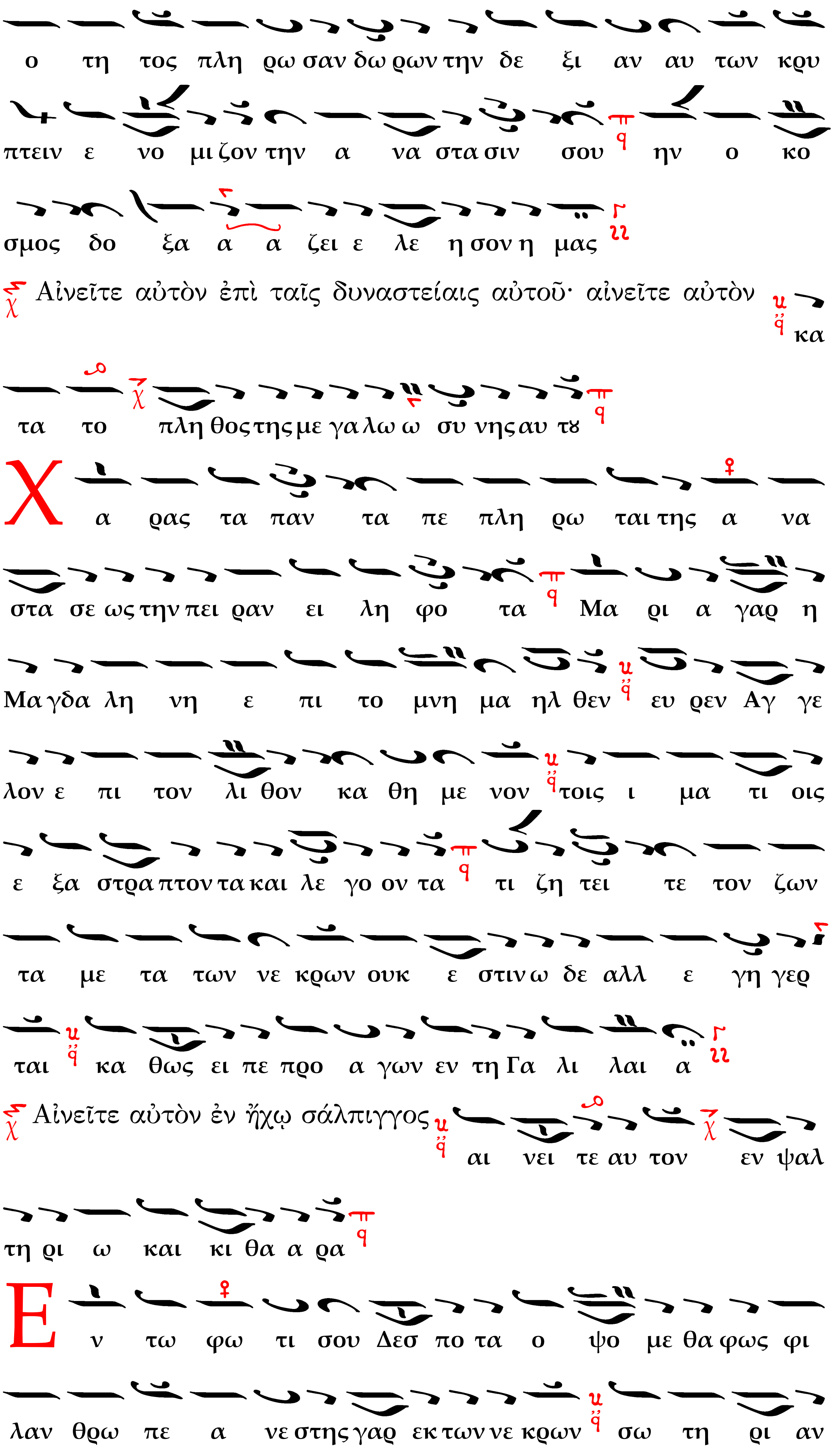
ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ
πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα
τα το πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τȣ
Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η
Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε
λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις
ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων
τα με τα των νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γερ
ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ
τη ρι ω και κι θα α ρα
Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι
λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

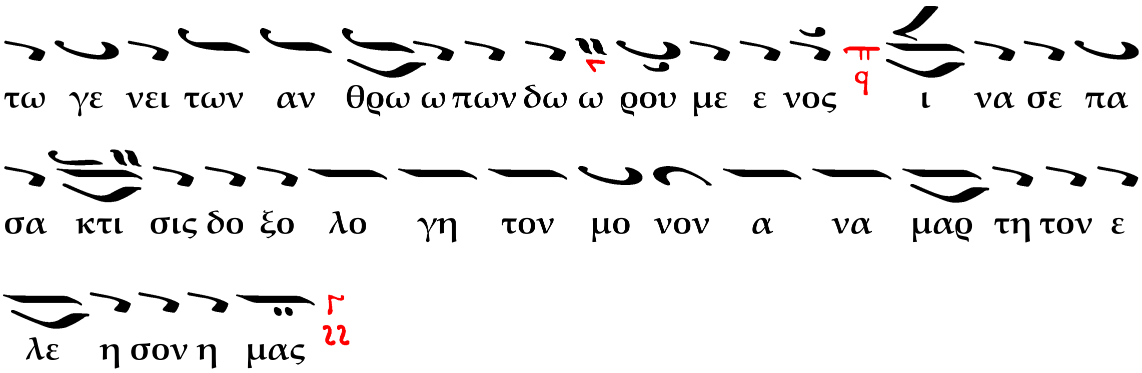

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ϛ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος Νη

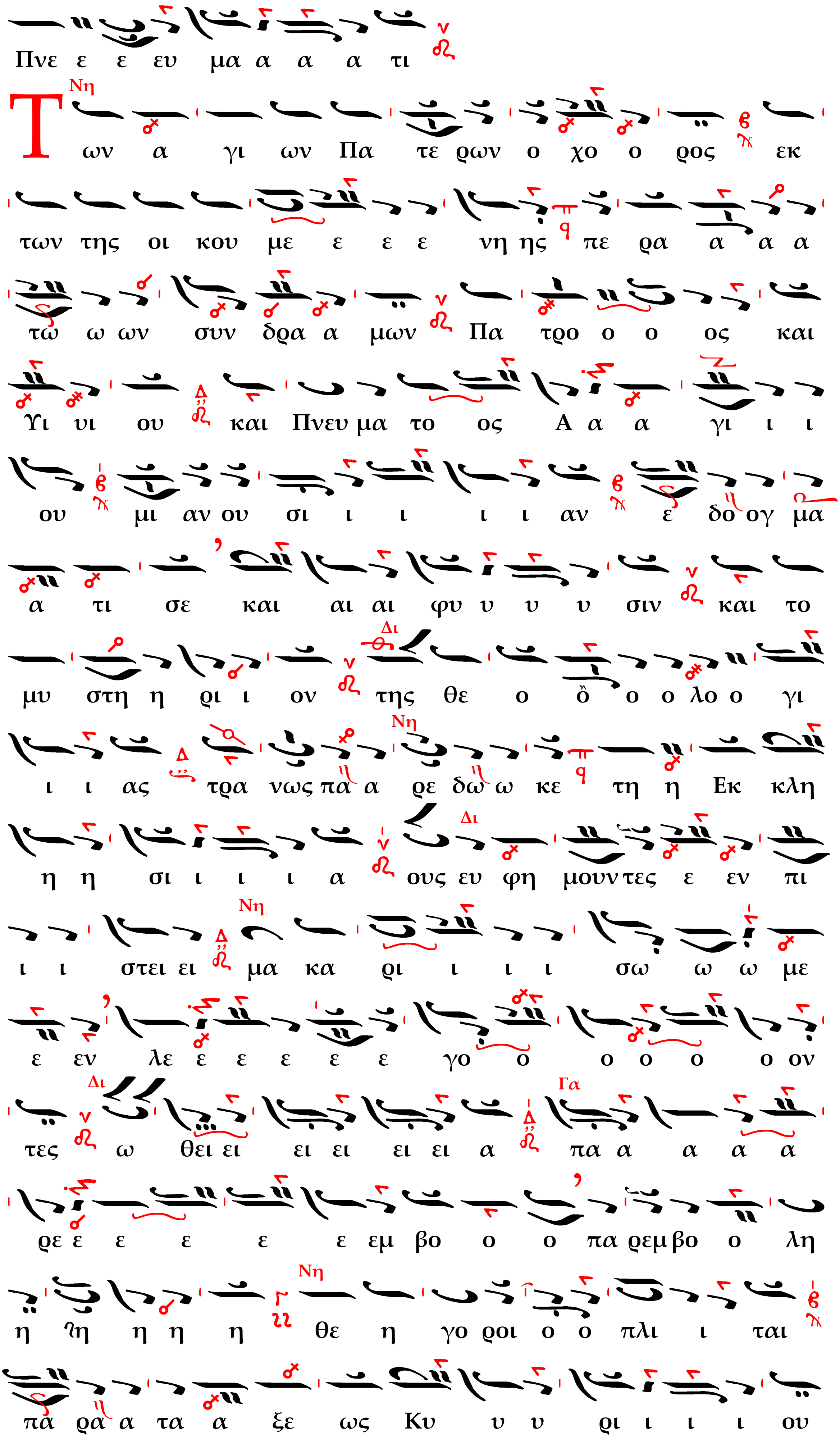
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Νη
Των α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
τω ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
Υι υι ου και Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι
ου μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα
α τι σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το
Δι
μυ στη η ρι ι ον της θε ο ο ο ο λο ο γι
Νη
ι ι ας τρα νως πα α ρε δω ω κε τη η Εκ κλη
Δι
η η σι ι ι ι α ους ευ φη μουν τες ε εν πι
Νη
ι ι στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με
ε εν λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ο ον
Δι Γα
τες ω θει ει ει ει ει ει α πα α α α α
ρε ε ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμ βο ο λη
Νη
η ?η η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται
πα ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου

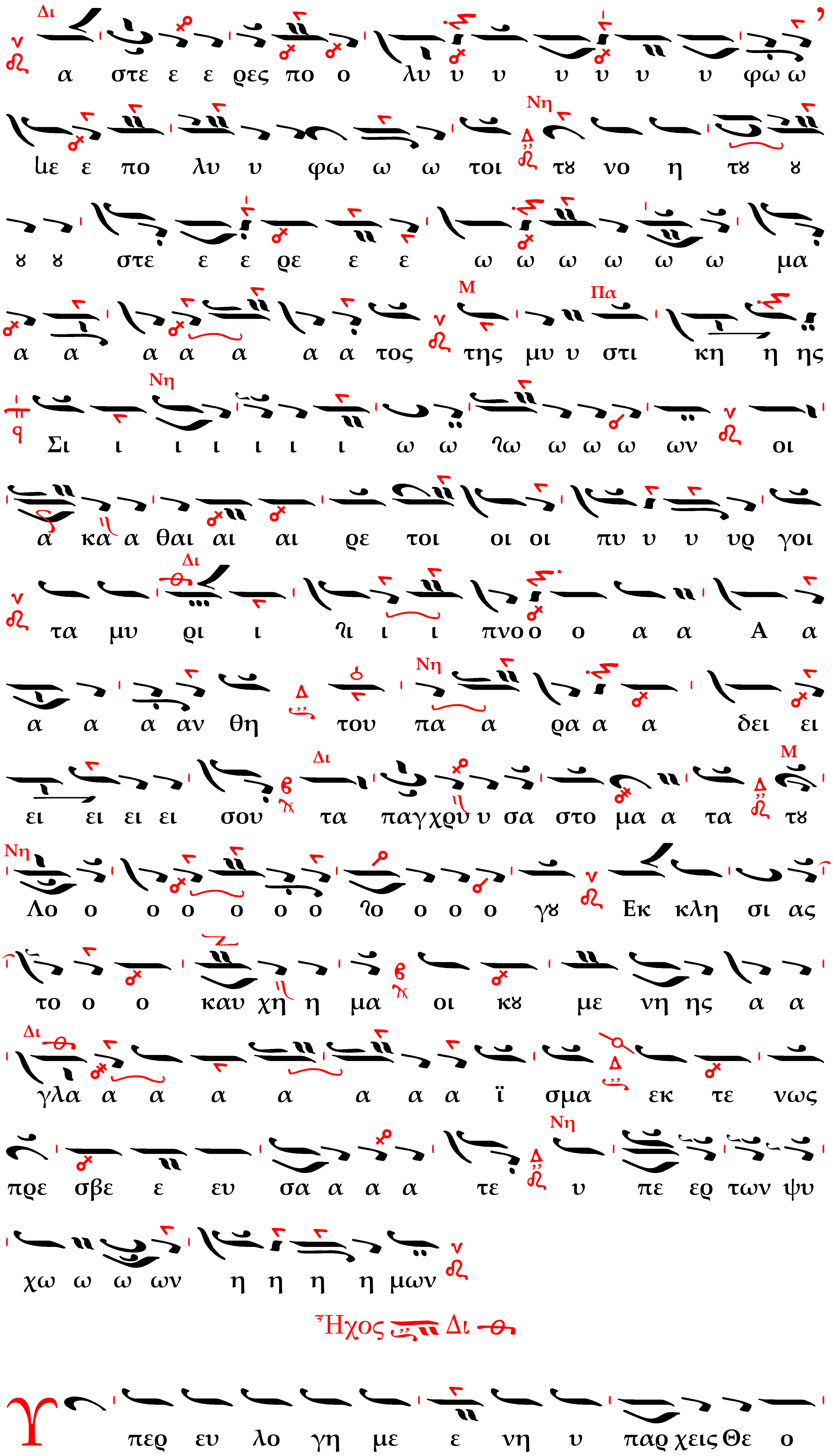
α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω
ιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι τȣ νο η τȣ ȣ
ȣ ȣ στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
α α α α α α α τος της μυ υ στι κη η ης
Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ἰω ω ω ω ων οι
α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι
τα μυ ρι ι ἰι ι ι πνο ο ο α α Α α
α α α αν θη του πα α ρα α α δει ει
ει ει ει ει σου τα παγχρυ υ σα στο μα α τα τȣ
Λο ο ο ο ο ο ο ἰο ο ο ο γȣ Εκ κλη σι ας
το ο ο καυ χη η μα οι κȣ με νη ης α α
γλα α α α α α α α ϊ σμα εκ τε νως
πρε σβε ε ευ σα α α α τε υ πε ερ των ψυ
χω ω ω ων η η η η μων
Ἦχος Δι
Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τȣ εκ σȣ

σαρκω θε εν τος ο ᾳ δης ηχ μα λω τι ςαι ο Α

δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνȣν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

ςος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα

Γα

Δ ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι α

Γα

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

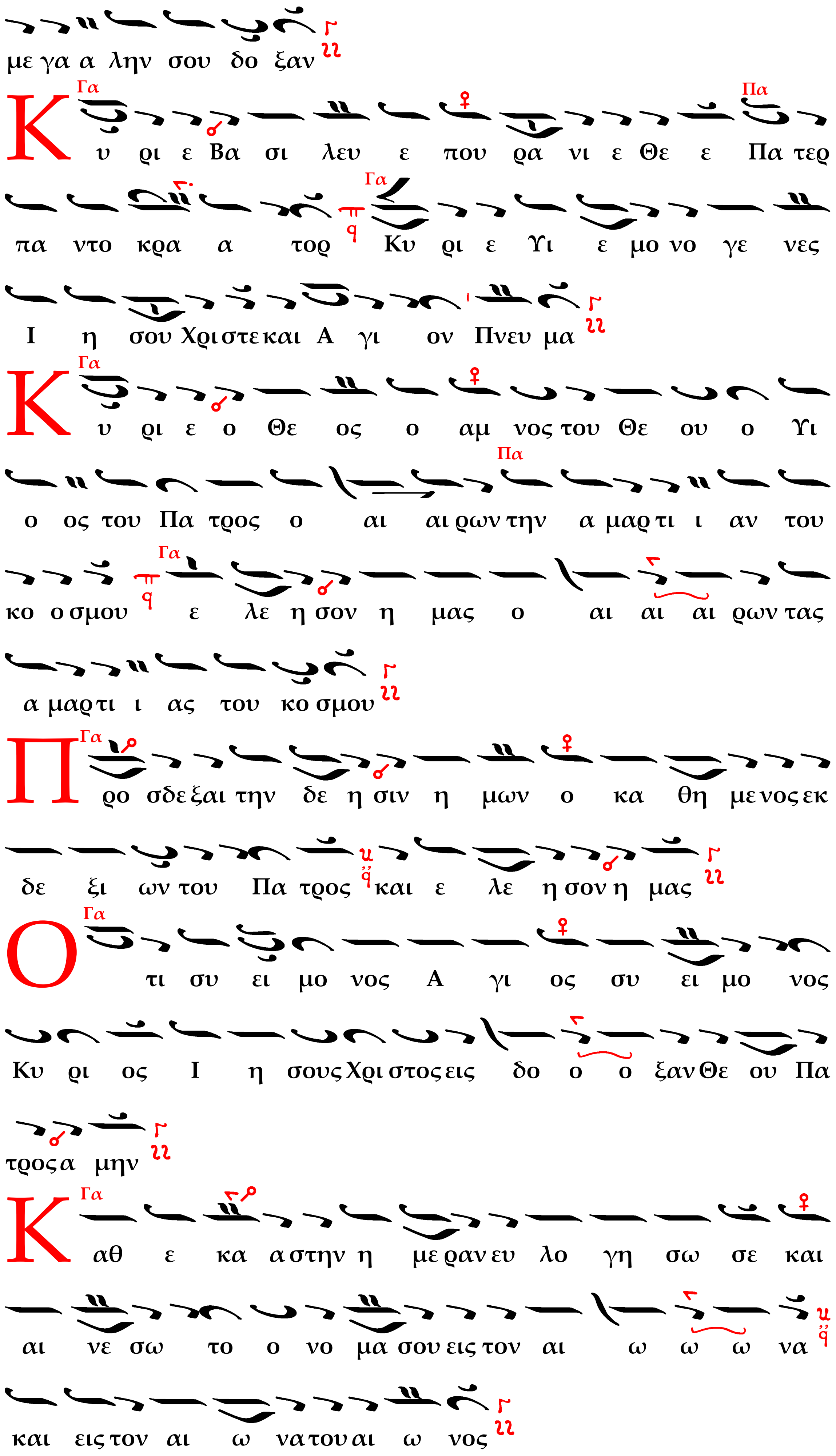
με γα α λην σου δο ξαν
Γα Πα
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
Γα
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
Γα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
Πα
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
Γα
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο σμου
Γα
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Γα
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην
Γα
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος

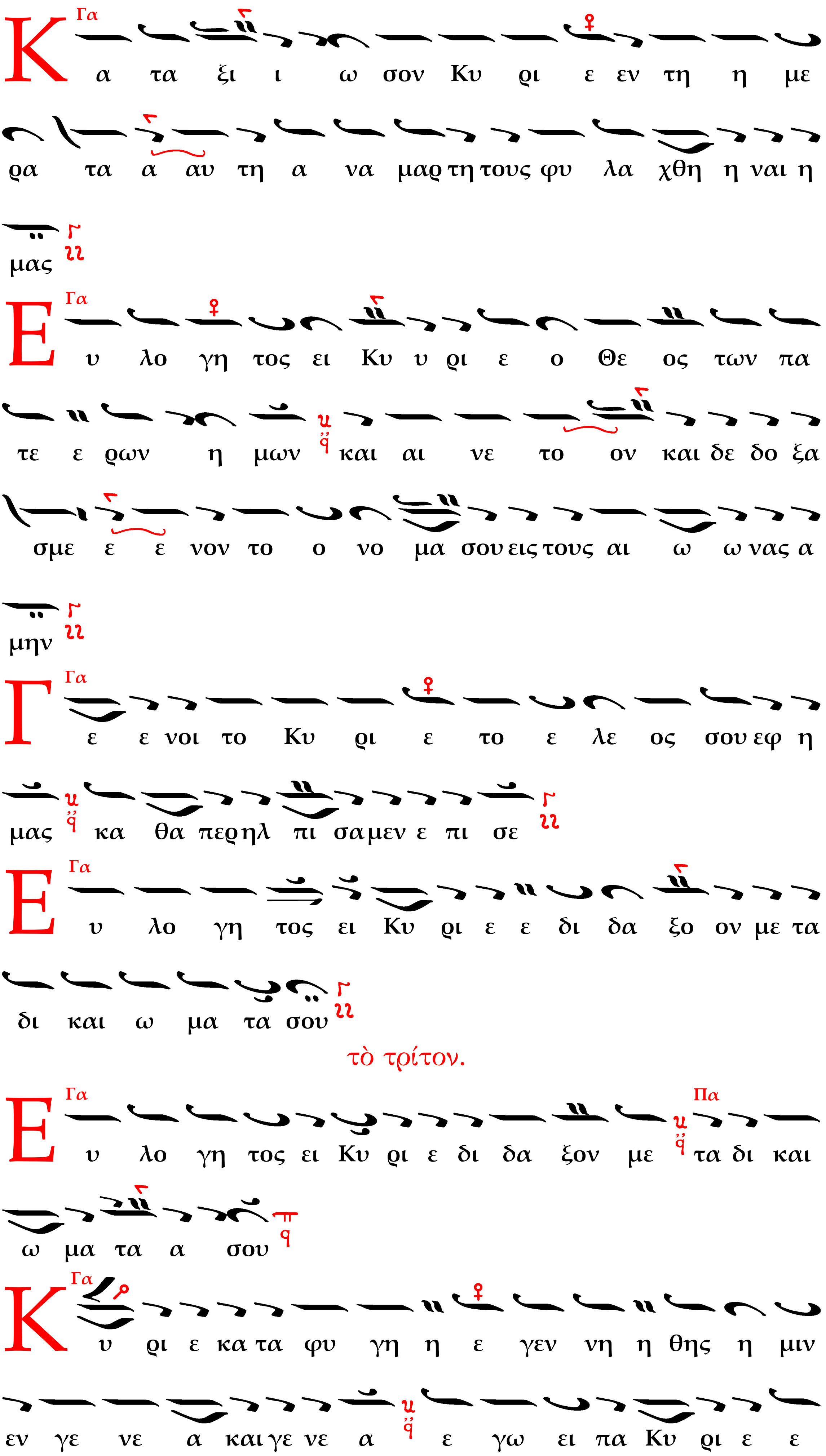
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α
μην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου
τὸ τρίτον.
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

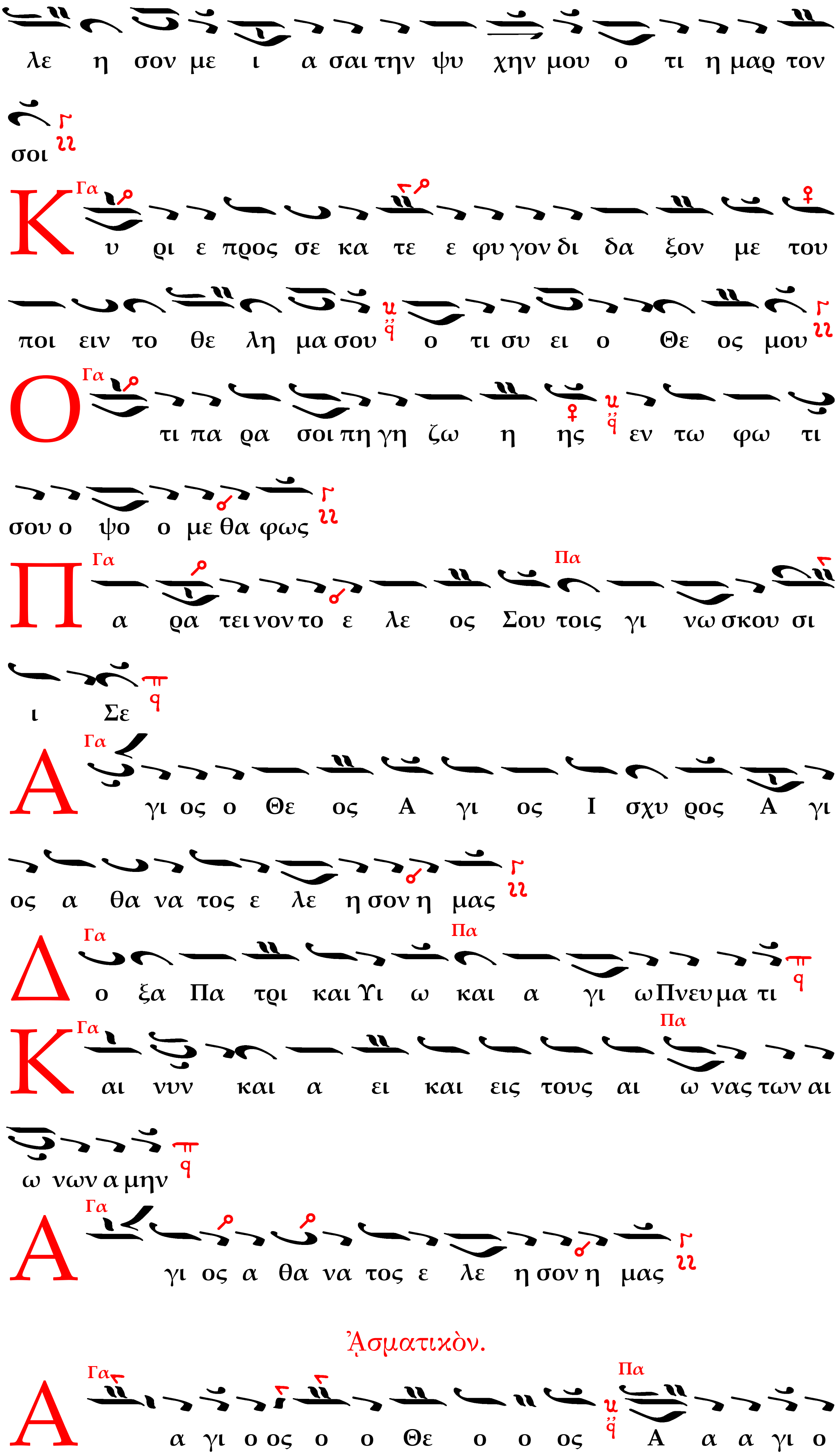
λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν.
Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

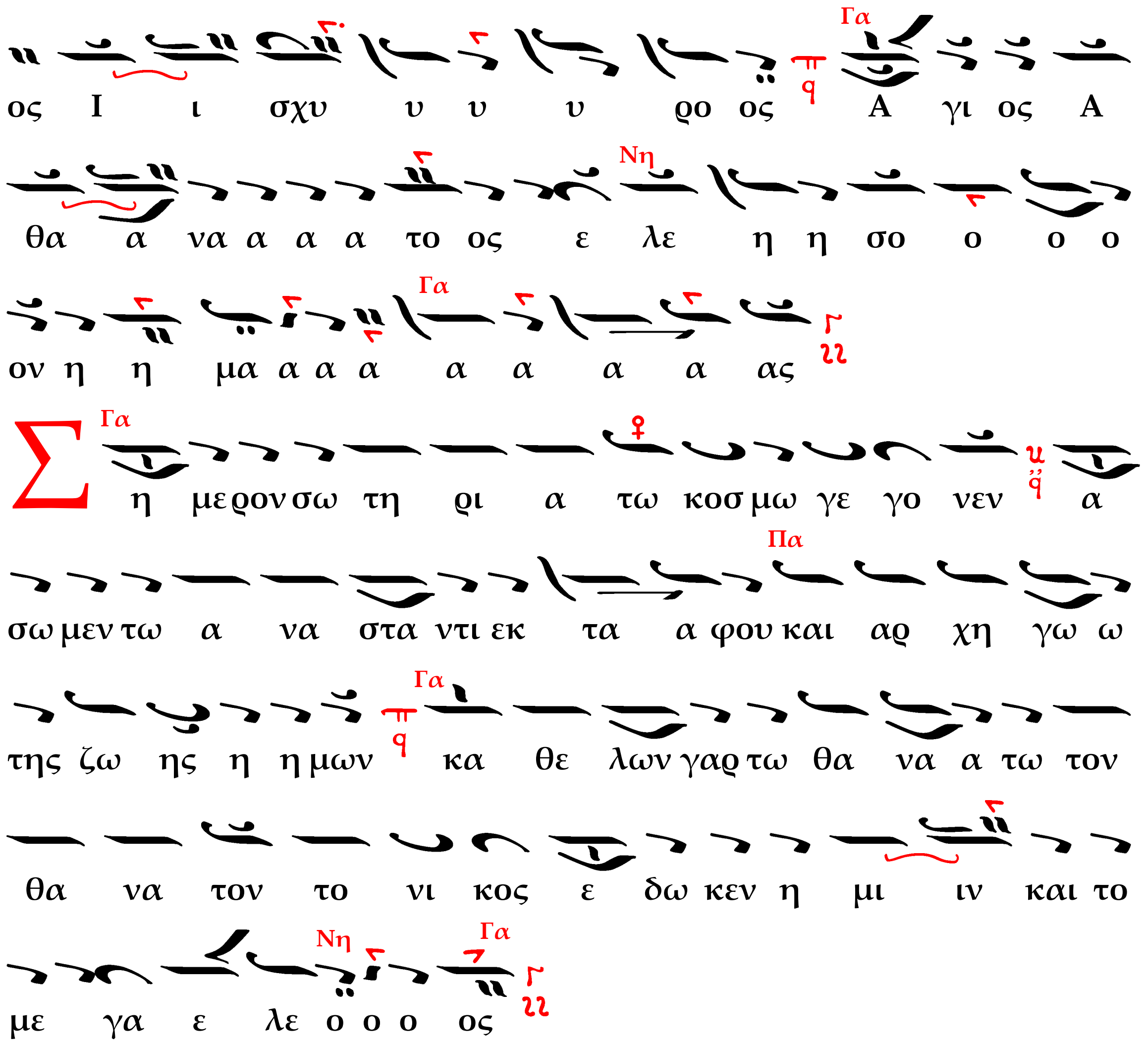

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Νη

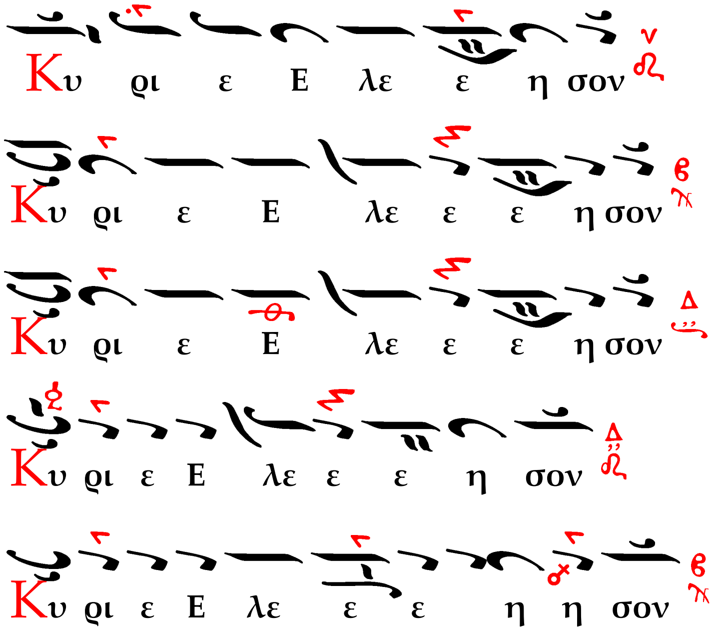

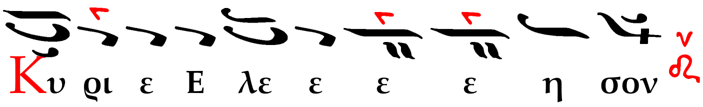

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

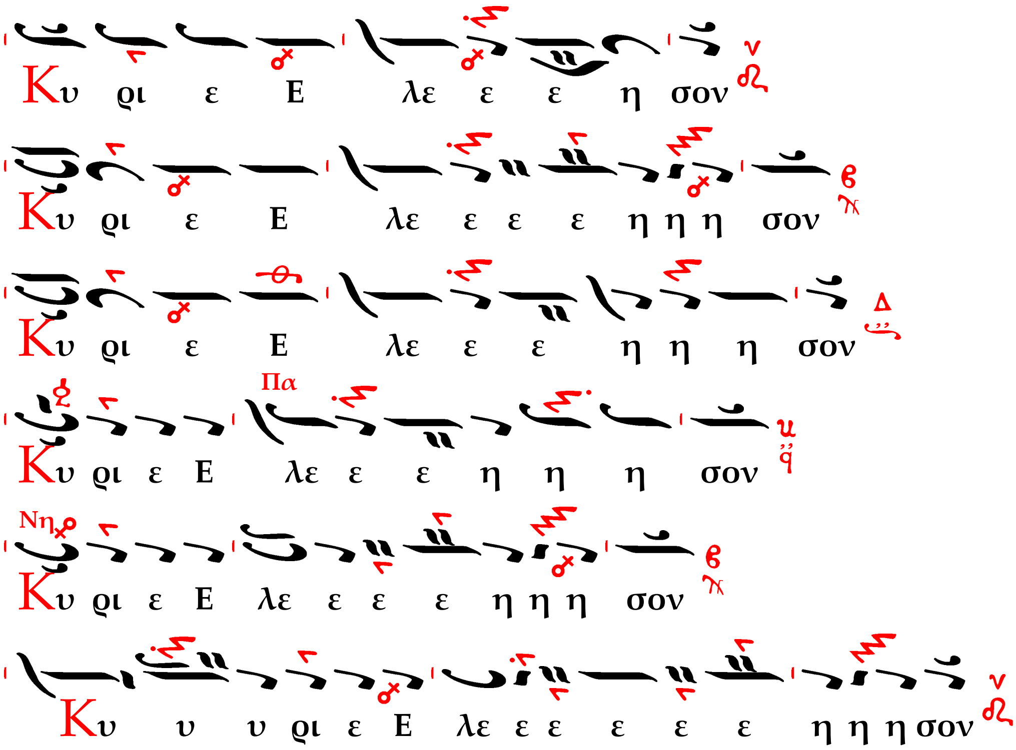

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

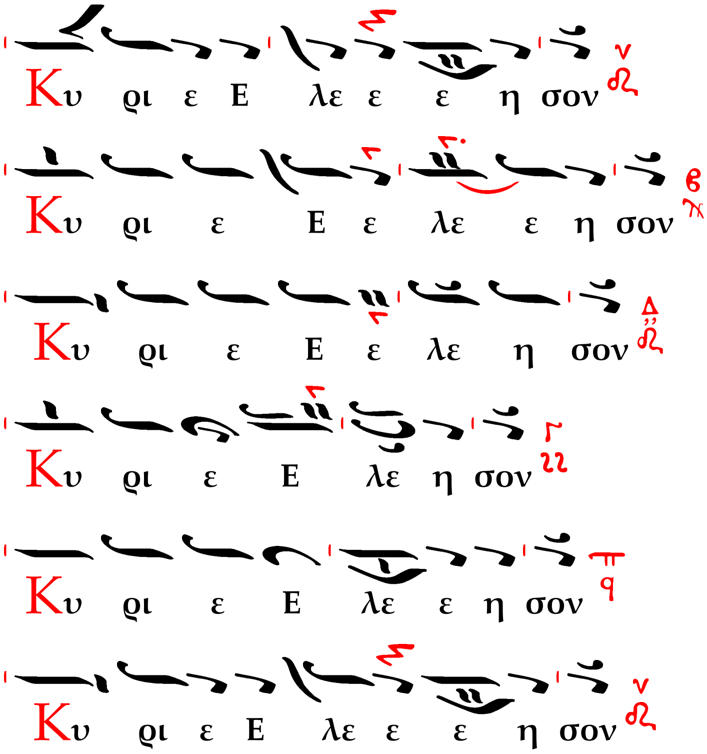

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τȣ Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

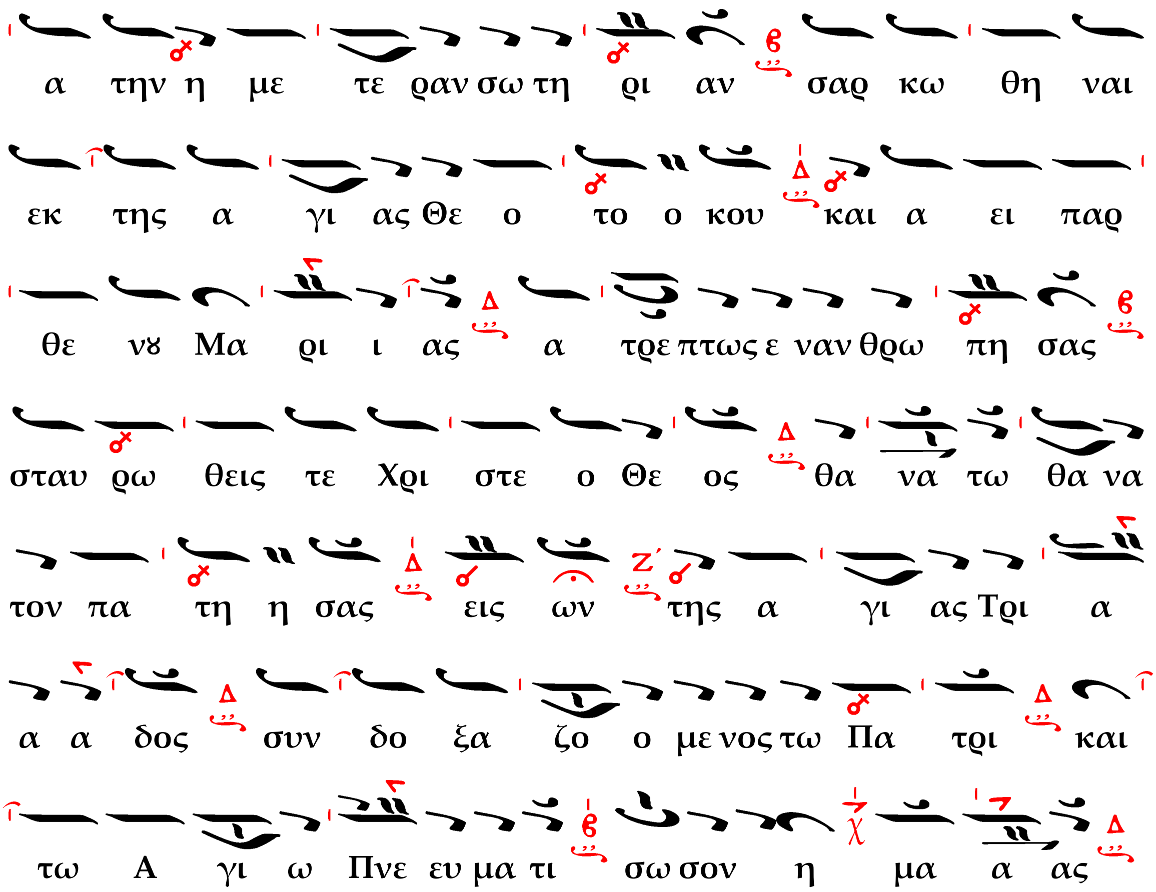

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Γα

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

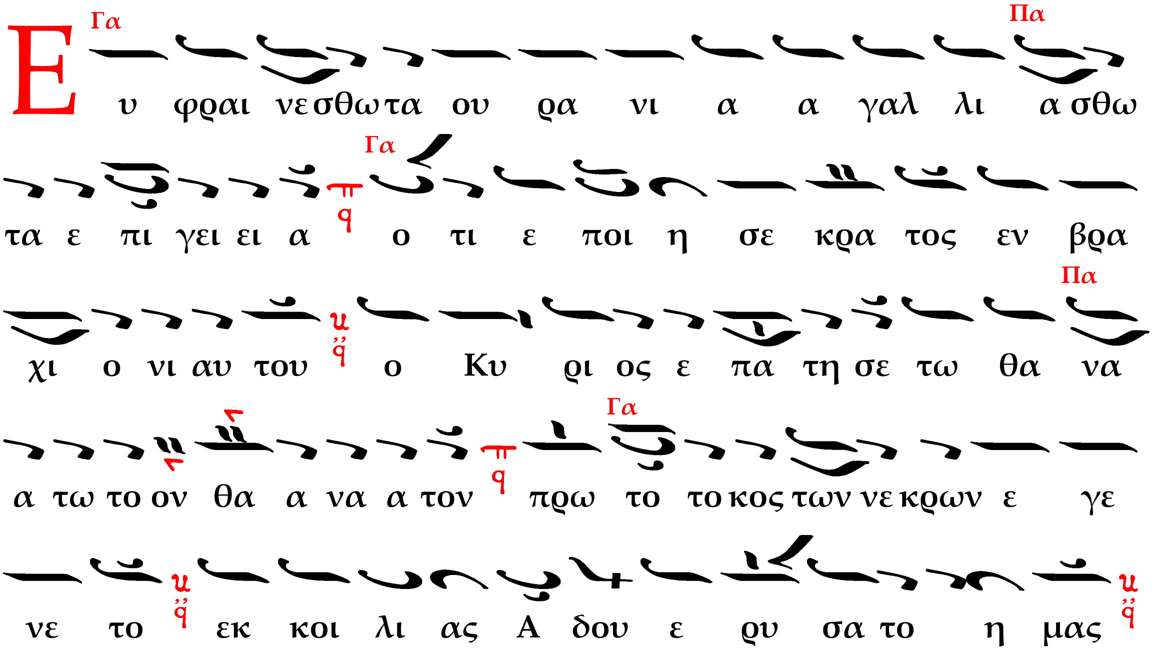

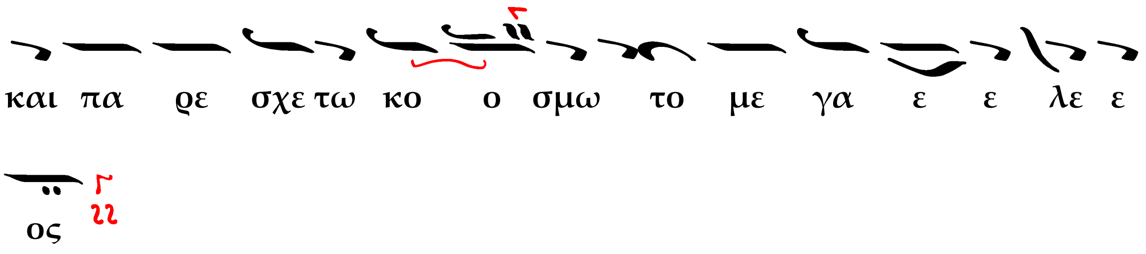

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

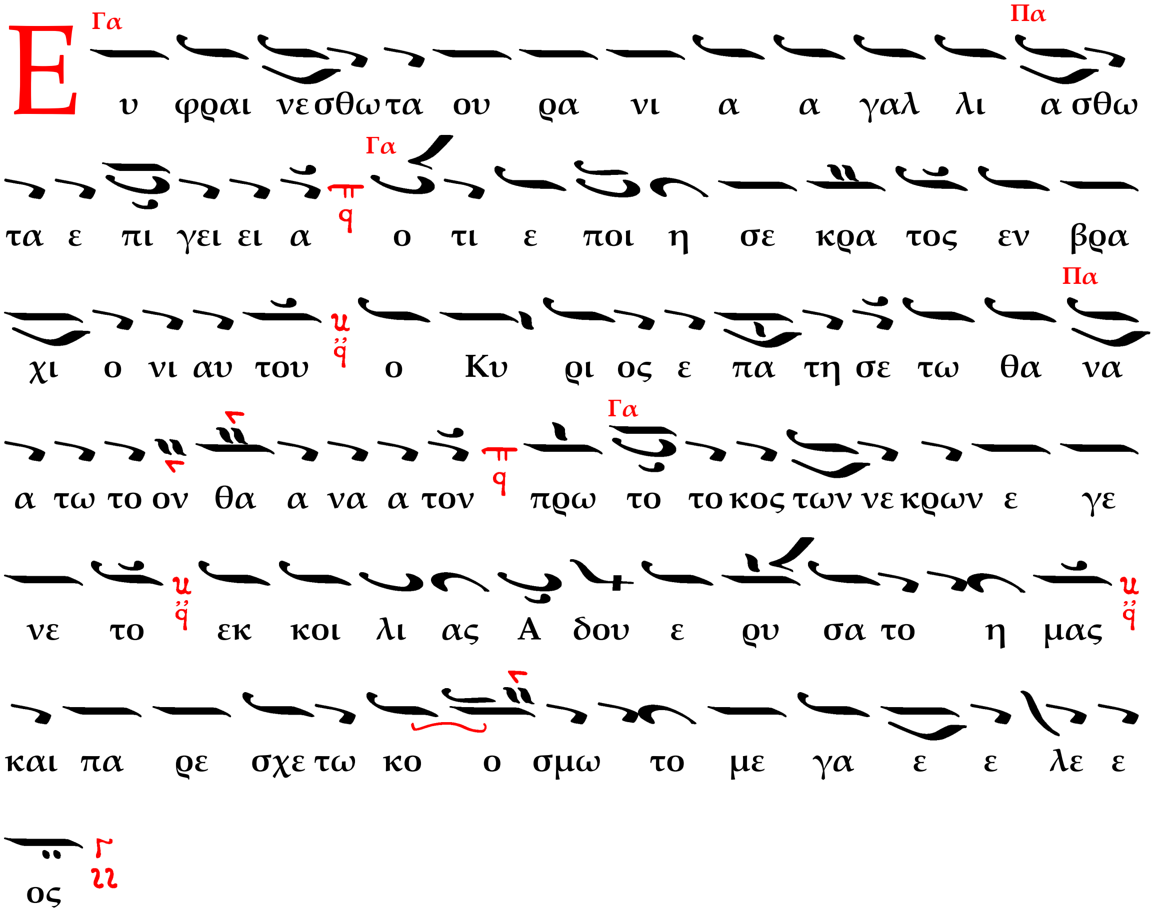

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

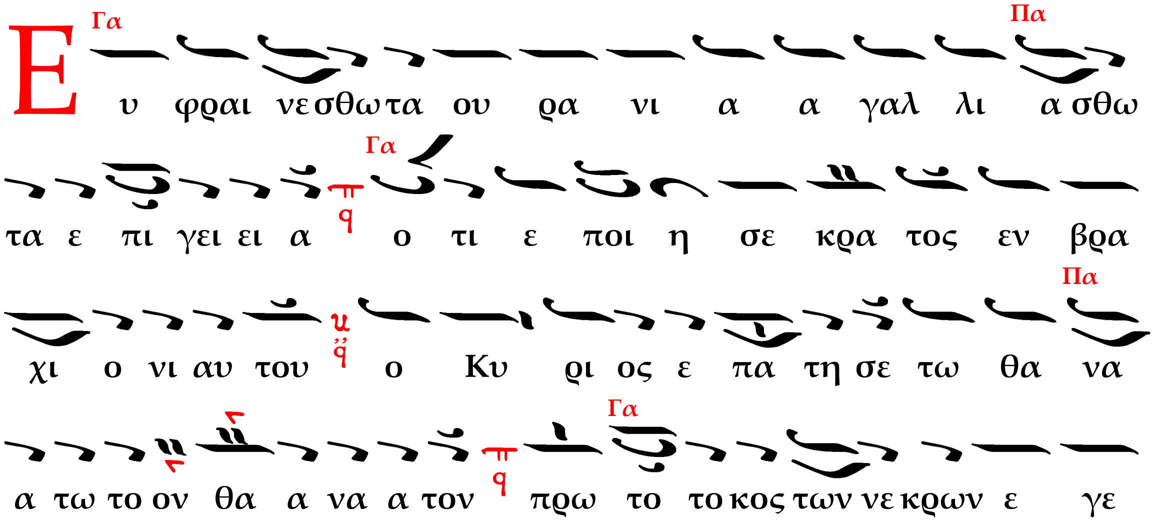

νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο

ος

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υἱ ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

ὁ β΄ χορός: Ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα

Γα Πα
Ευ φραι νεσθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω

Γα
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

Πα
χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

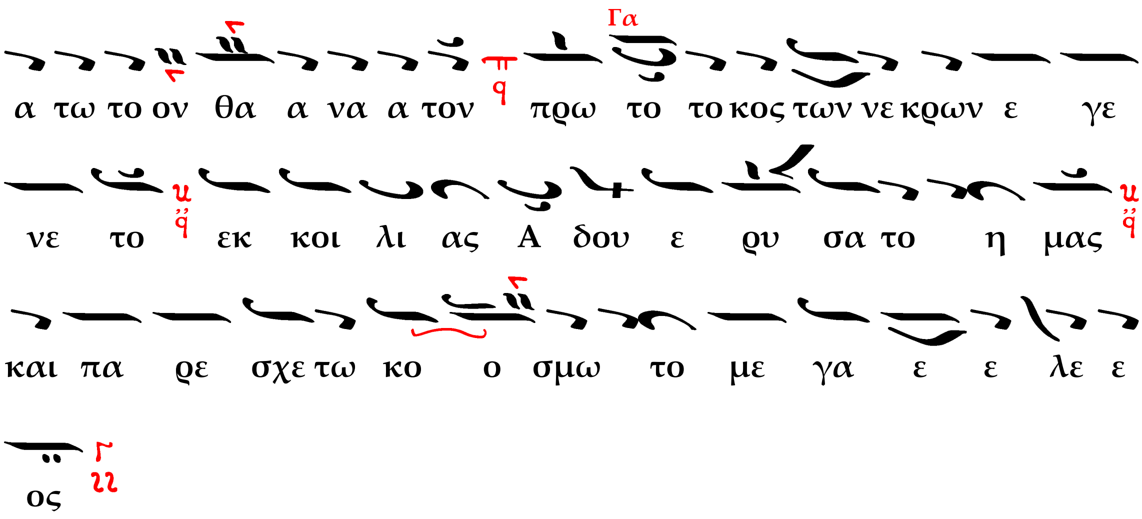

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος Γα

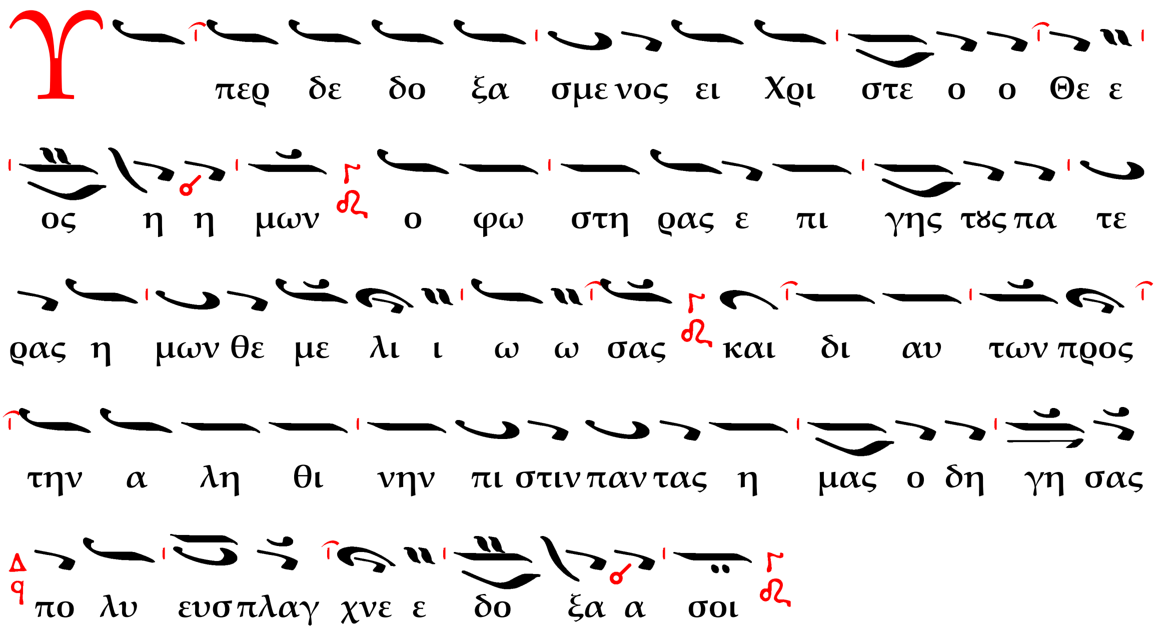

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα

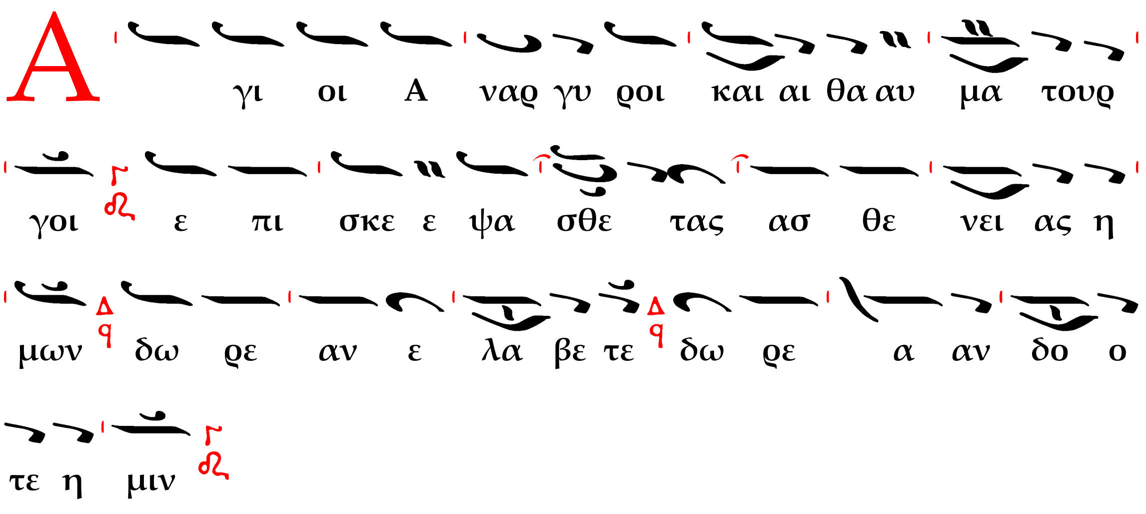

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι

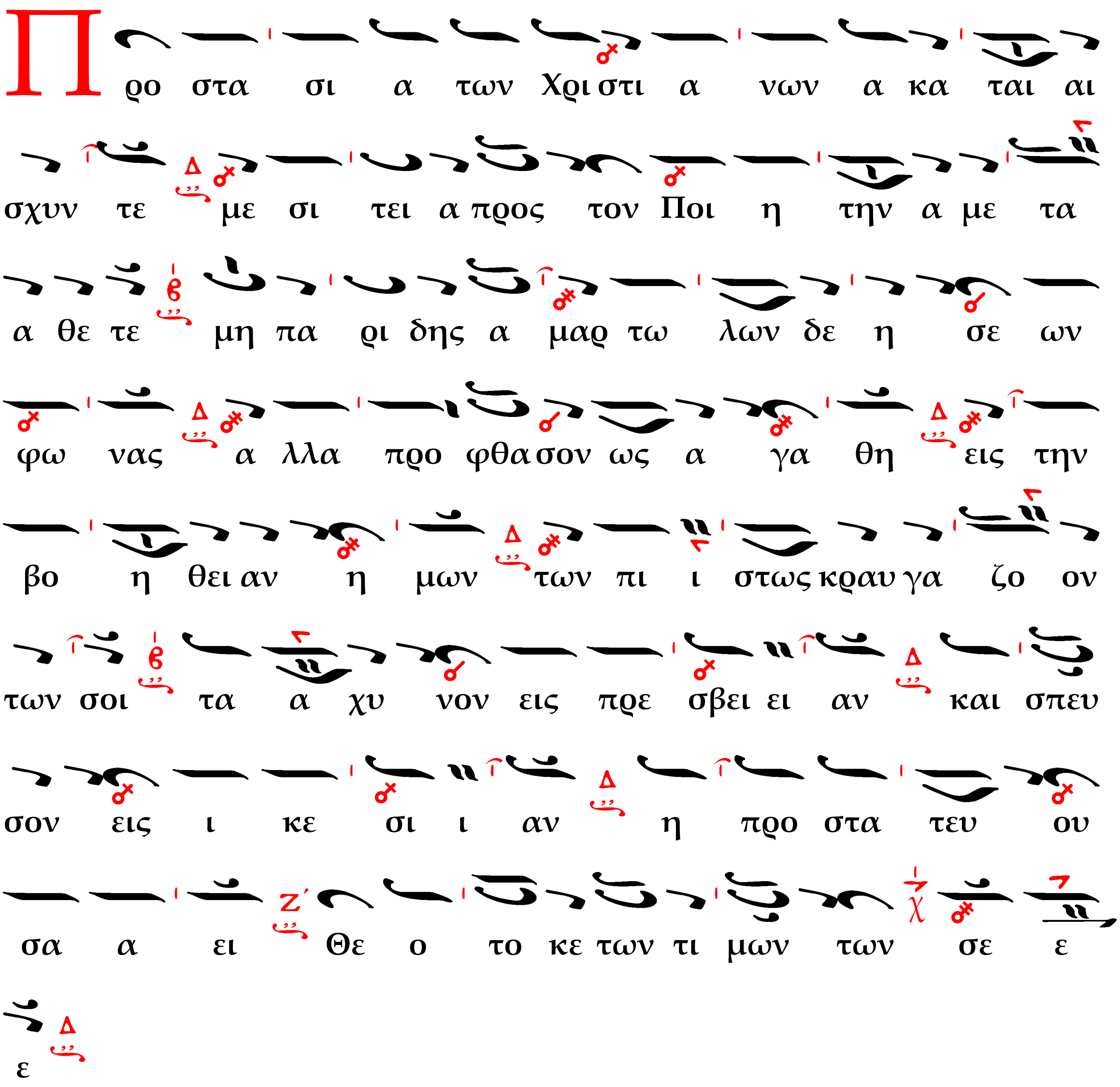

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

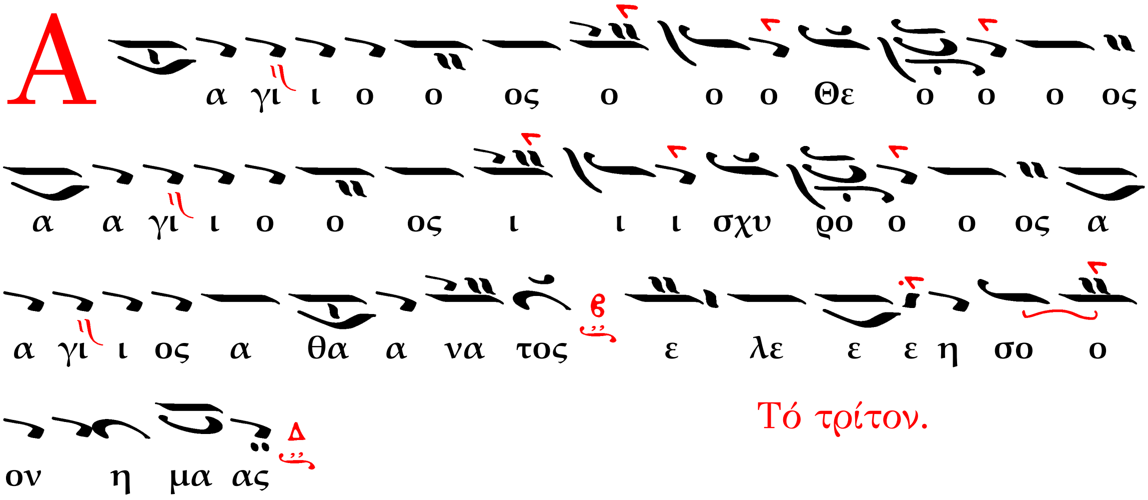

Τό τρίτον.

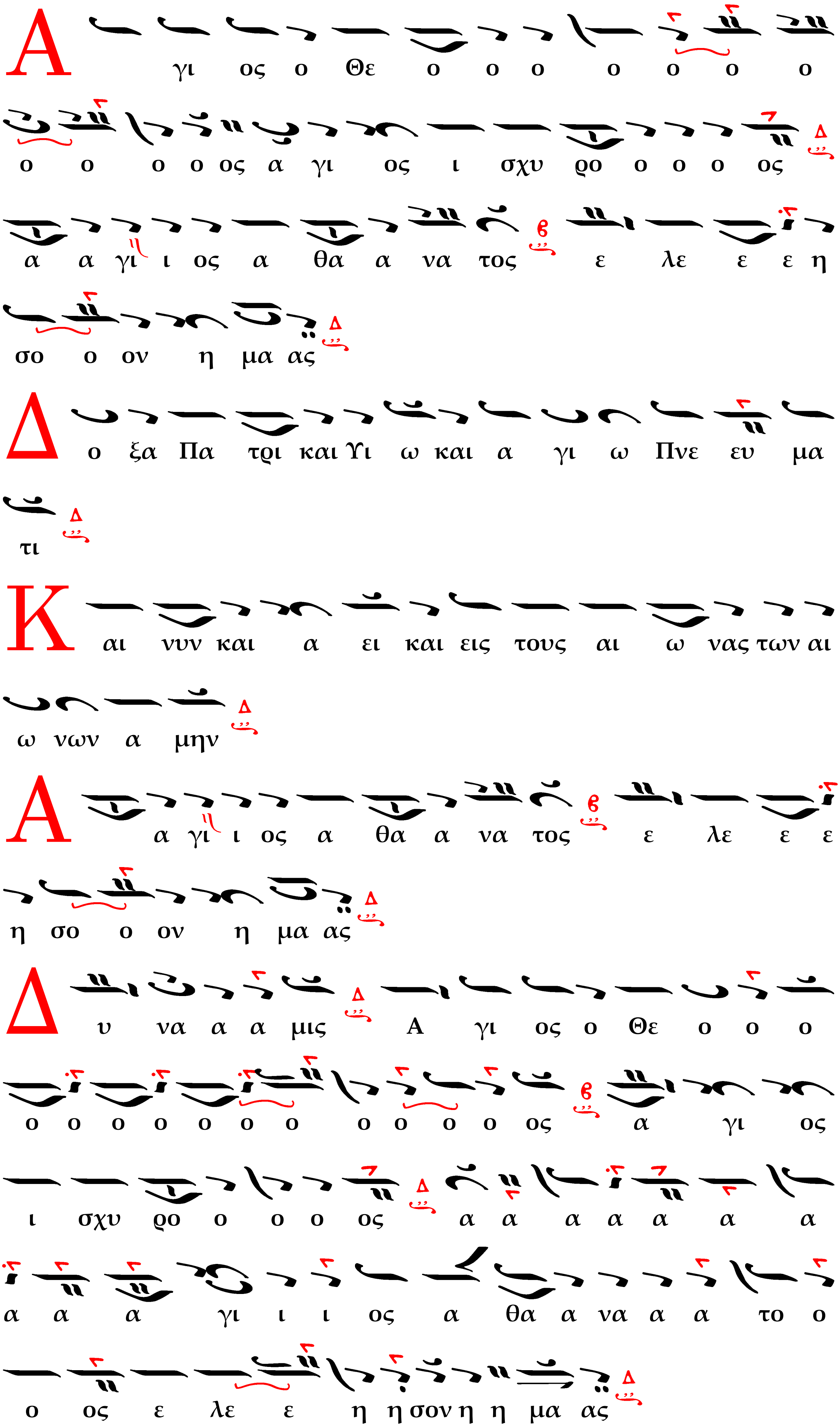

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

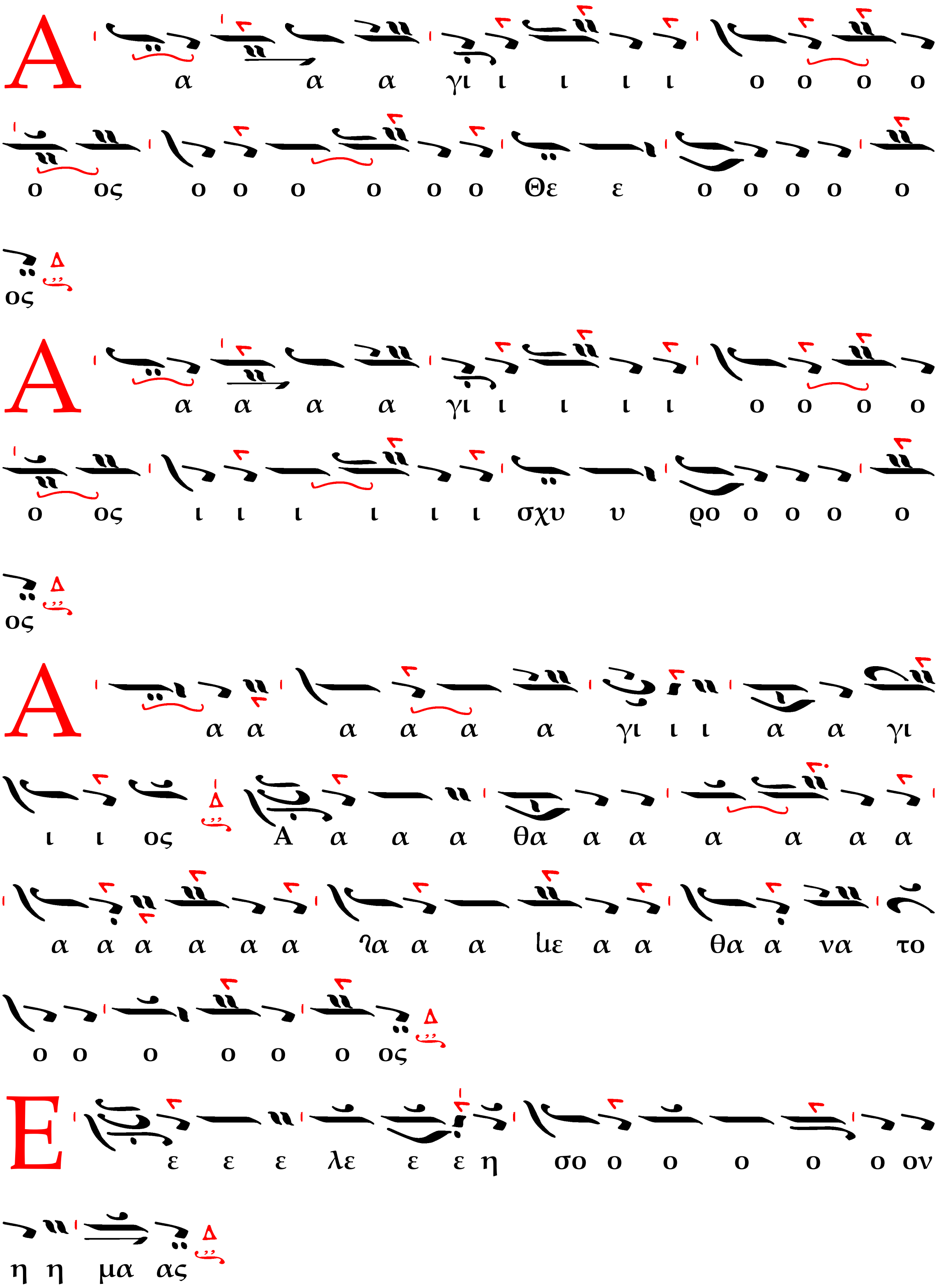

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι

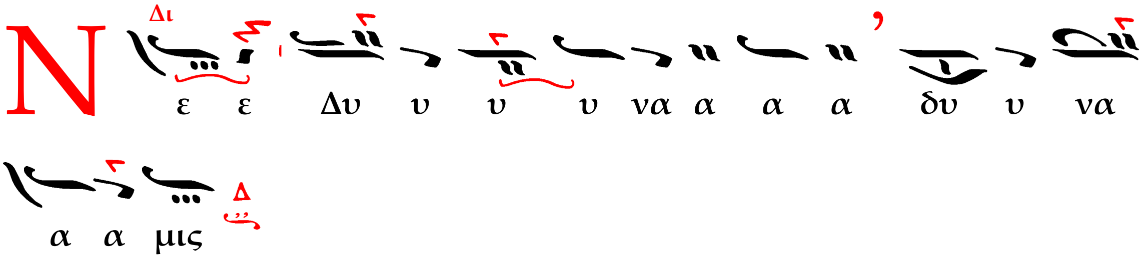

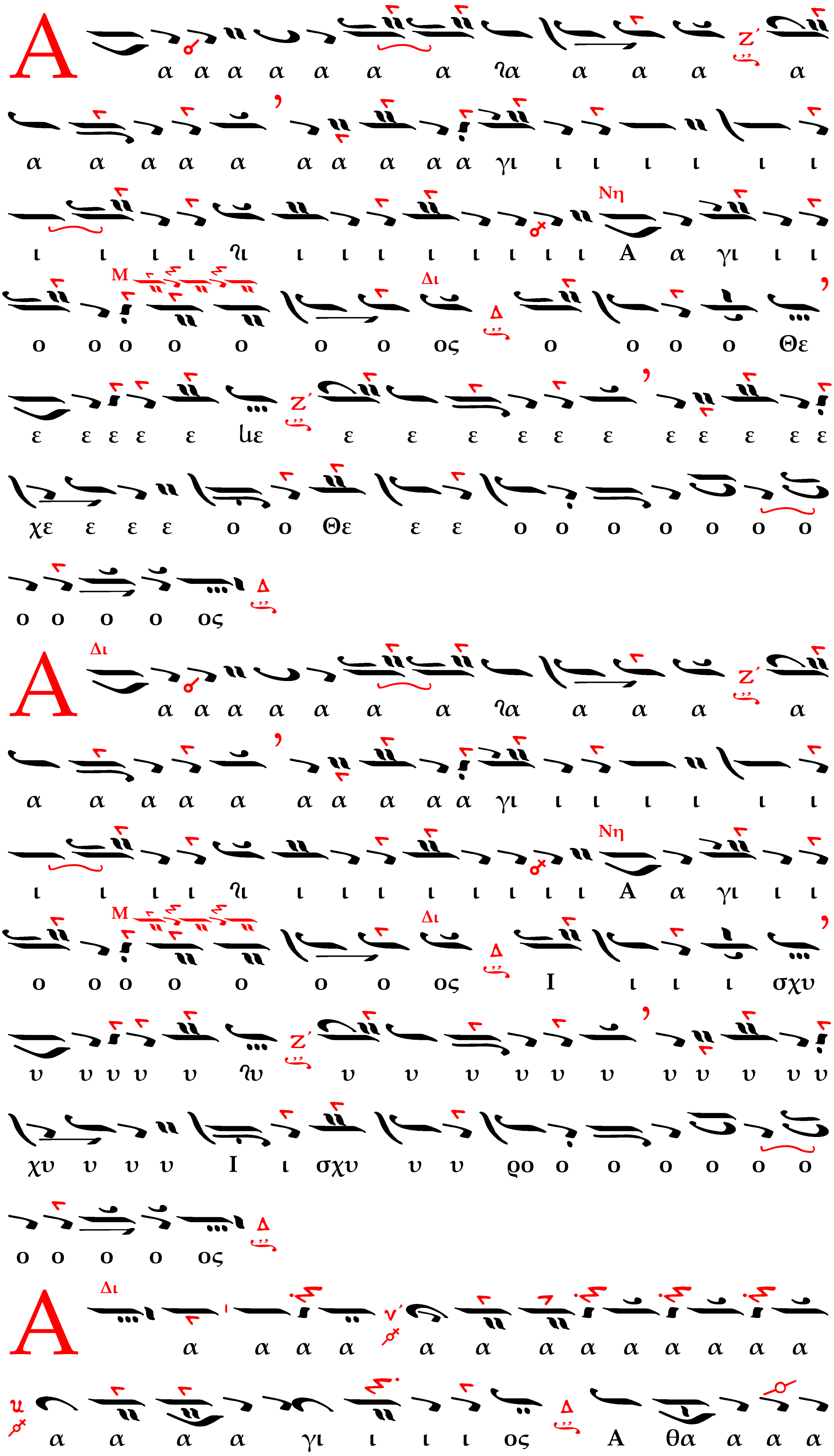
A α α α α α α α ℩α α α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ℩ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε
ε ε ε ε ε ℩ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
A α α α α α α α ℩α α α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ℩ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ
υ υ υ υ υ ℩υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
A α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος A θα α α α

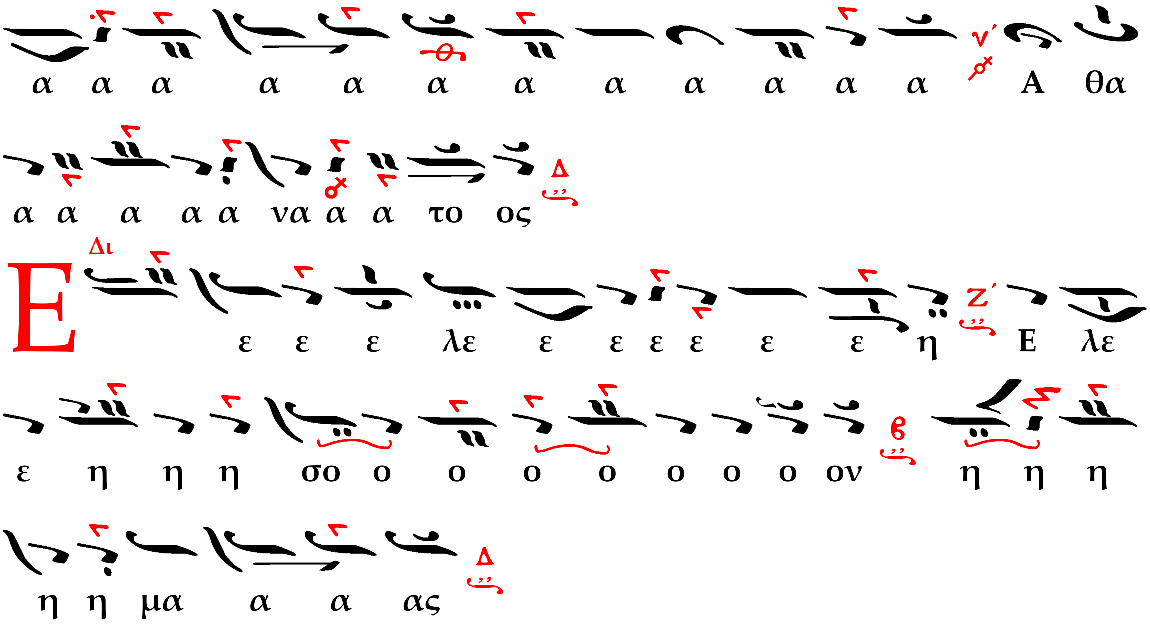

* * *

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα ζήτει ἀντιστοίχως τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τῶν Πατέρων, ζήτει μετὰ τὴν ΙΑ΄ Ὀκτωβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Νη

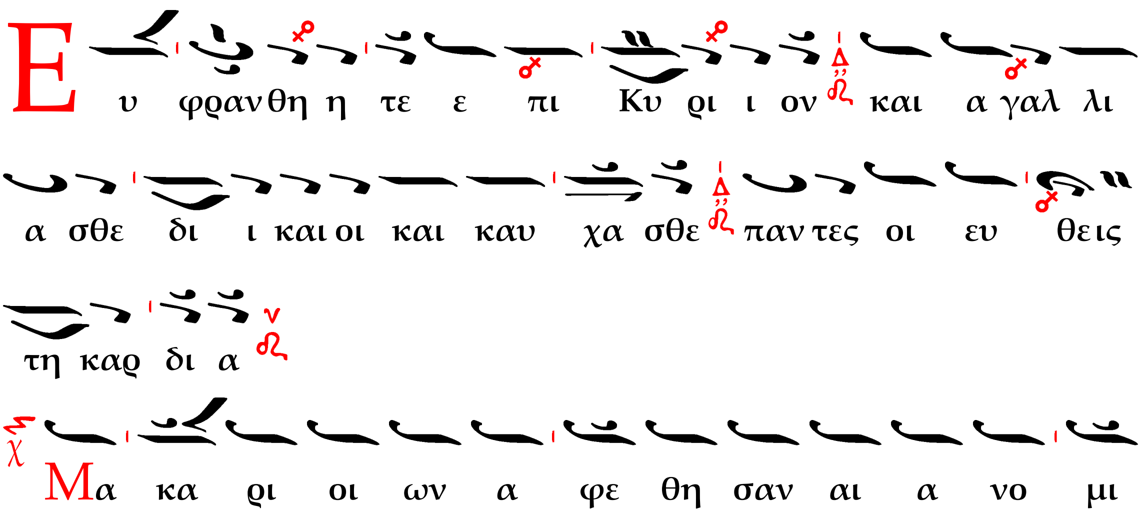

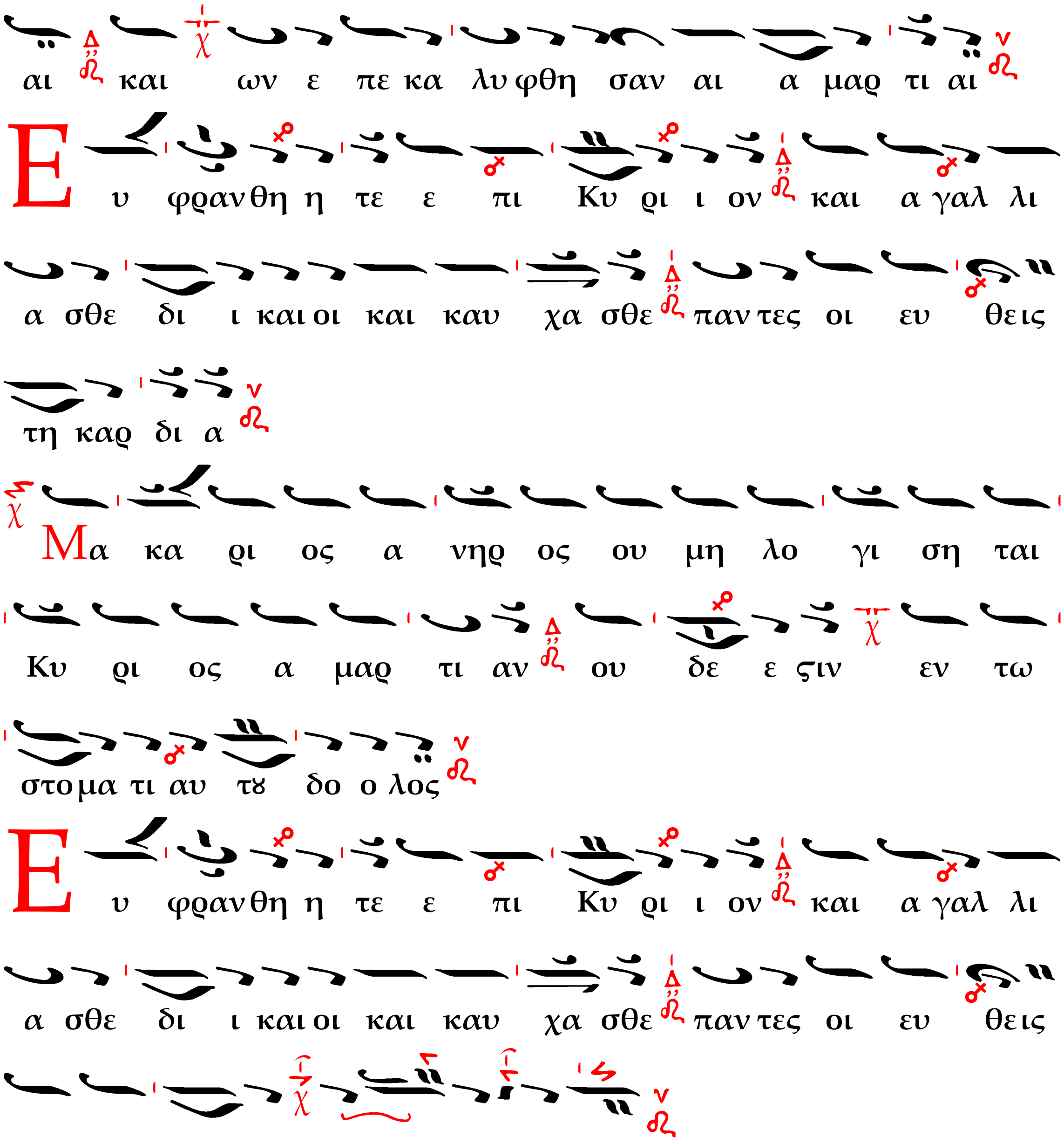

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ´ 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ

ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ᾽ ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄. (Ψαλμ. μγ΄).

Ἦχος Δι

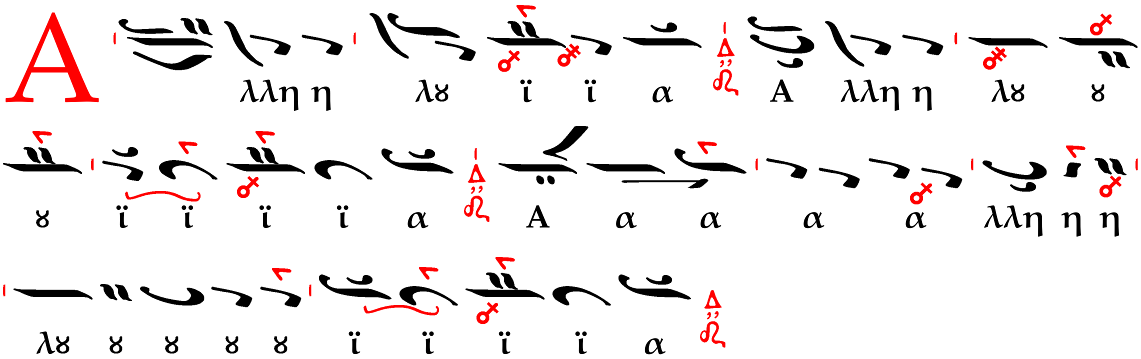

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν , καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν 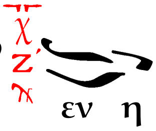

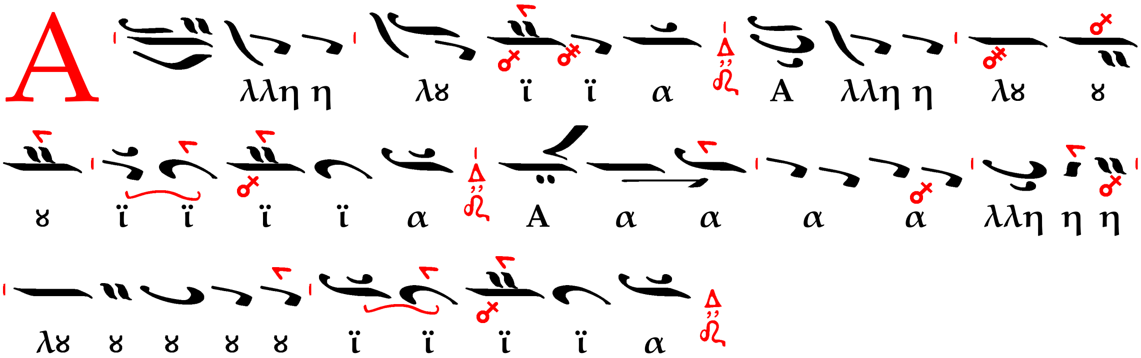

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ

ὀνόματί σου 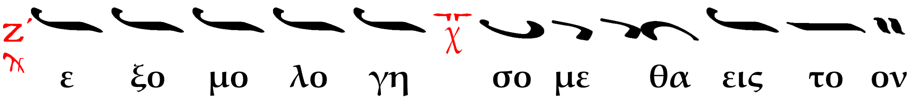

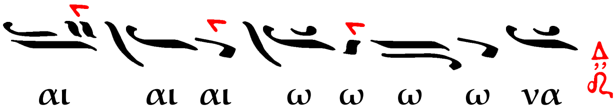

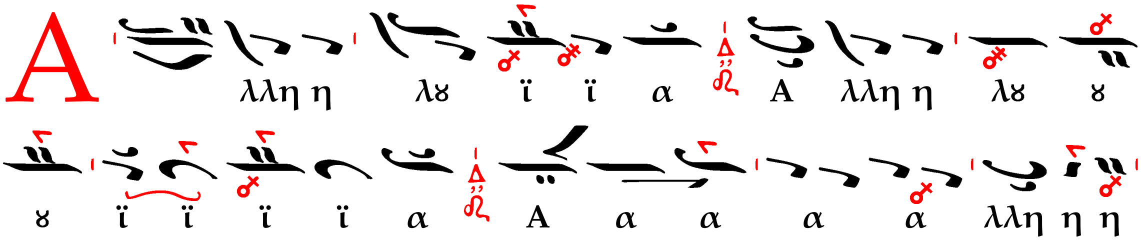

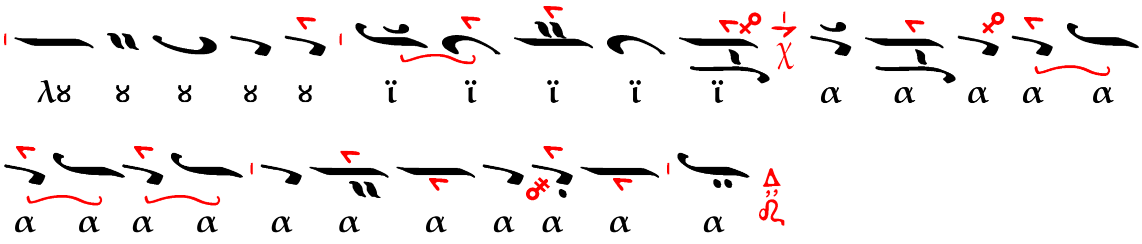

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ζήτει τῇ ΙΗ΄ Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε΄ 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος Δι

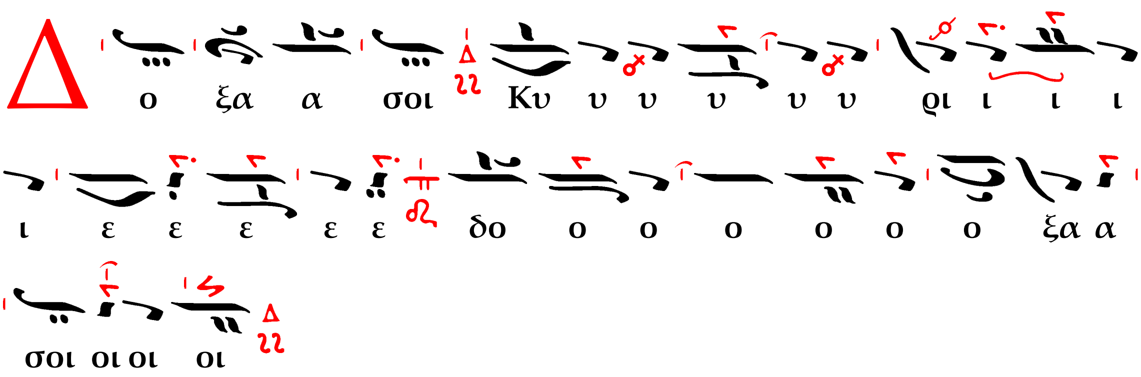

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Γα

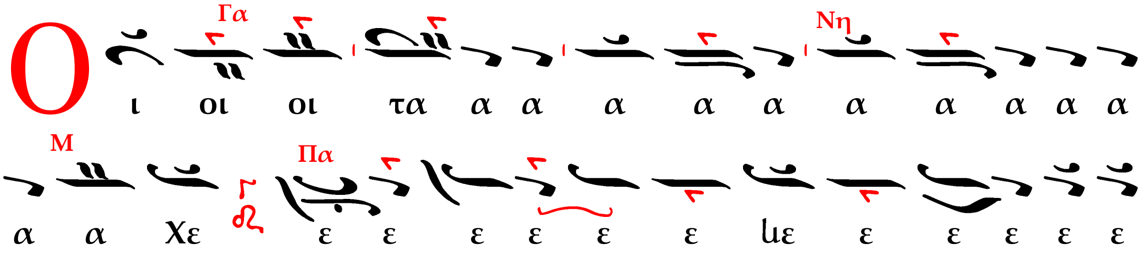

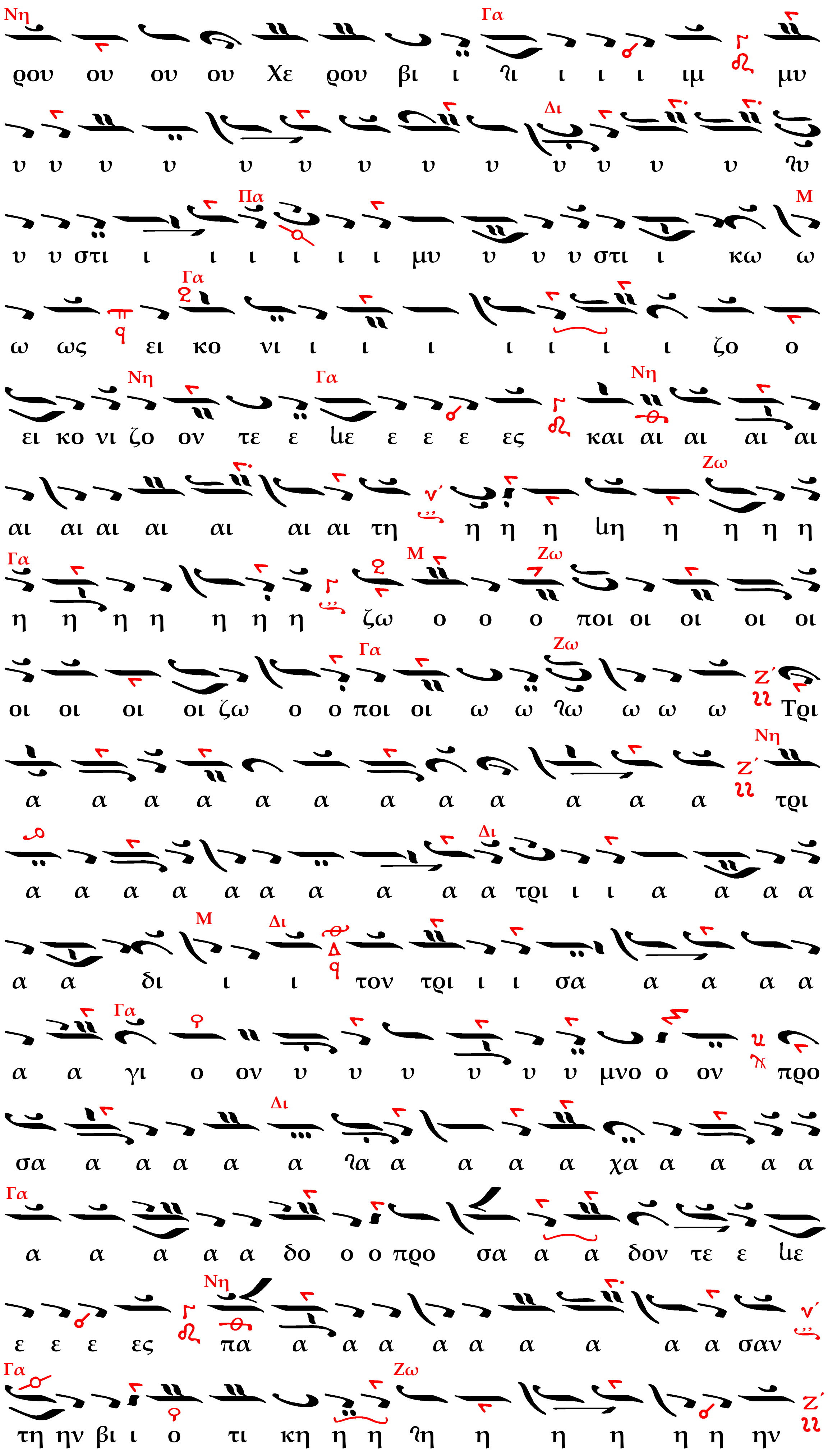
ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ῒι ι ι ι ιμ μυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ῒυ
υ υ στι ι ι ι ι ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω
ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ει κο νι ζο ον τε ε ῒε ε ε ε ες και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι τη η η η ῒη η η η η
η η η η η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ῒω ω ω ω Τρι
α α α α α α α α α α α α τρι
α α α α α α α α α α τρι ι ι α α α α
α α δι ι ι τον τρι ι ι σα α α α α
α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ
σα α α α α α ῒα α α α α χα α α α α
α α α α α δο ο ο προ σα α α δον τε ε ῒε
ε ε ε ες πα α α α α α α α α α σαν
τη ην βι ι ο τι κη η η ῒη η η η η η ην

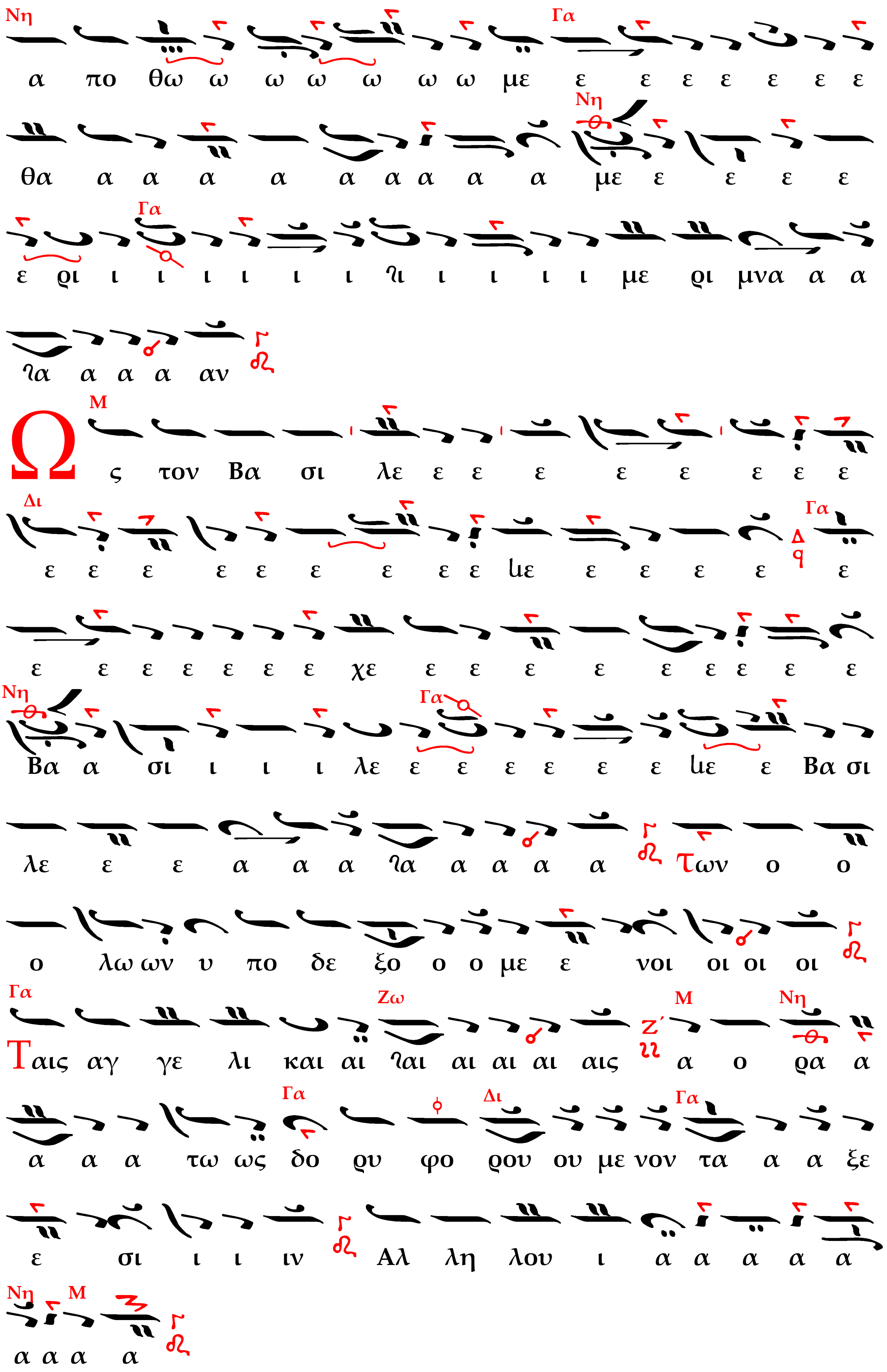

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα

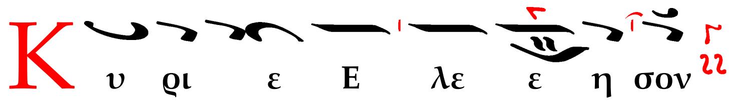

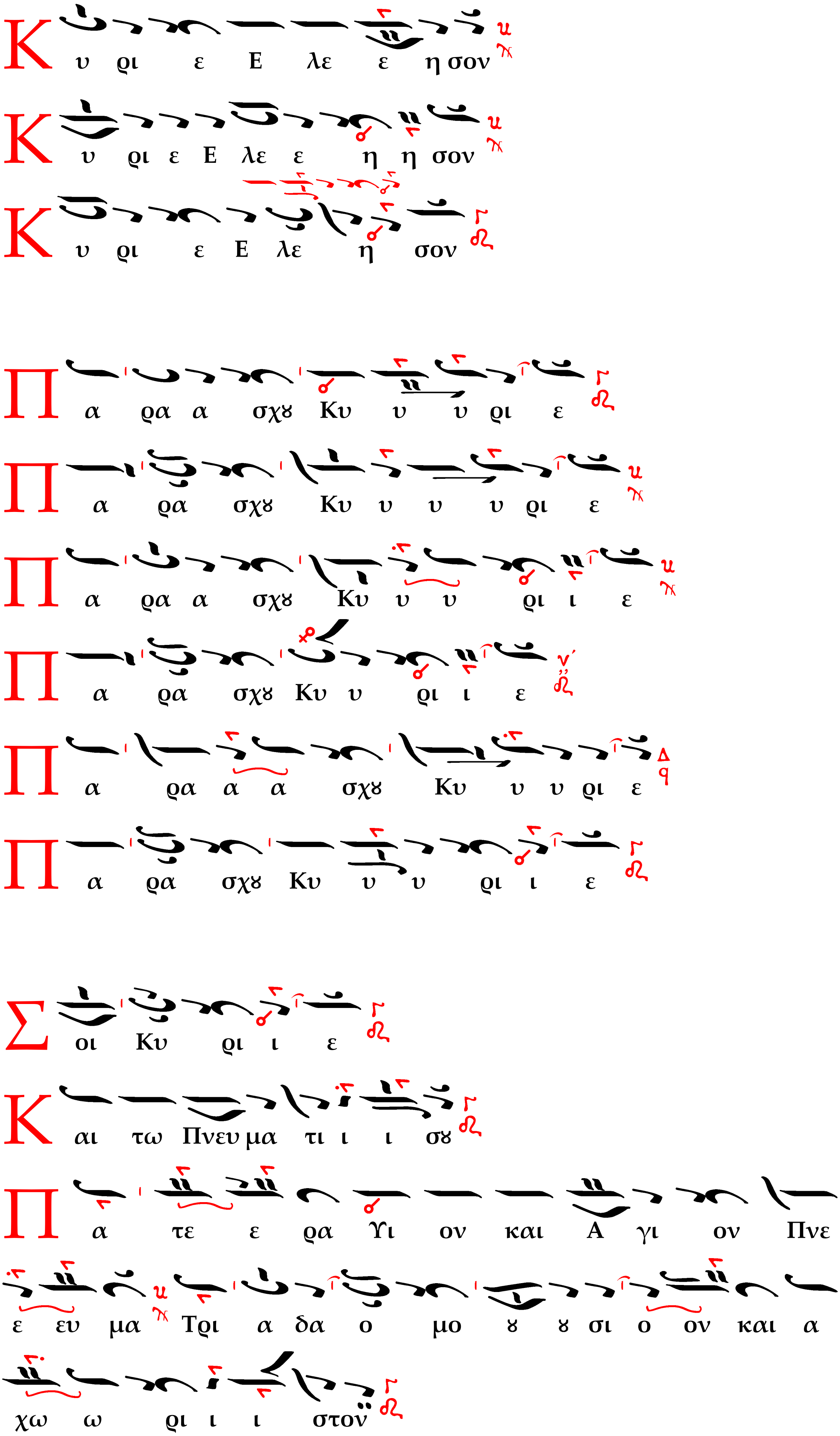

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

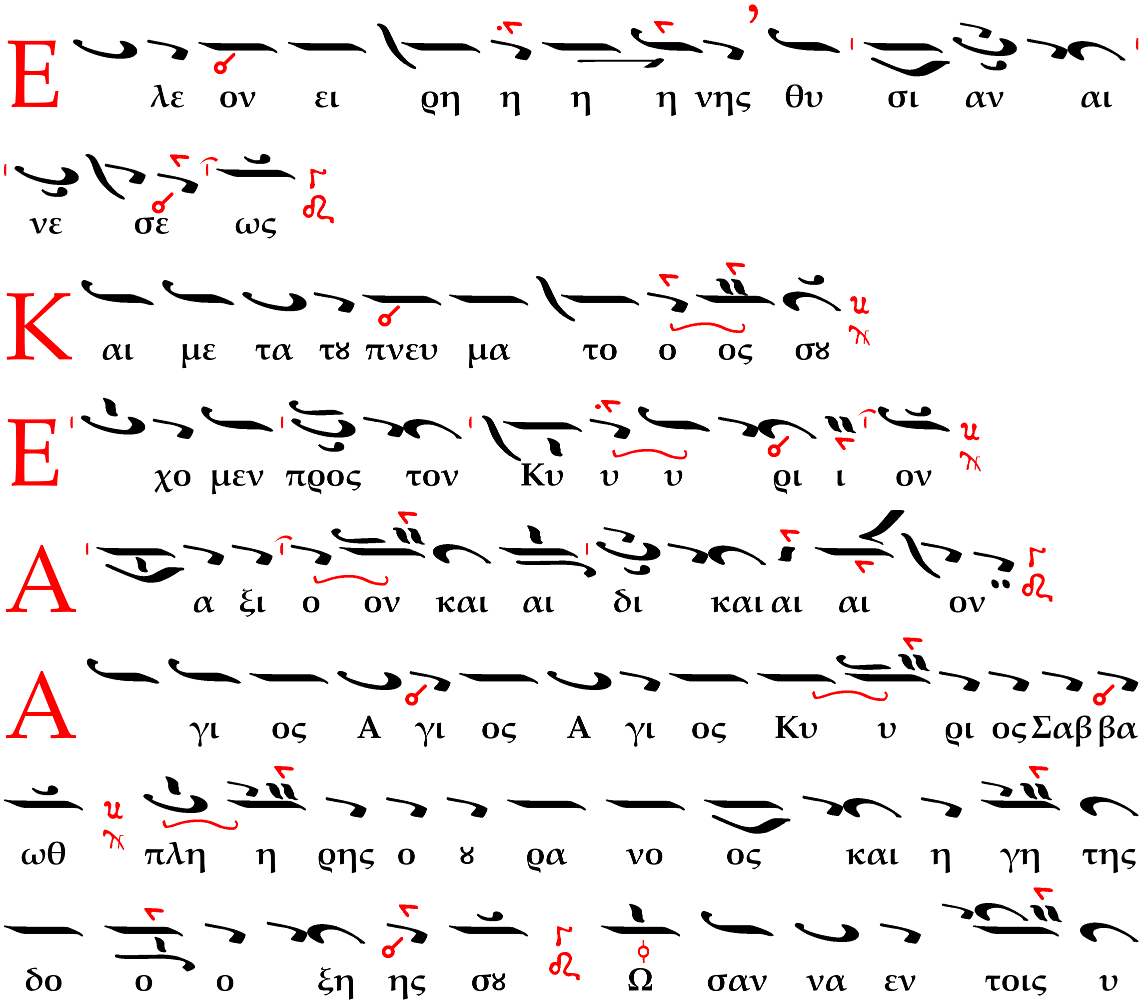

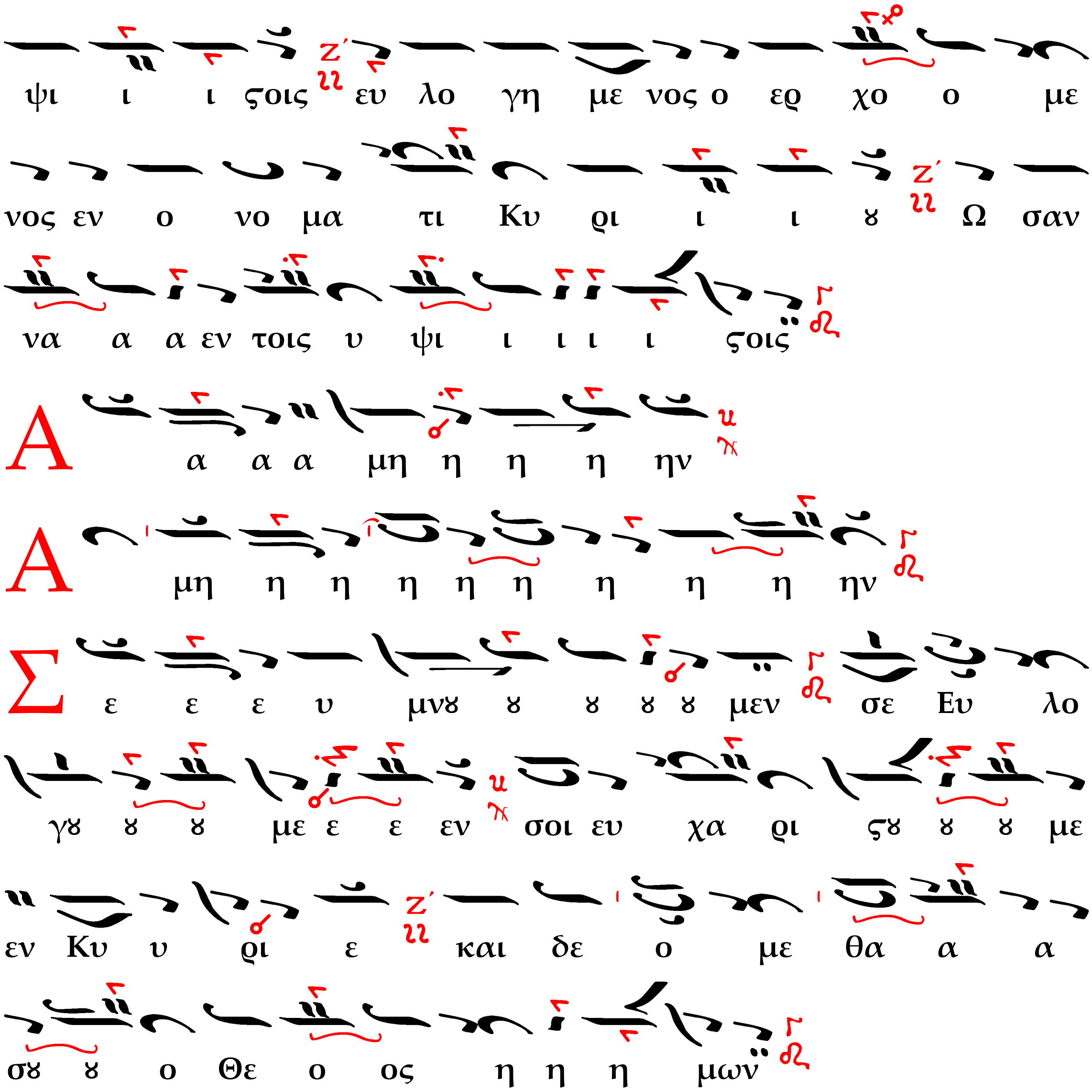

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου ,α ϡ κ η' ἐν Καφενείῳ «Λιστὸν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐςί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα

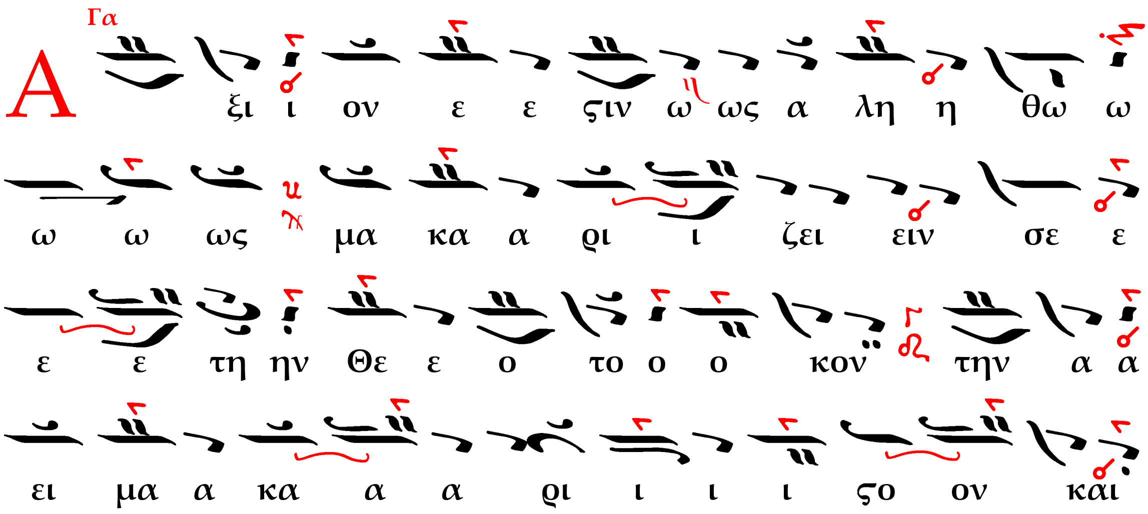

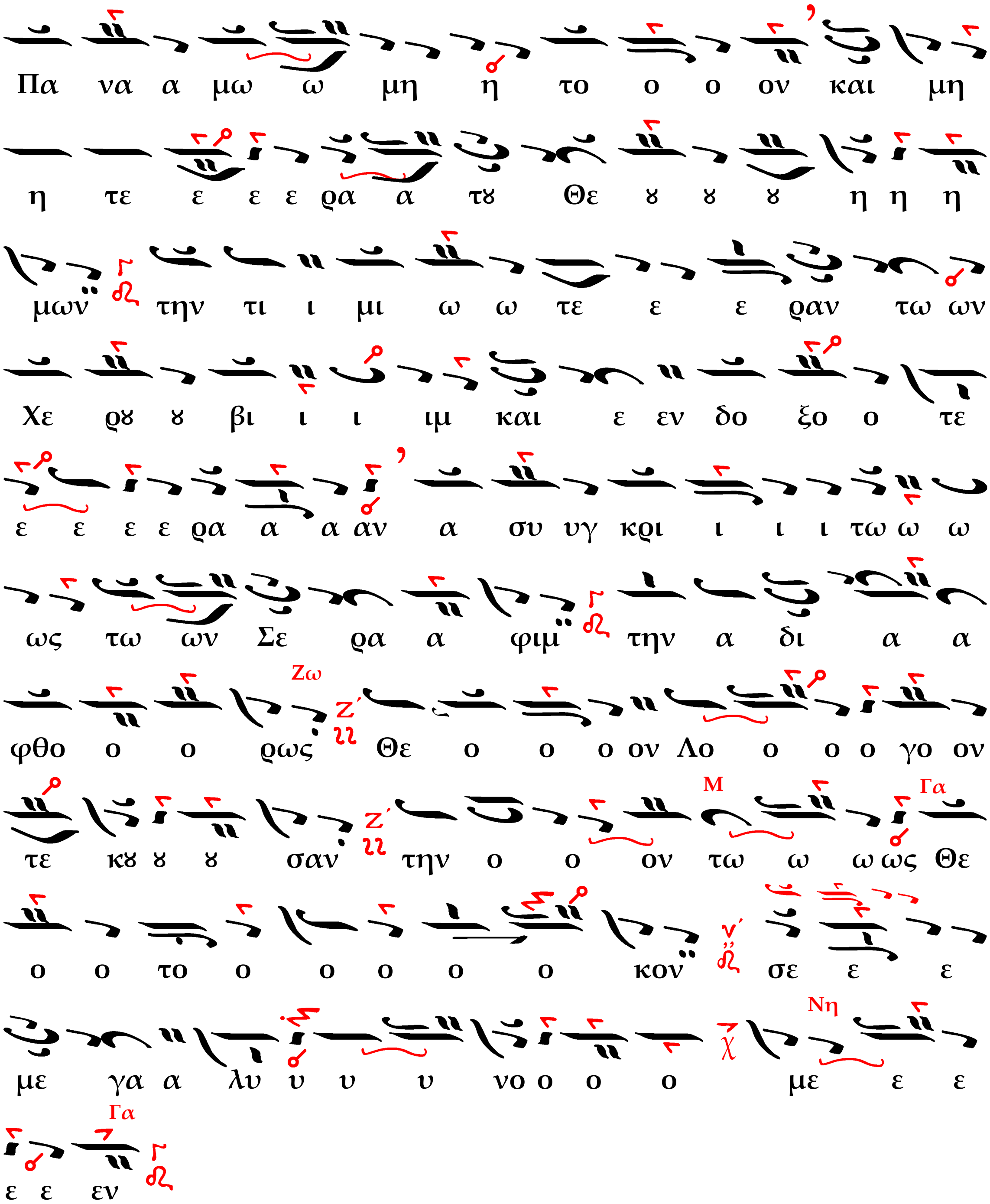

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου ‚αϡϟη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας. I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα

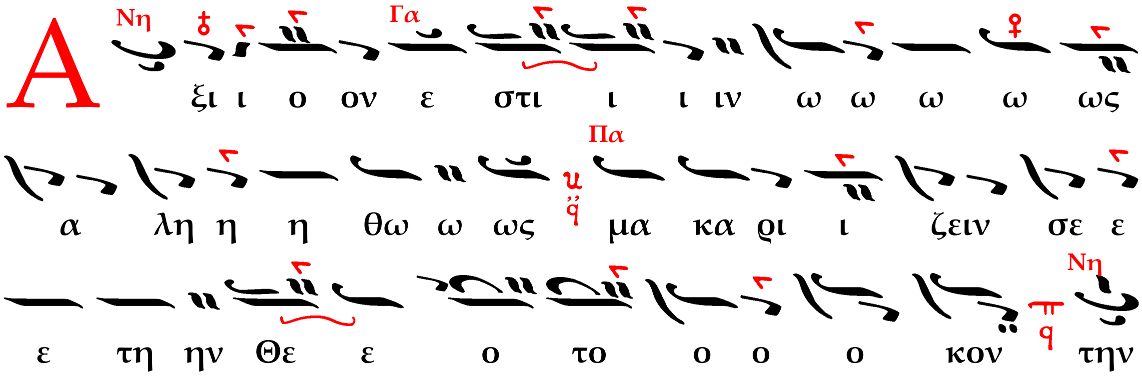

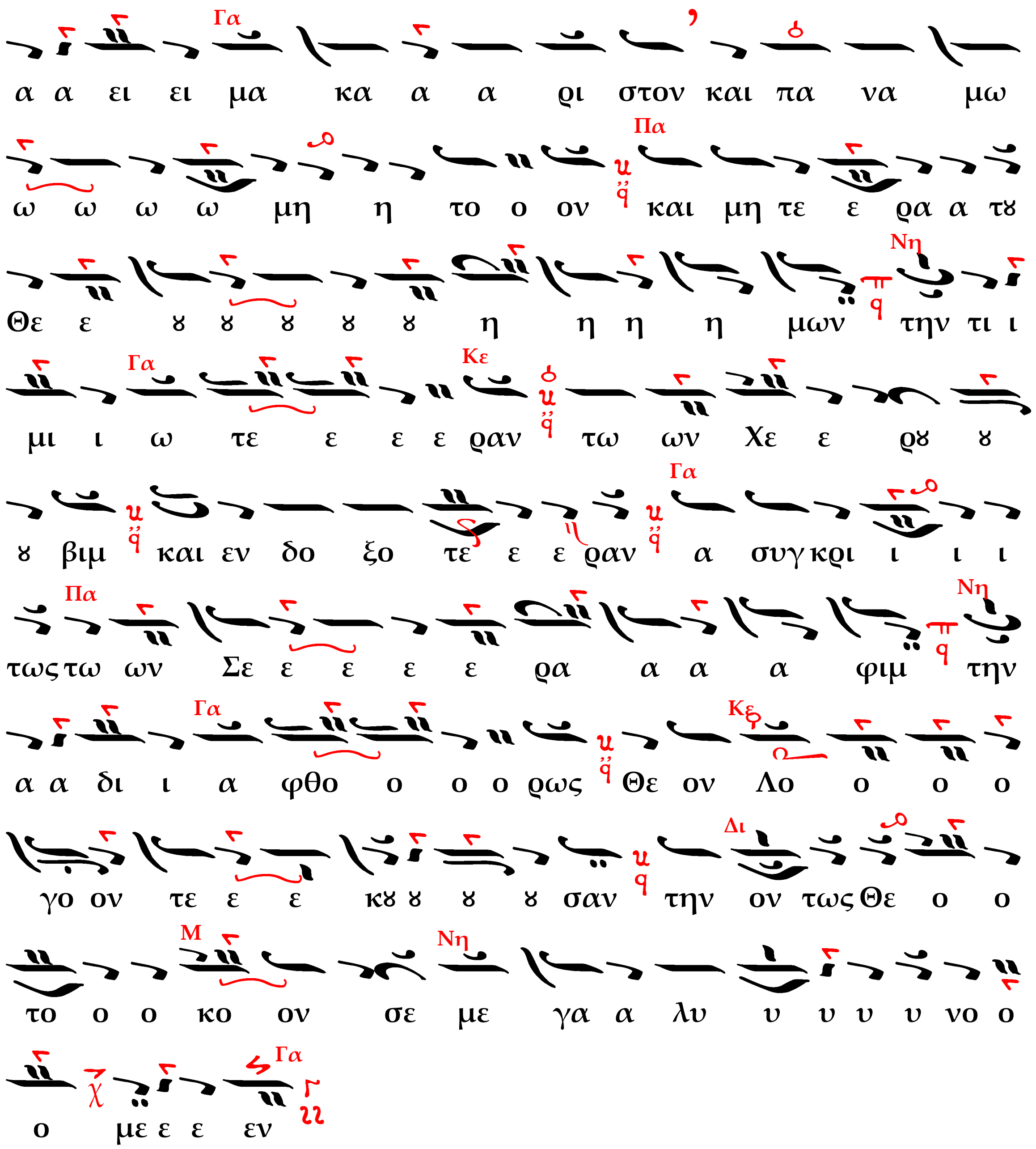

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος Γα

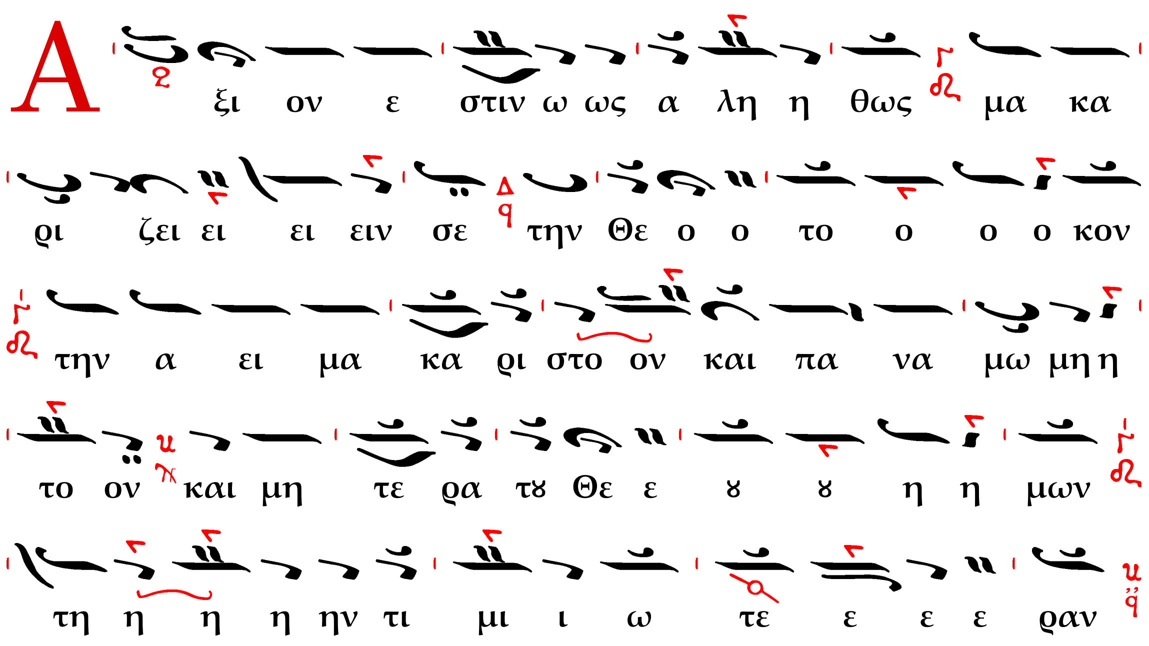

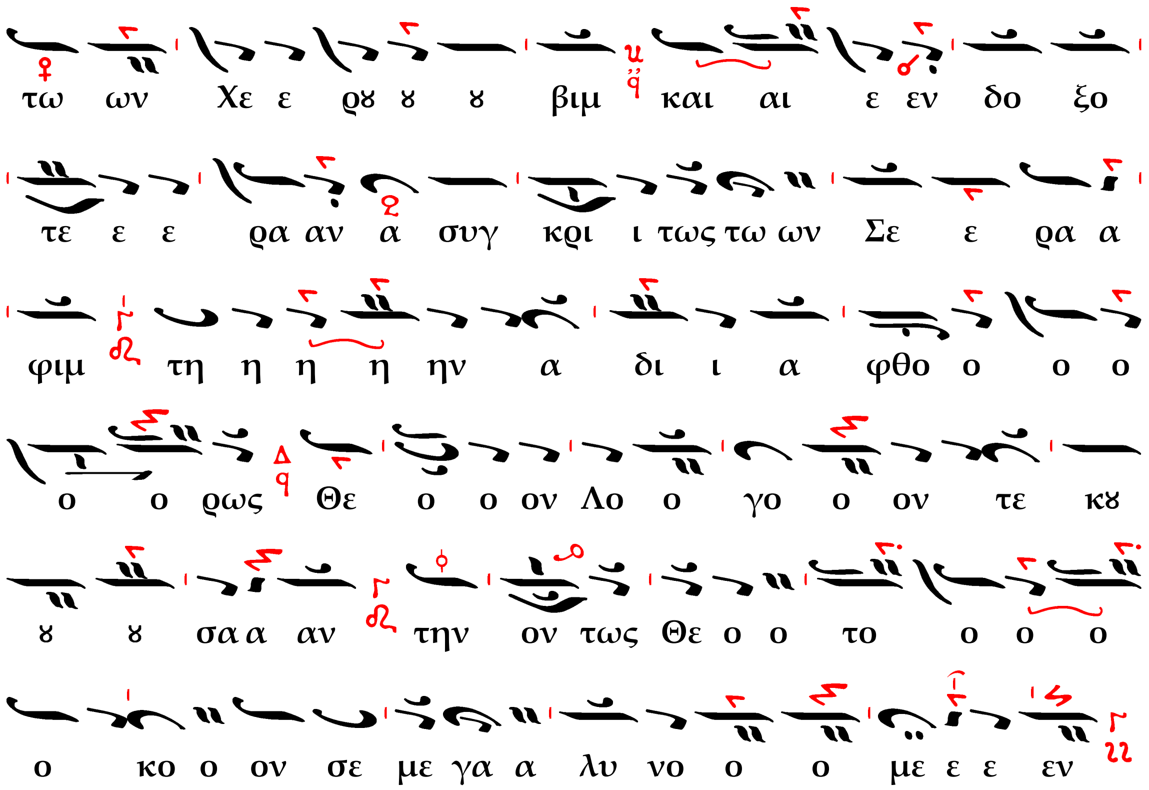

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα

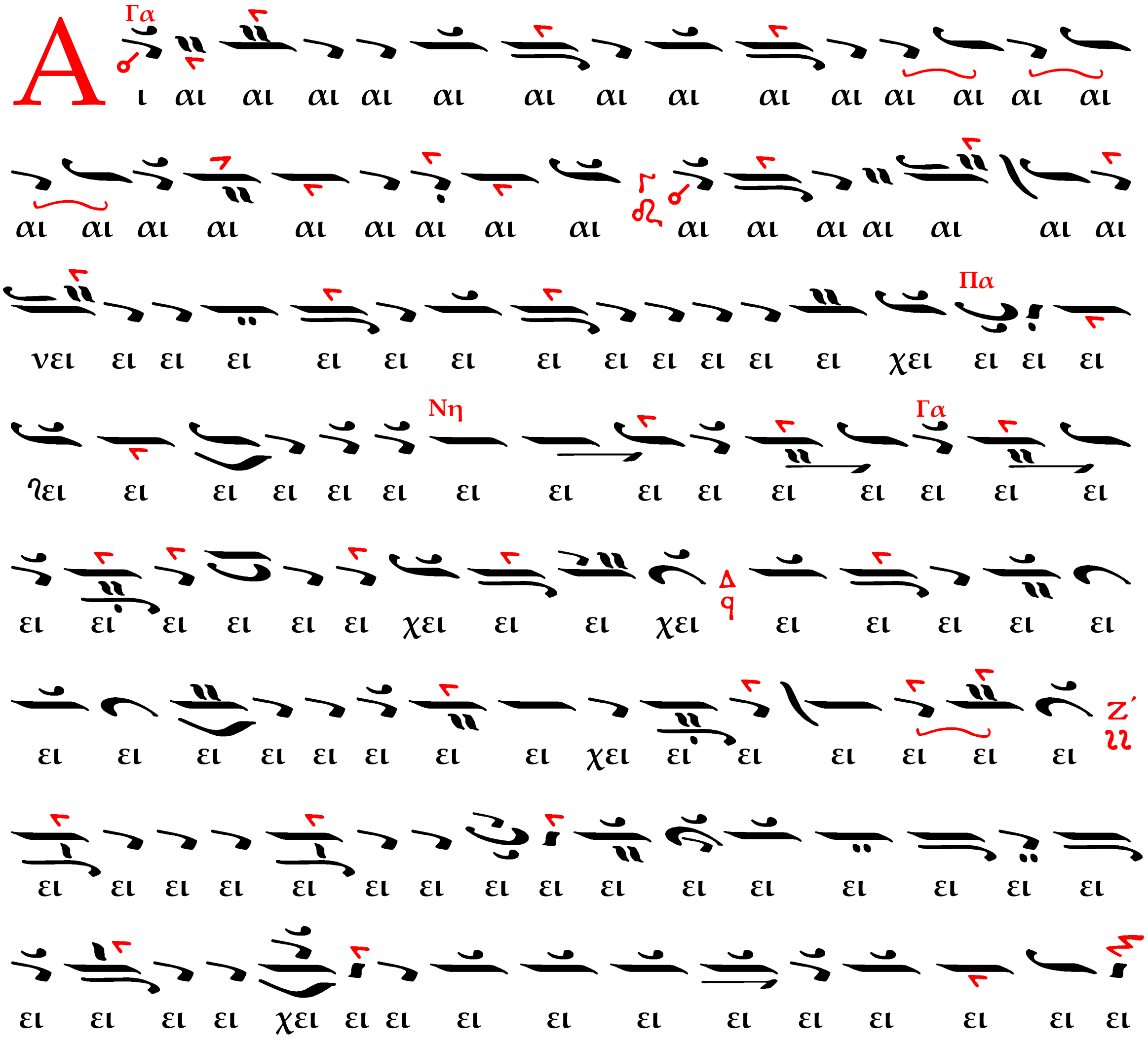

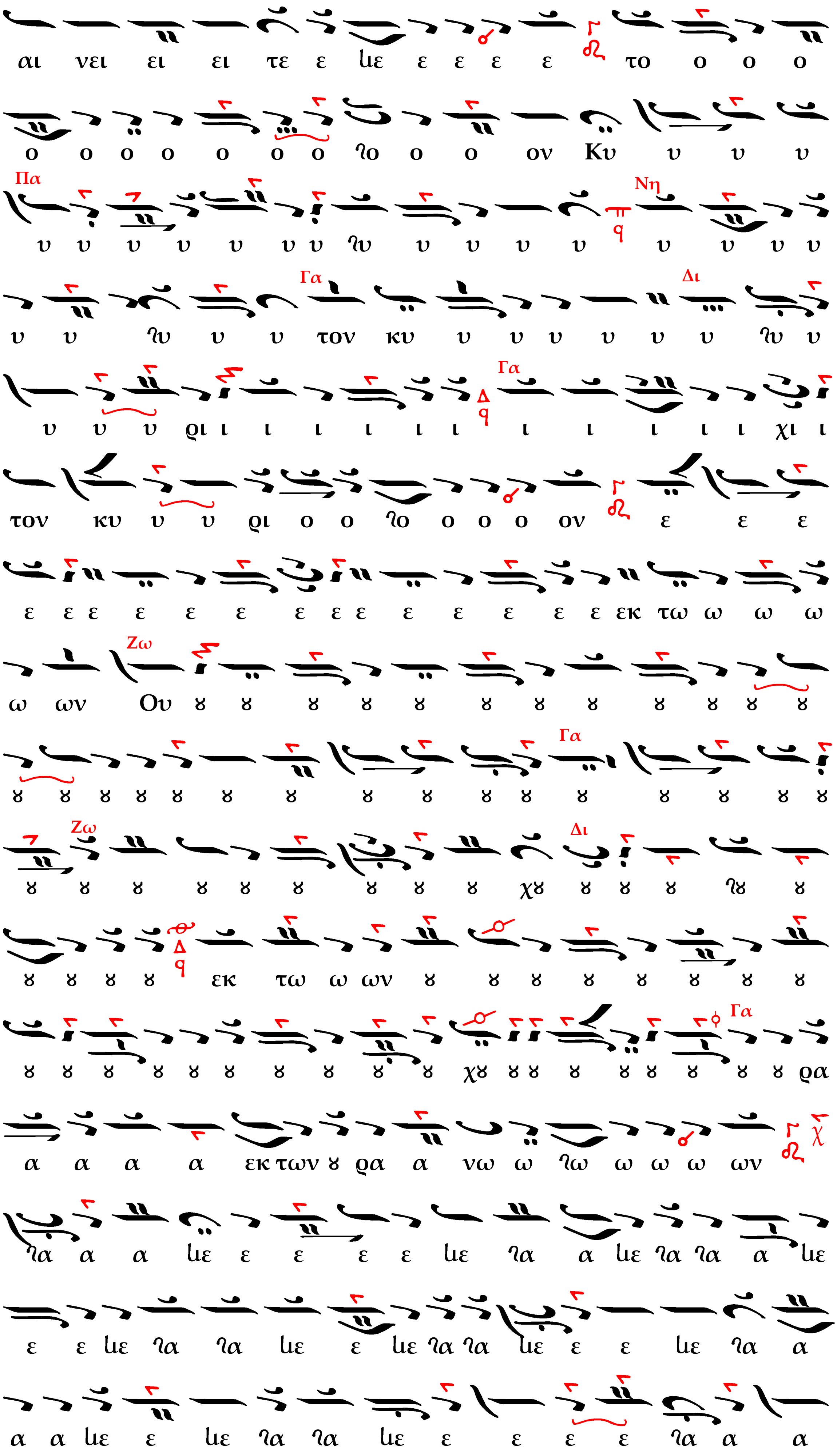
αι νει ει ει τε ε λε ε ε ε ε το ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο γο ο ο ον Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ γυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ γυ υ υ τον κυ υ υ υ υ υ υ γυ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
τον κυ υ υ ρι ο ο γο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω
ω ων Ου ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ χȣ ȣ ȣ ȣ γȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ εκ τω ω ων ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ χȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ρα
α α α α εκ των ȣ ρα α νω ω γω ω ω ω ων
γα α α λε ε ε ε ε λε γα α λε γα γα α λε
ε ε λε γα γα λε ε λε γα γα λε ε ε λε γα α
α α λε ε λε γα γα λε ε ε ε ε γα α α

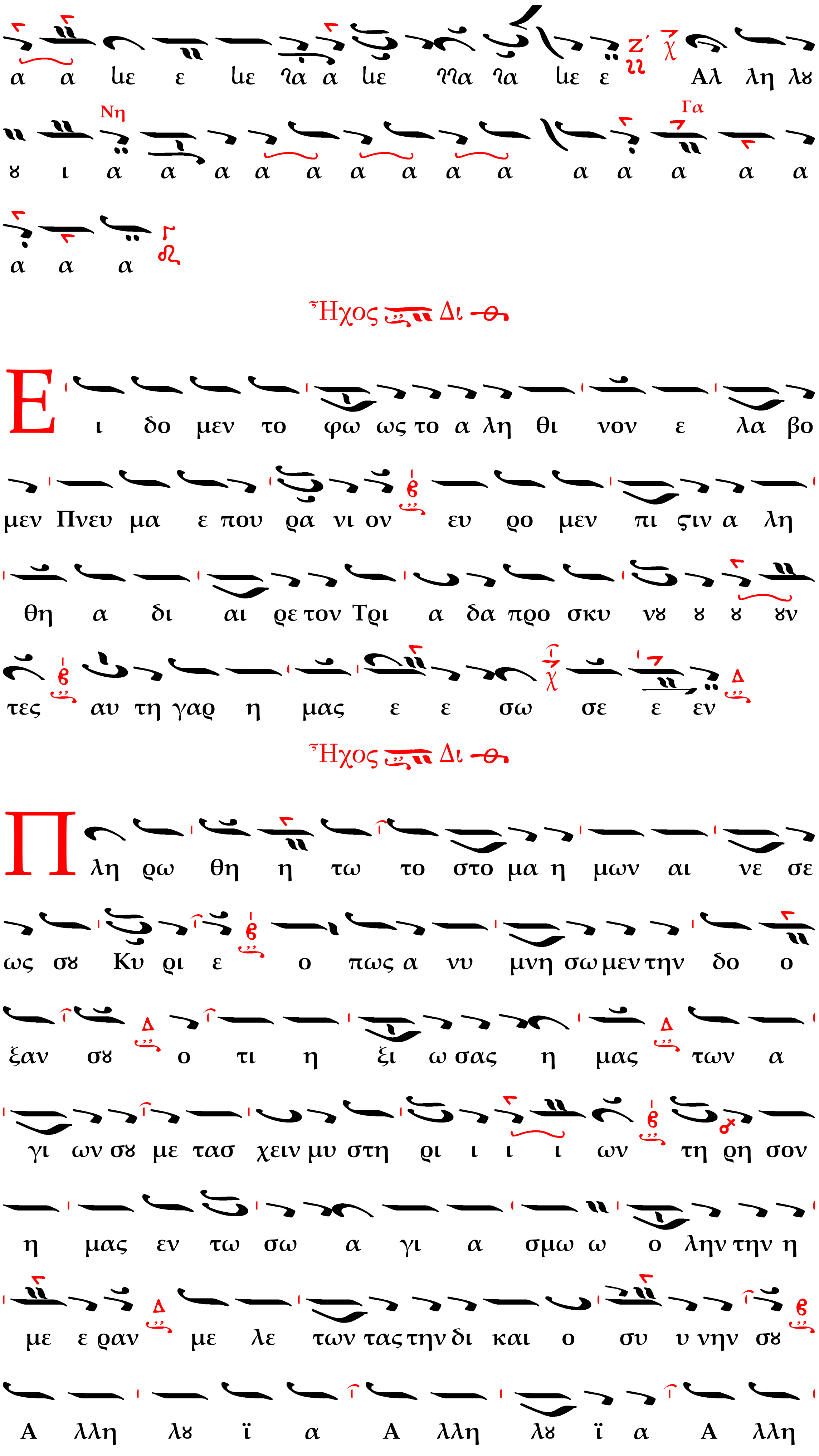
α α ιε ε ιε ϊα α ιε ϊϊα ϊα ιε ε Αλ λη λȣ
ȣ ι α α α α α α α α α α α α α α
α α α
Ἦχος Δι
Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νȣ ȣ ȣ ȣν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἦχος Δι
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σȣ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη

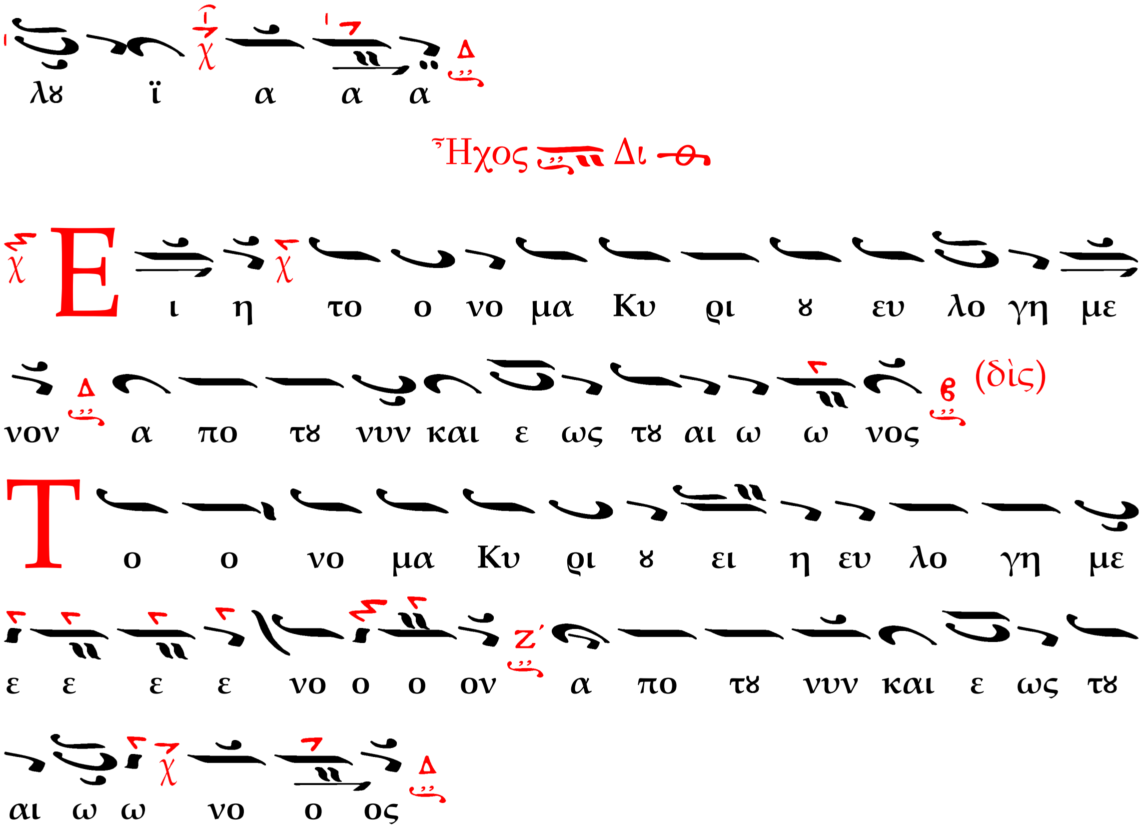
λȣ ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με
νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ
αι ω ω νο ο ος